CELJE, 22. NOVEMBRA 1979 – ŠTEVILKA 46 – LETO XXXIII – CENA 5 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Kot smo obljubili v prejšnji številki – danes obljubo izpolnjujemo. Ob redni številki Novega tednika je tudi posebna priloga, posvečena letošnjim najpomembnejšim jubilejem: partiji, skoju, sindikatom.

V uredništvu je vse živo, kajti že ta teden končujemo tudi s praznično številko. Imela bo 32 strani in nudila bo obilico zanimivega branja, tudi celostransko nagradno križanko. Časnik bomo tiskali že v torek zjutraj, da ga boste lahko dobili v roke v sredo.

V današnji številki objavljamo celoten filmski spored ob letošnjem 7. tednu domačega filma. Lahko boste prebrali in se prepričali, da je letošnja filmska ponudba več kot zanimiva in obširna. Posebna zanimivost je gotovo pet slovenskih filmov in nova kinotečna dvorana. Sicer pa nas le še malo dni loči od Tedna domačega filma. V naši hiši smo že do vratu v organizacijskih opravilih, tudi težavah, ki pa se še zdaleč ne morejo primerjati z zadovoljstvom ob zavesti do pomembnosti te manifestacije.

Delo je največje zadoščenje!

DRAGO MEDVED

OBISKALI SMO SKOMARJE – SLIKARJA OPAZILA STRAŽA – TRETJE V EVROPI

MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE

PODRLI SO STARO

Podpis za novo bo jutri

Svečan podpis družbenega dogovora o zbiranju sredstev za modernizacijo bolnišnice od leta 1981 do 1985 bo 23. novembra

Starega centralnega laboratorija in materinskega doma v kompleksu celjske bolnišnice ni več. Buldožer je že vse zravnal z zemljo in v kratkem se bo na tem prostoru začela priprava za spomladansko gradnjo.

Centralni laboratorij so za nekaj let namestili v novi montažni stavbi na desni strani ob vhodu v bolnišnico. Razdeljen je na delovne in amdministrativne prostore in kar je najvažnejše – vse je pod eno streho. Strokovna oprema je stara, nova pridobitev je samo autoanalizator, ko nadomešča pet laborantov in dela po izboru tudi deset preiskav. Stal je 120 starih milijonov, vendar je izredna pridobitev.

V nekdanji stari upravni stavbi celjske bolnišnice pa so tudi samo začasno (najbrž bo to za nekaj let) preuredili

V nekdanji stari upravni stavbi celjske bolnišnice pa so tudi samo začasno (najbrž bo to za nekaj let) preuredili prostore za dve ambulanti. V prvem nadstropju je specialistična ambulanta za kožne in spolne bolezni, v drugem nadstropju pa je očesna ambulanta.

Kot smo omenili, se bo v letošnjem letu že pričela gradnja in sicer izkop zemeljskih del, spomladi pa bodo resno zastavili lopate za moderen klinični oddelek, ki bo imel 32.000 kvadratnih metrov površine. Odbor za modernizacijo bolnišnice razmišlja tudi o trajnem pomniku te ljudske solidarnosti, ki bo prva tovrstna v Sloveniji.

Z. S.

TEDEN DOMAČEGA FILMA - CELJE

SVEČANA AKADEMIJA ZA DAN REPUBLIKE

Frontna SZDL v Celju vabi vse občane na svečano akademijo v počastitev Dneva republike, ki bo v torek, 27. novembra ob 19. uri v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Slavnostni govornik bo Srečko Pratnemer, izvršni sekretar OK ZK Celje, kulturni spored pa bo posredovala kulturna skupina iz pobratene občine Titov Veles ob sodelovanju mešanega pevskega zbora ŽPD France Prešeren iz Celja pod vodstvom Edija Goršiča.

Kulturniki pobratene občine Titov Veles želijo s tem sodelovanjem posredovati celjskemu občinstvu svoje kulturno snovanje. Osrednji del bodo predstavljali folklorni plesi makedonskega in drugih narodov in narodnosti Jugoslavije.

ŽALEC

SAMOUPRAVNO

Nekoliko težav v Sigmi

Minuli petek je bila v Žalcu skupna seja vseh treh zborov skupščine občine Žalec. Med važnejše točke dnevnega reda skupne seje vseh treh zborov je sodilo analiza stanja, uresničevanje ustave in zakona o združenem delu na območju občine, samoupravni organiziranosti in stanju družbenoekonomskih odnosov v dislociranih enotah, predlog dogovora in osnutek odloka o družbenih svetih občine Žalec itd.

Uvodno poročilo komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu je podal njen predsednik Ludvik Semprižmožnik. Poudaril je, da je analiza in stanje o uresničevanju ustave in zakona o združenem delu v organizacijah združenega dela na območju občine zadovoljivo, razen v žalski Sigmi.

Stanje v dislociranih enotah, ki jih je na območju občine kar 51, v njih pa je zaposlenih 484 delavcev. Več delavcev ima zaposlenih pošta, Lesnina, prodajni center Levec, Elektro Celje – nadzorstvo Žalec, Polzela in Šempeter, GIP Ingrad TOZD GH Medlog, Kamnolom Liboje itd. V teh enotah imajo tako možnosti za samostojne TOZD.

V nadaljevanju so razpravljali in sklepali še o predlogih dogovora o družbenih svetih občine in osnutku odloka o družbenih svetih, podelitvi priznanj občine Žalec, o spremembi in dopolnitvi statuta občine.

Na ločeni seji pa sta zbor krajevnih skupnosti in združenega dela sprejela predlog zazidalnega načrta stanovanjske soseske Ložnica I, predlog odloka o zazidalnem načrtu južnega dela Šempetra ter poslušali poročilo o problematiki vodnega gospodarstva v občini.

T. TAVČAR

JRO NA POLZELI

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje pripravlja po izredno uspeli javni radijski oddaji ob 25-letnici Radia Celje že novo prireditev, ki bo v soboto, 24. tega meseca ob 18. uri v dvorani doma Svobode na Polzeli. Tudi za to prireditev je pripravljen pester program, saj bodo nastopili med drugim tudi člani Celjskega instrumentalnega kvinteta s pevcema, trio Iva Umeka, Janko Ropret, Alenka Pinterič, mešani pevski zbor »SVOBODA« iz Polzele, pa humoristka Olga Marković, pevec ljudskih pesmi Jože Medved iz Braslovč in harmonikaš Aužner iz Polzele.

Da bo program tako raznolik in pester je zasluga organizacije združenega dela »SAVINJSKI MAGAZIN« iz Žalca, ki je pokrovitelj prireditve in ki ima več prodajaln tudi na Polzeli.

Vabimo prebivalce Polzele in okolice, da pridejo v dom Svobode na Polzeli ter se zabavajo z nami.

NEUSPEH ZDRUŽITVE V ROGÁŠKI

ČE SE ŠUŠLJA...

V Zdravilišču razčiščujejo

Brez dvoma je delovala vest, da referendum o združitvi delovnih organizacij Zdravilišče Rogaška Slatina in Prevozništvo Donat ni uspel, kot šok na vse tiste, ki so se zavedali vse pomembnosti takšne združitve. In kot je bilo na različnih telesih in organih v šmarski občini slišati iz ust najbolj odgovornih tovarišev, so bile prednosti integracije kot na dlani: tako za obe organizaciji združenega dela, ki bi pod eno streho povečali celoten dohodek in s tem kapital in ki bi z boljšo organizacijo dela izboljšali učinkovitost poslovanja. Na drugi strani pa tudi za občino kot celoto, ki bi si lahko ob povečanem dohodku takó združene delovne organizacije upravičeno obetala večji napredek.

A izkazalo se je, da vsi prikazi pomena združitve Zdravilišča in Prevozništva Donat tako v dohodkovnem, kot tudi v organizacijskem in kadrovskem smislu niso naleteli na plodna tla. Referendum je namreč s poraznim odstotkom glasov zdravilških delavcev doživel neuspeh. In kot kaže, so neuspehu botrovali izključno osebni interesi. Res je sicer, da prinaša sleherna združitev s seboj tudi senčne strani. V tem primeru bi bili »sence« deležni šoferji iz zdraviliškega tozda Polnilnice, ki bi se po morebitni združitvi z Donatom v bodoče organizacijsko vezali na novo temeljno organizacijo. To pa seveda marsikomu med njimi ni bilo povšeči, posebej zato, ker so med šoferji tudi delavci, ki združujejo delo v Zdravilišču dvajset in več let. A to seveda ni bil glavni razlog za neuspeh referenduma. Kako sicer opredeliti vzrok neuspeha glasovanja v tozdu Vzdrževanje, ki nima ne v delovnem in ne v organizacijskem smislu nič skupnega s Prevozništvom Donat? Zdraviliški tozd Polnilnica pa je po drugi strani vezan na poslovanje Prevozništva Donat, saj že sedaj uporablja 26 odstotkov njegovih transportnih zmogljivosti za dostavo lastnih izdelkov do prodajalcev. To seveda pomeni, da botrujejo neuspehu glasovanja o združitvi Prevozništva in Zdravilišča globji vzroki. Morda tisti, o katerih so delavci v dneh pred referendumom toliko šušljali?

DAMJANA STAMEJČIČ

TIHOŽITJE V VODI

Lirični naslov ni nič kaj v skladu z dejanskim stanjem, ki je botroval soočenju narasle vode s stanovalci krajevne skupnosti Medlog. Po vsej Jugoslaviji povzročajo narasle vode pravo katastrofo. Več o prenapolnjenih rečnih strugah na celjskem območju berite na 15. strani. Tudi o vandalizmu, ki ga nekateri zganjajo ob nesreči drugih. Ta posnetek pa je nastal na koncu Nazorjeve ulice v Celju, v petek popoldne.

Foto: D. Medved

TOPROVIM TEŽAVAM PO ROBU

ŽE UKREPAJO

Energično spodrezati izgube

Petkova skupna seja komiteja občinske konference ZKS in predsedstva občinskega sindiklanega sveta v Celju, je bila namenjena obravnavi samoupravnih pravic delovnih ljudi, rezultatom gospodarjenja in potrebnim ukrepom za sanacijo razmer v delovni organizaciji Toper Celje.

Na skupni seji obeh družbenopolitičnih vodstev so podčrtali vlogo celjskega Topra v regijskem in širšem gospodarskem prostoru, zato tudi velik družbenopolitični interes za samoupravne, organizacijske, poslovne, kadrovske in drugačne težave, katerim je že najmanj dve leti izpostavljen kolektiv celjskega Topra.

Dejansko v tem obdobju Toper v vseh svojih tozdih in tudi skupaj, ne dosega dobrih poslovnih rezultatov; celo več – vse bolj tone v izgube in nerentabilno poslovanje. Pri tem je za enega osrednjih izgubašev spoznan TOZD Trženje, ki tudi izkazuje največjo izgubo – nič več in nič manj kot 14,784.867 dinarjev.

Skupna seja celjskih družbenopolitičnih vodstev je poudarila, da ne gre za nezaupnico celotnemu delovnemu kolektivu Topra, ampak za spoznanje da je v tem trenutku, še bolj pa zaradi leta, ki je pred nami, sveženj predlaganih ukrepov za družbeno zaščito, najbolj potreben in smotrn. Sicer pa bo o njih dokončno odločila občinska skupščina Celje na predlog družbenega pravobranilca samoupravljanja.

Predlagani ukrepi so v bistvu štirje: zamenjava individualnega poslovodnega organa delovne organizacije, kateremu se je tudi sicer te dni iztekel mandat; odstranitev oziroma premestitev posameznih delavcev s posebnimi pooblastili; začasno omejevanje posameznih pravic delavcev, predvsem tistim, ki se nanašajo na razrešitev premestitve delavcev in uveljavljanja nove organizacije in njene uresničitve ter imenovanje, novega začasnega poslovodnega organa. Le-tega naj bi vodil Albin Cocej.

Ti začasni ukrepi družbenega varstva naj bi veljali najdlje eno leto, s tem, da na podlagi rezultatov poslovanja v prvem polletju 1980 in ugotovitvi, da se je poslovanje bistveno izboljšalo, ukrepi tudi lahko predčasno prenehajo.

MITJA UMNIK

KOMUNISTI V ŠMARJU

LASTNO DELO NA REŠETU

Spregovorili so o nujnosti družbenih svetov

Seja šmarske občinske konference Zveze komunistov o vlogi in nalogah komunistov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja je opozorila na vrsto nalog in problemov, ki jih imajo v občini. V oceni doseženih rezultatov v krepitvi samoupravljanja in delegatskega sistema so izhajali iz družbenoekonomskega položaja šmarskega delavca in občana. V razpravi so spregovorili o izgrajevanju delegatskih odnosov, o širjenju birokracije in administracije, o vlogi komunistov v socialistični zvezi in drugem. Med osrednjimi nalogami pa so izpostavili krepitev idejne in akcijske enotnosti, zaostritev odgovornosti ter jasnejšo opredelitev slabosti v temeljnih samoupravnih sredinah in večjo dejavnost komunistov tam, kjer nastajajo težave v gospodarjenju, v samoupravljanju, v delu delegacij.

Šmarski komunisti pa so posebej poudarili, da je za nadaljnjo izgradnjo sistema socialističnega samoupravljanja pomembna uveljavitev družbenih svetov kot možnosti za uresničevanje organiziranega družbenega vpliva na odločanje o ključnih problemih naše družbe. Družbeni sveti pomenijo nadaljnji korak pri doslednem izvajanju delegatskega sistema na eni strani ter zmanjševanje možnosti za razvoj še vedno prisotnih metod birokratskega delovanja nekaterih činiteljev na drugi strani. Kajti možnost sodelovanja delovnih ljudi in občanov že v fazi nastajanja pomembnih odločitev bo pomenila brez dvoma tisto spodbudo, ki bo v aktivno delegatsko delo pritegnila večje število ljudi. S tem v zvezi so na konferenci povedali, da so okvir ustanavljanja družbenih svetov že dogovorili v okviru predsedstva občinske konference SZDL ter opredelili s tem v zvezi konkretne naloge.

Na konferenci so se šmarski komunisti med drugim dogovorili, da je treba podrobneje opredeliti aktivnost v zvezi z nadaljnjim utrjevanjem sistema socialističnega samoupravljanja. Program aktivnosti pa naj posebej obravnavajo sekretarji vseh osnovnih organizacij ZK.

DAMJANA STAMEJČIČ

ŽALEC

VODO NA VAJETI

Velika skrb za regulacije voda

Na zadnji seji zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela občine Žalec so delegati poslušali poročilo o problematiki vodnega gospodarstva v občini. Po poročilu sodeč je bilo kljub skromnim sredstvom veliko storjenega. Pri tem je treba omeniti le najvažnejše objekte, to je drča na Savinji v Šempetru, nadaljevanju regulacije Bolske do Gomilskega, izgradnja pregrade Trnava v Braslovčah ter še niz večjih in manjših melioracijskih posegov za pridobivanje boljših kmetijskih površin. Še posebej je treba poudariti, da so v okviru organizacije rečne nadzorne službe ob tesnem sodelovanju z vodno gospodarsko inšpekcijsko službo v občini Žalec na področju ustvarjanja reda v smislu določil zakona o vodah storili velik korak naprej. Pri tem je stanje glede varstva okolja ob vodah, čiščenje manjših potokov ter pri odpravi raznih nedovoljenih posegov v vodni režim mnogo izboljšano. V okviru vzdrževalnih del so letos v celoti obnovili zgornji Letuški jez na Savinji ter uredili zavarovanje odsekov potokov Bolske v Kapli in na Vranskem ter manjša zavarovanja na Artišnici, Bistrici, Konjiščici in Ločnici. Skratka, način realizacije vzdrževalnih del poteka povsem skladno z načrtnim programom del, ki je bil sprejet na skupščini Temeljne vodne skupnosti Žalec za leto 1979.

T. TAVČAR

MOZIRJE: O SAMO PRISPEVKU

Jutri, v petek, 23. novembra, se bodo na skupni seji sestali delegati vseh treh zborov Občinske skupščine Mozirje.

Uvodni del zasedanja bodo posvetili družbenemu dogovoru o združevanju sredstev za modernizacijo in dograditev objektov specialistično-ambulantne in hospitalne dejavnosti Zdravstvenega centra Celje v obdobju od 1981. do 1985. leta.

Razen tega bo razprava tekla o izhodiščih za uresničevanje družbenoekonomskega razvoja občine v prihodnjem letu in ne nazadnje o izvajanju programa drugega občinskega samoprispevka.

MB

KOMENTAR

SEMINARJI IN TURIZEM

Na mizi imam zajetno kuverto, ki mi jo je posredoval dober znanec iz neke delovne organizacije. V njej je kup vabil na seminarje, posvete, tudi strokovna potovanja. Vse to je v podjetje prišlo v slabih 14 dneh.

Zavod za produktivnost, institut za vodilne kadre vabi na štiridnevni seminar za izdelavo srednjeročnih načrtov. Seminar stane brez potnih stroškov in stroškov bivanja 2100 dinarjev. Kraj seminarja je hudo vabljiv – Split, ekskluzivni hotel »Lev«.

Center za strokovno izobraževanje vodilnih kadrov iz Beograda vabi na seminar o samoupravnem urejevanju pravic delavcev do stanovanja. Dvodnevni seminar je možno obiskati v Beogradu, v Vrnjački banji, in »Ilidži« pri Sarajevu. Stroški seminarja, brez potnine in oskrbe so 1400 dinarjev za osebo.

Pravno-ekonomski center iz Beograda vabi na petdnevni seminar o stanovanjskih odnosih, o delovnih odnosih in osebnih dohodkih in še nekaterih rečeh. Kraj seminarja spet Beograd ali Vrnjačka Banja. Cena za stroške seminarja je 2000 dinarjev.

Poslovna politika iz Zagreba maha pred očmi vodilnih kadrov z vabilom v Cavtat pri Dubrovniku o zaščiti samoupravnih pravic delavcev. Stroški seminarja za eno osebo so 1600 dinarjev. Seminar traja tri dni. Navaja cene v hotelu »Croatia«. Toda kdo bi se menil za cene. Vodilni kadri imajo visoke dnevnice.

Zavod za organizacijo poslovanja in izobraževanje kadrov iz Beograda vabi na seminarje o planiranju v TOZD. Turistična izbira je pestra. Na voljo so: Beograd, Vrnjačka banja, Zlatibor, Sarajevo, Brezovica pri Uroševcu in Ohrid. Stroški so za različne primere diferencirani.

Zavod za produktivnost iz Zagreba organizira seminar za planiranje kadrov v Opatiji. 4 dni traja seminar. Stroški zanj so 2100 dinarjev po osebi.

Ljubljansko društvo ekonomistov prireja seminar na Bledu in sicer za dva dni. Cena za prvega prijavljenca je 1300, za vsakega nadaljnjega iz istega podjetja pa 900 dinarjev.

Na mnoštvo raznih strokovnih predavanj vabi tudi ljubljanski zavod za tehnično izobraževanje in sicer kar 15 predavanj za november in december. Cene teh seminarjev so različne. Od 1200 do 2700 dinarjev za osebo.

Pred očmi vodilnih kadrov vabljivo mežikajo vabila na razne strokovne ekskuzije po vsej Evropi in še čez. Zanimivo je povabilo za strokovnjake, ki naj bi se izobraževali po Sovjetski zvezi. Sestanki s strokovnjaki na področju financ, knjigovodstva in računovodstva, tako je razvidno v programu, naj bi bili na primer v Moskovskem Carskem selu, v Leningrajskem Ermitažu in saborni cerkvi sv. Sofije itd.

Da, da. Znanje je krvavo pridobljeno. Izobraževalne institucije za »brihtanje« vodilnih glav rastejo kot gobe po dežju. In najbrž dobro živijo spričo ravni strokovnega znanja vodilnih kadrov?

Brez dvoma je vsakemu strokovnjaku potrebno dodatno in tekoče dopolnjevanje znanja. Toda zakaj bi to izobraževanje organizirali po regijah in ob manjših stroških in bi se predavatelji ne šli turiste. Toda ne. Kdaj pa je kdo slišal, da bi šla gora k Mohamedu. Sicer pa je tu še en vidik. Če ne zamika sla po znanju, naj zamika Vrnjačka Banja, Cavtat, Opatija, Ohrid, Bled. Prijetno s koristnim. Predvsem prijetno.

JURE KRAŠOVEC

35 LET GEODETSKE SLUŽBE V SLOVENIJI

NI NAČRTOV BREZ NJIH

Na Celjskem območju šest upravnih organov

Tudi celjska proslava, v ponedeljek zvečer, ki je bila zadnja v vrsti vseh, ki so se zvrstile v naši republiki v počastitev 35-letnice geodetske službe v Sloveniji, je potrdila, da je ta služba že zdavnaj prerasla ozke okvirje zemljiškega katastra in da je dala pomemben delež ne samo v povojni graditvi porušene in opustošene domovine, marveč prav tako v uresničevanju sistema družbenega planiranja, še zlasti njegove prostorske komponente in da predvsem danes daje pomemben delež k vse večjemu uveljavljanju družbenega informiranja.

Slavnost, v dvorani Narodnega doma, je začel predsednik Medobčinskega geodetskega društva Celje, Ivan Gaber, ki je v pozdravnem govoru med drugim opozoril na pomembnost geodetske službe danes, na njeno širino in dejstvo, da okoli sto geodetov na območju dobro opravlja vse naloge.

Zasluženo priznanje službi je izrekel podpredsednik celjske občinske skuščine, Anton Jelenko, ki je tudi opozoril na njeno delo v prostorskem planiranju.

Zanimiv prikaz razvoja geodetske službe je posredoval načelnik medobčinske geodetske uprave Celje, Gojmir Mlakar, ki je med drugim ugotovil, da deluje na celjskem območju za osem občin šest upravnih organov za geodetske zadeve s 65 zaposlenimi. Geodetski upravni organi skrbijo za načrtovanje geodetskih dejavnosti, opravljajo strokovni nadzor nad geodetskimi deli, planirajo in koordinirajo to dejavnost, izvajajo dela na vzdrževanju zemljiškega katastra, skrbijo za izdelavo katastra komunalnih naprav itd. Njihova naloga je tudi, da skrbijo za tiste geodetske osnove, ki so nujne za prostorsko planiranje in še in še.

Geodetski zavod Celje, opravlja operativna geodetska dela na širšem celjskem območju in zunaj njega. Pretežni del njegove dejavnosti je usmerjen na katastrsko-topografske izmere, s katerimi postopoma zamenjujejo izmero iz časa avstroogrske monarhije. Seveda pa gre še za druga dela na komunalnem področju, v inženirski geodeziji itd.

Proslavo v Celju, ki jo je lepo dopolnil mešani pevski zbor France Prešeren pod vodstvom Edvarda Goršiča, so še izkoristili za podelitev številnih priznanj. Tako so za nove zaslužne člane Medobčinskega geodetskega društva imenovali: Bredo Atauer, Silva Cegnarja, Vido Cegnar, Pavla Fidlerja, Petra Fidlerja, Ivana Gabra, Franca Gajška, Jožeta Heriča, Vinka Klemena, Franca Krečiča, Bernarda Leskovarja, Gojmira Mlakarja, Srečka Naraksa, Marjana Nečimerja, Antona Perčiča, Leopolda Salobirja, Marijo Skubic, Vinka Steinerja, Antona Tirška, Alojza Trobiša in Franja Vuka, potem, ko so za častnega člana društva imenovali Marjana Ašiča, so podelili še nekaj posebnih priznanj za dolgoletno delo. Dobili so jih: Maks Ašič, Franc Bevc, Franc Bajda, Olga Bajda, Milan Brilej, Vera Gajšek, Ivo Grčar, Mara Kozelj, Friderik Krajnc, Tone Lesjak, Albin Martonoši, Marija Obu, Lojzka Okrogar, Julka Pačnik, Boža Planinšek, Magda Rehar, Mile Rožman, Roman Rubin, Janez Sajovec, Anica Štajner, Marjan Štrozak, Jelanka Urankar, Ludvik Uratnik, Rezika Vrečko, Anica Zelič, Janko Zupan ter Inštitut za geodezijo in fotogeometrijo Ljubljana in Geodetski zavod Celje.

M. BOŽIČ

OBRAZI

SIMON HRUP

Najbrž ni kotička v kostrivniški krajevni skupnosti v šmarski občini, ki bi ga Simon Hrup ne poznal. Pa ne zato, ker je tukaj rojen domačin in tudi ne samo zato, ker je kot predsednik krajevne konference SZDL veliko v stiku z ljudmi, ampak zato, ker ima te svoje, svetu odmaknjene gorice, izredno rad.

Rodil se je kmečkega stanu in se ga ni nikoli sramoval, življenjska pot ga je vodila preko Dunaja, kjer je bil med vojno zaprt, Vrnjačke Banje, nazaj v domače kraje, kjer je organizirano deloval v Pokrajinskem odredu na Boču. Partizanski spomini zavzemajo v Hrupovem življenju svetlo mesto, čeprav je bilo včasih izredno vroče. Potrebno je bilo oskrbovati improvizirano partizansko bolnišnico na Boču. V hiši so bili težki ranjenci, okoli hiše pa so patruljirali Nemci. Da so ranjence lahko oskrbeli, so potem izkopali rove do hiše. Takih spominov je veliko in potrebno bi jih bilo enkrat posebej obdelati.

Po vojni je zagrabil povsod in se pri 33-letih lotil šolanja. Opravil je ekonomsko srednjo šolo, potem pa se je z dušo zapisal gostinstvu. Daleč med prvimi je bil, ko se je lotil kmečkega turizma, 25 let pa že v Rogaški Steklarni skrbi za prehrano delavcev. Vsak dan se pod njegovim vodstvom pripravi na tisoče obrokov in delavci imajo več menijev na izbiro. Da je v kulinariki doma ni potrebno posebej poudarjati, saj dobrote stresa kar z levega rokava.

Tudi upokojil se je že, pa spet aktiviral. Nikakor se ne more posloviti od svojih »glažarjev«, ker so pošteni. Že zdaj se boji končnega slovesa z njimi, ker je v nerazdružljivi bratovščini preživel del svojega življenja.

V lepem domu, v krogu svoje družinice, v Kostrivnici, je srečen. Rad obrezuje brajdo, vmes pa prisluhne tegobam malega človeka, ki se za nasvet obračajo k njemu. Skratka – živi s krajani in je z njimi vred ponosen na njihove dosežke.

ZDENKA STOPAR

MOZIRJE

O ODGOVORNOSTI

ZK o političnem sistemu

V vrsti razprav, ki so si sledile na zadnjih sejah članov Občinske konference Zveze komunistov Mozirje, je bila ocena o uresničevanju vloge in nalog zveze komunistov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja, na enajsti seji, v petek, 16. novembra, več kot logično nadaljevanje v obravnavi pomembnih družbenih vprašanj.

Tudi tokrat je šlo predvsem za kritično besedo, čeprav seveda priznanj za mnoge uspehe ni manjkalo. Kritične so bile med drugim besede sekretarja komiteja Jožeta Rakuna in kritične ocene vseh razpravljalcev.

Ni naključje, če je veljala glavna pozornost delegatskemu sistemu in delu ter odgovornosti komunistov v delegacijah oziroma konferencah delegacij. Dejstvo je namreč, da se vsi komunisti še niso zavzeli v največji možni meri za dobro delo delegacij in da se v teh ugotovitvah tudi premalokrat sprašujejo, zakaj tako.

Svojo kritiko je v nekaterih primerih doživelo tudi samoupravno dogovarjanje. Zlasti zadnji primer iz zdravstvenega področja, ko je morala občinska skupščina sprejeti odlok o dodatni prispevni stopnji za kritje izgube občinske zdravstvene skupnosti govori, da je bilo v tem dogovarjanju nekaj narobe. Kratki stiki pa nastajajo tudi pri dogovarjanju na komunalnem področju.

Člani konference so še menili, da bi morala občinska skupščina bolj reagirati na probleme, ki zavzemajo širši obseg. To med drugim velja za stanovanjsko področje, urbanizem itd.

Svoje mesto v razpravi je dobila tudi ocena dela zborov občinske skupščine, še posebej družbenopolitičnega, ki se še ni uveljavil.

M. B.

ZABAVNI TISK IN PROGRAMI

GLOBLJI KANALI VPLIVA

Okrepiti je potrebno delo sosvetov

Kakšna je naravnanost zabavnega in razvedrilnega tiska, programov in rubrik pri nas? Katere temeljne družbene vrednote tovrstni mediji izpostavljajo? Kolikšen je družbeni vpliv nanje?

To je le nekaj od vprašanj, na ketere je poskušal odgovoriti torkov posvet o vlogi razvedrilnega pisanja množičnih občil pri oblikovanju etičnih vrednot socialistične samoupravne družbe, ki je bil v Celju. Organizirali so ga skupaj aktiv Društva novinarjev Slovenije iz Celja, svet za informiranje pri občinski konferenci SZDL ter Društvo novinarjev Slovenije, pomenil pa je nadaljevanje letošnjih študijskih dni Mitje Gorjupa.

Uvodni razpravi na posvetu sta imela Jože Volfand in dr. Matjaž Kmecl. Jože Volfand je v svojem prispevku razmišljal o vlogi razvedrilnega pisanja pri oblikovanju etičnih vrednot socialistične samoupravne družbe ter spregovoril tudi o podružbljanju medijev, ki imajo predvsem razvedrilno funkcijo. Predlagal, je da bi se sveti, sekcije, komisije za informiranje in druga tovrstna telesa celoviteje lotili obravnave tovrstnih medijev, zaradi njihove razvejanosti pa naj jim večjo pozornost namenil tudi organizacija Socialistične zveze.

Dr. Matjaž Kmecl je na posvetu govoril o socialistični naravnanosti zabavnega tiska in zabavnih programov. Med drugim je poudaril, da je naloga sodobne zabavne umetnosti in zabavnega tiska podirati ter jasno in z zavestjo čistiti tisto, kar ni uglašeno s samoupravno socialistično oziroma elementarno humanistično moralo. Tako na primer malomeščanski egoizem, posvečevanje koruptnosti in drugo.

Razpravljalci so na posvetu gotovo največ besed namenili podružbljanju razvedrilnega tiska in programov (le mimogrede: okoli pojma »razvedrilni tisk« je bilo na posvetu slišati nekaj različnih mnenj. Nekateri udeleženci so se bolj zavzemali za to, da bi govorili o revialnem tisku). O vprašanju družbenega vpliva so spregovorili tudi uredniki nekaterih slovenskih revij ter predstavniki RTV Ljubljana, ki so različno opredelili jakost njegovega toka. V razpravo o podružbljanju tovrstnih medijev je posegel tudi Lenart Šetinc, ki je poudaril, da je treba gledati na procese podružbljanja teh medijev celovito in ne samo preko dela posameznih sosvetov. Lojze Gojčič pa je menil, da kljub dejstvu, da sosveti marsikje ne delujejo kot bi želeli, ne gre dovoliti, da bi oblikovali vsebino revij in zabavnih programov mimo interesov delavcev in občanov.

Na posvetu v Celju so se dogovorili, da bodo pripravili strnjeno informacijo o vprašanjih, ki jih je načela razprava. Ta informacija pa bo služila kot osnova za razpravo v uredništvih, pa tudi kot vodilo za razpravo o celovitem spletu vprašanj o tovrstnih medijih znotraj socialistične zveze.

DAMJANA STAMEJČIČ

PREBOLD: NOVA VODSTVA ZK

Tudi komunisti v Tekstilni tovarni Prebold so imeli svoje volilne konference. Le-te so izzvenele v poglobljeni razpravi in oceni minulega dela ter nalog, ki jih čakajo. Osnova za bogato in ustvarjalno razpravo je bila poleg poročil sekretarjev osnovnih organizacij in poročila o devetmesečnem poslovanju še ocena družbenopolitičnih in samoupravnih ekonomskih razmer.

Na konferencah vseh treh osnovnih organizacij so izvolili tudi nova vodstva. Tako so v osnovni organizaciji Zveze komunistov v TOZD Tkanine izvolili za sekretarja Srečka Kvasa, v TOZD Pletenine Franca Farčnika ter v osnovni organizaciji ZK delovne skupnosti skupnih služb Franca Kalška.

DARKO NARAGLAV

MGZ – KOMISIJA ZA AGROŽIVILSTVO

Včeraj se je na svoji prvi seji sestala komisija za agroživilstvo pri Medobčinski gospodarski zbornici Celje. Na dnevnem redu so pretresali predvsem troje vprašanj: naloge oziroma program dela komisije, analizo stanja in proizvodnih zmogljivosti v kmetijstvu z izhodišči plana za leto 1980 in naslednje srednjeročno obdobje ter razprava o skupnem programiranju in usklajevanju razvoja kmetijstva in kmetijske predelave na Kozjanskem.

U. M.

ŽALEC: LAHKO BI JIH BILO VEČ

Člani osnovne organizacije Zveze komunistov pri osnovni šoli Peter Šprajc-Jur so se zbrali na volilni konferenci. O delu je poročala sekretarka Vlasta Bernik, ki je poudarila, da so bili člani sicer aktivni, vendar da je organizacija premalo storila za povečanje števila članov. Precej mladih članov delovnega kolektiva ima vse pogoje, da stopijo v vrste Zveze komunistov, treba jim bo posvetiti le ustrezno pozornost, se z njimi pogovoriti itd.

V kolektivu, ki ima 61 zaposlenih, je le 20 članov Zveze komunistov.

DRAGO KUMER

SEMINAR, ČLOVEK, DELO, KULTURA

ZAUPANJE NA IZPITU

Še naprej bo izvajalec seminarja RC Celje

Tako, kot potrebuje sleherna izobraževalna oblika svoj čas, da pokaže določene prednosti, pa tudi čas, da se uteče v delovnem in življenjskem vsakdanu, tako je tudi stalni seminar Človek, delo, kultura, ki je v Celju pričel z delom lani, potreboval svoj zagon. Kajti že prvi meseci dela seminarja so pokazali, da ta izobraževalna oblika terja obilo dela s slušatelji, posebej z grupo organizatorjev kulturnega življenja v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela. Kajti lahko je bilo pripeljati do seminarja potrebno število slušateljev, težko pa jih je bilo obdržati v seminarju kot zavzete in aktivne slušatelje. Zaradi različnih vzrokov je bilo lani opaziti velik osip v vrstah vseh petih grup slušateljev, tako da je bilo treba nekatere skupine celo združiti. Izvajalec seminarja – Razvojni center – je imel precejšnje težave tudi čisto tehničnega značaja, na primer zagotovitev ustreznih prostorov za delo seminaristov, pa uveljavitev stalne skupine predavateljev. Poseben problem seminarja pa so bili stroški, ki so naraščali nad vsemi predvidevanji in so na koncu povzročili, da je seminar ob zaključku šolskega leta izkazal nekaj deset milijonov izgube.

Čeprav so našteta dejstva vse prej kot rožnata, pa vendarle ne gre zanikati velike vloge, ki jo je seminar Človek, delo, kultura že v kratkem šolskem letu svojega delovanja vendarle dosegel. Zato kljub težavam ne gre zastavljati vprašanja: seminar DA ali seminar NE. Treba je nadaljevati z začetim delom seminarja in pri tem težiti, da bi bilo delo seminarja iz leto v leto boljše in nenazadnje tudi cenejše.

Na ponedeljkovi seji skupščine seminarja Človek, delo, kultura so delegati podprli to misel, da je potrebno z delom seminarja kljub vsem težavam nadaljevati. Kljub temu pa so bili mnenja, da z dosedanjim delom seminarja – predvsem v organizacijskem smislu – ne morejo biti zadovoljni. Ob tem so razpravljali, ali bi kazalo zaupati izvajalsko delo seminarja kateri od drugih celjskih ustanov, na primer Gimnaziji, kot je predlagal izvršni odbor skupščine. Po temeljiti razpravi pa so sklenili, naj izvajalsko delo še naprej opravlja Razvojni center, ki se je za to v letu dni že dovolj usposobil. S tem, da bi morale celjske družbenopolitične organizacije nemudoma vzpodbuditi potek podpisovanja samoupravnega sporazuma o financiranju in delu seminarja ter se tvorno vključiti tudi v kadrovanje slušateljev v to pomembno obliko usposabljanja.

DAMJANA STAMEJČIČ

CELJE

KROTITI PORABO

Podpora zobozdravstvu

Četudi so člani izvršnega sveta celjske občinske skupščine na zadnji seji med drugim sicer razumeli stališča nekaterih samoupravnih interesnih skupnosti po zvišanju prispevnih stopenj v prihodnjem letu, in da bo treba splošno porabo uskladiti z gospodarskimi tokovi. To pa seveda ne pomeni, da nekatere zahteve po višjih sredstvih niso utemeljene. Seveda pa tudi poudarek, da bo treba v prihodnje delati bolj učinkovito, racionalno in podobno, ni bil odveč.

Izvršni svet je nadalje podprl prizadevanja celjske zobozdravstvene službe po rešitvi nekaterih vprašanj, ki so ovira na poti drugačnega dela. Gre za dejstvo, da zobozdravstvena služba ne zmore opraviti vseh nalog v krajšem času, ker ima premalo delavcev, ker je zanje na voljo premalo stanovanj, itd. Torej splet problemov, ki pa jih ne kaže potiskati na stran, če gre tudi za to, da naj se čakalne dobe skrajšajo in da je usmerjenost dela v temeljito zdravljenje več kot dobra.

Razprava o gradnji stanovanj v občini je slej ko prej opozorila, da bo treba nekaj več napraviti za pravočasno pripravo komunalno urejenih zemljišč. Sicer se zna zgoditi, da bo prišlo do neljubega zastoja! Tega pa si prav gotovo nihče ne želi!

M. BOŽIČ

PIHALNI ORKESTRI SLOVENIJE V GOLOVCU

Tradicionalna in kakovostna glasbena prireditev Revolucija in glasba bo tudi letošnje leto v Celju, oziroma, Celje bo mesto gostitelj, eno od mnogih v Sloveniji. S tem daje mesto posebni glasbeni prireditvi, ki je organizacijsko široko zasnovana in ima namen, da predvsem kar najširšemu krogu poslušalcev posreduje glasbene dosežke slovenskih godb na pihala. Že sam naslov te tradicionalne prireditve, ki se odvija v Sloveniji govori o vsebini.

Revolucija in glasba bo v nedeljo, 25. novembra ob 10. uri v hali Golovec, nastopile pa bodo naslednje godbe na pihala: Pihalni orkester Kranj, Pihalni orkester KUD Pošta Maribor, Pihalni orkester Papirnice Vevče, Pihalni orkester Zagorje in Pihalni orkester ŽPD France Prešeren Celje.

Letošnja prireditev bo posvečena rojstnemu dnevu Jugoslavije in tako dostojna množična manifestacija, tudi kot simbol širine kulturnega delovanja. Prireditev pa ima še en namen: vstopnina, po 10 dinarjev za osebo, bo v skupnem znesku namenjena za pomoč potresnemu področju v Črni gori.

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

45

UTRJEVANJE MEJ Z ODPIRANJEM

Jugoslovanska politika dobrih sosedskih odnosov je znana. Njeno bistvo je, da z naše strani storimo vse, da bi bili ti odnosi dobri. Dobri v smislu medsebojnega spoštovanja in enakopravnega sodelovanja, pa naj bo na političnem, gospodarskem, kulturnem ali na drugih področjih. Pri tem pa razlike med nami in sosedi niso nobena ovira za tak razvoj stikov, na drugi strani pa je dragoceno vse, kar nas združuje ali kar nam je skupnega. Skupno pa nam je brez dvoma najprej to, da smo »navezani« na ta prostor. Sosed je torej stanovalec pri naslednjih vratih. Skupno nam je to, da pri nas žive in delajo njihove narodnosti in naše na dvoriščih naših sosedov. Zaradi tega medsebojni obiski nikoli ne zaobidejo tudi vprašanja manjšin, ki so torej naša trdna vez, sicer pa tudi preskušnja za dobro voljo ene ali druge strani.

To se je pokazalo tudi pri obiskih v zadnjem času med Avstrijo in Italijo na eni in Jugoslavijo na drugi strani. Spomnimo se, da je naš zvezni sekretar za zunanje zadeve Josip Vrhovec pred nedavnim obiskal Avstrijo in da so predstavniki obeh dežel kmalu zatem odprli dela za karavanški predor. Takrat sta se srečala tudi Veselin Djuranović, predsednik ZIS, in Bruno Kreisky, avstrijski kancler. Še pred tem pa je Jugoslavijo obiskal predsednik italijanske republike Sandro Pertini na povabilo predsednika Tita. Pred dnevi pa je bila slovenska delegacija, ki jo je vodil dr. Anton Vratuša, predsednik republiškega izvršnega sveta, na tridnevnem obisku v Furlaniji–Julijski krajini. Delegacija izvršnega sveta je s tem opravila še en korak v razvoju dokaj dobrih stikov s sosednjo Italijo.

Dr. Anton Vratuša in člani naše delegacije so se srečali in pogovarjali s predstavniki odbora oziroma vlade avtonomne dežele Furlanije–Julijske krajine. Govorili so tudi o uresničevanju cestne povezave med nami in tem delom Italije, o možnostih za industrijsko sodelovanje, o ribolovu v Tržaškem zalivu, o plovni poti Soča–Sava–Donava in o drugem. Delegacija se je izčrpno pogovarjala tudi s predstavniki Slovencev tam, obiskala njihovo gledališče in bila priča tudi mnogim problemom, ki jih še imajo. Tudi uradni predstavniki Furlanije–Julijske krajine so izrazili mnenje, da je potrebno take probleme reševati.

DOVOLJ JE NASILJA

Drama v Kampučiji ne pojenjuje; nasprotno, svetu kaže vse strašnejše in nove strani: nasilje, lakoto, smrt, brezup. Sile Demokratične Kampučije poročajo, da se upirajo zavojevalcu. Predstavniki od zunaj vsiljenega režima v Phnom Penhu pa poročajo le o »čiščenju terena«, ko da gre za bolezen. Pa vendar ni tako. Dokaz je deroča reka beguncev iz Kampučije, ki je kot njihov neizčrpen vir. Samo v zadnjih dveh tednih jih je zbežalo preko meje na Tajsko okoli 30.000. Kje je temu konec: ali v zmagi »pravice« ali pa v izginotju kampučijskega ljudstva?!

Svetovno javno mnenje ni bilo nikoli na strani zavojevalca. Vendar tudi ta glas vse bolj kaže svoje nezadovoljstvo. Pred dnevi so v generalni skupščini OZN razpravljali o položaju v Kampučiji. Nekatere dežele so bile sicer proti taki razpravi in so jo označile kot diskusijo o »izmišljenem problemu« in vmešavanje v notranje zadeve jugovzhodne Azije. Večina pa ne misli tako. Za resolucijo v OZN, ki zahteva prekinitev bojev, takojšen umik vseh tujih vojakov iz Kampučije in priznanje možnosti, da ljudstvo tam samo odloči o svoji usodi, je generalni skupščini glasovalo 91 dežel, 21 jih je bilo proti in 29 se jih je vzdržalo pri glasovanju. Naj spomnim, da so v OZN v drugi polovici septembra glasovali o zakonitosti vlade Demokratične Kampučije, kar so osporavale Vietnam, Sovjetska zveza in še nekatere dežele. Rezultat je bil takrat naslednji: za Demokratično Kampučijo 71 dežel, 35 proti in 34 vzdržanih. Iz primerjave obeh glasovanj se vidi, kam gre volja večine dežel.

Predsednik Tito je nedavno v poslanici Kurtu Waldheimu izrazil svojo zaskrbljenost nad trpljenjem in žrtvami kampučijskega ljudstva. Naš veleposlanik v OZN Milijan Komatina pa je v svojem govoru v razpravi o Kampučiji rekel: »Za Jugoslavijo so intervencije, vmešavanje v notranje zadeve in uporaba sile v mednarodnih odnosih nesprejemljive reči, ne glede na kakršnekoli utemeljitve ali izgovore in ne glede na to, kje na svetu se dogajajo.« Stališče je jasno in zgovorno. Ne gre torej le za Kampučijo, ampak za prihodnost sveta. Brez nasilja je, z nasiljem je ni.

PREDSEDSTVO CELJSKE SZDL

REŠETO IZGUB!

Do konca leta brez izboljšanja

Na torkovi seji predsedstva občinske konference SZDL Celje so največ časa posvetili obravnavi izgub in izvajanju gospodarske stabilizacije. Razprava je sicer osvetlila vrsto notranjih in zunanjih razlogov za sedanje izgube v celjskem gospodarstvu, ki so vso družbenopolitično skupnost – občino, porinile ne dosti pod vrh slovenskih občin, ki se lahko »pohvalijo« z največ izgubami.

K temu neslavnemu mestu so seveda pripomogla nekatera že znana žarišča izgub; v proizvodnji traktorjev štorske železarne in v njeni livarni strojne litine, kjer izgube skupaj znašajo preko 70 milijonov dinarjev; v tozdu furnirnica LIK Savinja, kjer se otepajo z več kot 20 milijoni izgub, pa v celjskem Topru, tozdu trženja, ki je sam zase »pridelal« več kot 14 milijonov izgub, čeprav nekateri govorijo tudi o višjih številkah; tudi celjska mesna industrija je splošnim »izgubam« z mesom dodala skoraj 8 milijonov izgub v tozdu proizvodnje, dobra dva v tozdu prodaje na veliko in skoraj tri v tozdu maloprodaje.

Med manjšimi izgubaši so še tozd tovarna odpreskov EMO, tozd titanov dioksid Cinkarna, Kmetijska zadruga Celje in Dimnikarstvo Celje s »komaj« 183.000 dinarji izgube. Vsi navedeni podatki se nanašajo na letošnjih devet mesecev poslovanja.

V Železarni Štore zagotavljajo, da se izgube vsaj do konca leta ne bodo povečevale, čakajo na pričakovano rešitev nekaterih zunanjih oziroma sistemskih vzrokov izgub; v LIK Savinja opozarjajo na nemogoč sproščen uvoz furnirja ter zapiranje občinskih ter republiških plotov za surovino, zaradi katerega se je v izrednih težavah znašla njihova furnirnica, in če ne bo prišlo do ukinitve uvoza ter še nekaterih ukrepov, bo v hudih težavah kmalu tudi njihov drugi tozd – žaga.

Najhuje je predvsem z izgubami v Topru, ker so le-te odraz notranjih slabosti, tako na kadrovskem, organizacijskem in še na kakšenm drugačnem področju. Sicer pa so v postopku že ukrepi za družbeno varstvo, ki jih mora na predlog družbenega pravobranilca samoupravljanja potrditi občinska skupščina. Postavlja se vprašanje, če ukrepanje v primeru Topra ne zamuja!

Predsedstvo SZDL ni moglo predpisati »receptov« za zdravljenje, vendar je posebej opozorilo na večjo odgovornost sindikatov ter samoupravnih in družbenopolitičnih sil v združenem delu, na razvojni vidik celjskega gospodarstva, na temeljito obrazložitev vzrokov in ukrepov pred delavci v tozdih, saj so se mnogi bolj akumulativni tozdi že naveličali pokrivati izgube stalnim njihovim pridelovalcem. Bitka za boljše gospodarjenje se torej zaostruje, vsekakor pa presega sedanji okvir »izgubašev« in tistih na meji rentabilnega poslovanja. Tudi teh ni malo!

MITJA UMNIK

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

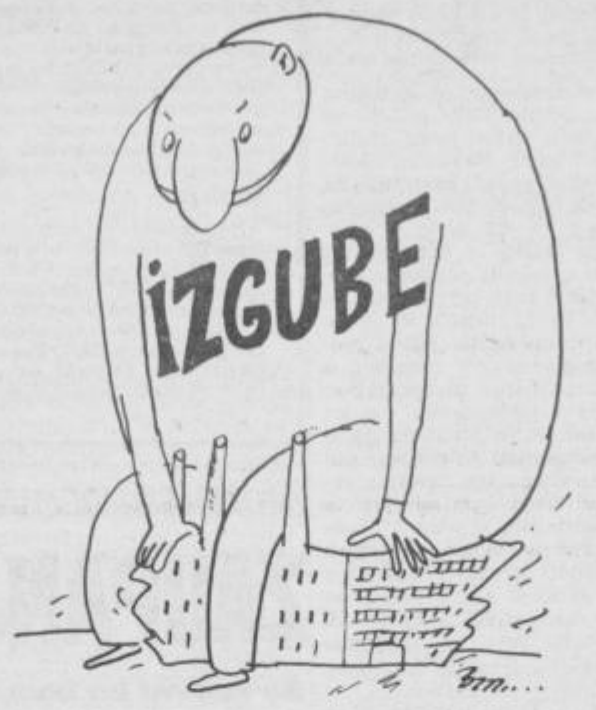

AERO ŠEMPETER

NOVA: FOLIJA

Izvozno zanimiva surovina

Prejšnji teden je celjski AERO v Zagrebu in ob sodelovanju hrvaške gospodarske zbornice podpisal poseben samoupravni sporazum z zadarskim Hemotransom, ki v Benkovcu gradi novo tovarno za izdelovanje polipropilenske folije.

To folijo bodo v večji meri začeli uporabljati v Aerovem tozdu v Šempetru pri proizvodnji samolepilnih trakov, saj bo v veliki meri nadomestila PVC, katerega sestavine so preveč odvisne od uvoza. V sedanjih pogojih gospodarjenja in preskrbe reprodukcijskega materiala iz uvoza je torej nadomeščanje z domačo surovino še kako privlačno. Prav tako kaže poudariti, da je uporaba polipropilenske folije na zunanjem tržišču vse večja, zato je vezava celjskega Aera na bodočega proizvajalca, celo do polovice njegove bodoče proizvodnje, za Celje tudi izvozno zanimiva.

Zadarski Hemotrans si je s samoupravnim sporazumom s celjskim Aerom za svojo bodočo tovarno v Benkovcu zagotovil dobrega kupca za polipropilensko folijo, ki v glavnem, zlasti na področju zaščite okolja, vse bolj izpodriva PVC material. Kakovost naj zajamči dobro utečena, sicer italijanska tehnologija; podpisani samoupravni sporazum velja za pet let, po tem obdobju pa se bo potrebno spet odločati o nadaljnji poslovni povezavi, verjetno na bolj čvrstih dohodkovnih odnosih med tozdom Aera v Šempetru in tovarno – tozdom Hemotransa iz Benkovca.

Razširitev proizvodnje v Aerovem šempetrskem tozdu je torej pred vrati, začela pa naj bi se uresničevati nova naložba v prihodnjem letu. Že oktobra naj bi stekla nova proizvodnja, katere osnova je sklenjen sporazum.

MITJA UMNIK

MILIJONI ZA PEVCE

Čeprav je do tiste noči, ki se je najbolj veselimo, to je Silvestrovega, še več kot mesec dni, pa se je že začel lov za pevci in ansambli, ki nam bodo lepšali tisto noč. Najbolj zanimivo ob tem pa seveda je, koliko bodo pevci s svojim grlom in znanjem zaslužili. V hali Golovec v Celju bo dva dni prepevala verjetno prva dama jugoslovanske zabavne glasbe Tereza Kesovija, katero bo spremljal ansambel Meteorji. Cena za vso skupino za dva dni je 200 tisoč din, kar sploh ni pretirano visoko za dvodnevni nastop ter še z ansamblom vred.

Ernest Marguč, ki v hali Golovec skrbi za zabavno – športni program je ob tem povedal, da so drugi pevci veliko dražji: »Ljubka Dimitrovska in Ivica Šerfezi zahtevata za eno noč brez ansambla 250 tisoč din, Novi fosili 280 tisoč in Pepel in kri za dve noči 230 tisoč din. Terezi so v Mostarju ponujali 300 tisoč din pa se je raje odločila za Celje.«

T. VRABL

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

USPEH DELITEV PO DELU

Boljše delo pogojuje boljše osebne dohodke

Do leta 1978 je bil gospodarski položaj tekstilne tovarne iz Prebolda dokaj težak. Pomembne naložbe, ki so jih lani dokončali, so zahtevale izredne gospodarske napore, kar se je odražalo tudi pri osebnih dohodkih. Normalna posledica: precej delavcev je pričelo zapuščati to delovno organizacijo. Kar 217 je bilo takšnih. Letos se je položaj pričel popravljati, pa vendarle še do konca prvega polletja bistvenih sprememb ni bilo. Očitno je postajalo, da samo povišanje startnih osnov za delitev osebnih dohodkov ne bo dalo zaželjenih rezultatov. Tako je nastala tudi pobuda za tekmovanje pod geslom Razvijajmo sistem delitve po delu, za čim večji osebni dohodek.

Nagrade, ki so jih razpisali in samo tekmovanje so delavce dokončno prepričale, da si sami z boljšim in uspešnejšim delom krojijo svoje osebne dohodke ali kot pravi **glavni direktor Ivan Žagar**: »Delavci so se lahko prepričali, da ni institucije izven nas, ki bi nam privijala norme, ali kakor koli drugače omejevala naše samoupravljalske pravice v pogledu delitve dohodka in osebnih dohodkov.«

Ob vsem skupaj seveda ni šlo za to, kdo bo dobil 10.000, 8000 ali 5000 dinarjev nagrade, pač pa zato, da so se vsi skupaj lahko prepričali, da lahko na primer tudi tkalka prejme 10.000 dinarjev mesečnega osebnega dohodka in da zaradi prekoračitev norm za 50 in celo 100 odstotkov nihče nima pravice le teh povišati. In še nekaj ne gre prezreti. Sistem delitve omogoča delavcem, da zaradi višje plače uspešnejšega sotovariša tudi drugi delavci v delovni enoti in TOZD lahko več zaslužijo. Marsikje je namreč doslej vladalo prepričanje, da zaradi preseganja norm nekaterih, drugi manj zaslužijo.

»Razvijali bomo sistem delitve po delu, neutrudno in uporno bomo iskali merila za delitev po delu. Prepričani smo lahko, da je vsako konkretno delo mogoče meriti in pošteno nagrajevati.

Zbrati bomo morali pogum, da bi tudi tkalskega mojstra plačali po vtkanih regularnih votkih in da bomo spremenili položaj natikalke, ki je še vedno takšen kot pred sto leti. Vprašajmo se, zakaj je na primer škrobilec plačan na uro, ne pa nagrajevan po proizvedenih regularnih količinah in zakaj bolj smelo ne povišamo dodatka za nočno delo in končno tudi to, zakaj režijskim delavcem še vedno nismo našli merilo za tako imenovano svobodno menjavo dela,« meni o vsem tem glavni direktor Ivan Žagar. Prvi rezultati akcije Razvijajmo sistem delitve po delu za čim večji osebni dohodek, so vzpdbudni in prav zaradi tega prva akcija tudi ni bila zadnja.

JANEZ VEDENIK

POUDAREK PREVENTIVI

Predsedstvo SZDL v Celju je na svoji zadnji seji podprlo prizadevanja, ki jih je oblikoval koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu pri OK SZDL v Celju. Poudarjena je bila nujnost ustanovitve dispanzerja, ki bo predvidoma začel z delom januarja meseca, še večjo pozornost pa so člani predsedstva namenili preventivi, ki naj zajema šole, krajevne skupnosti, delovne organizacije in različna športna in druga društva. Predvsem pa se ne sme opustiti težnja po ustanovitvi mladinskega centra, da bo mladina raje zahajala tja kot pa v gostilne.

Več o problematiki alkoholizma bo govora jutri na problemskem srečanju socialnih delavcev v Celju.

ZS

ČISTILNA NAPRAVA

V zadnjem času veliko govorimo in pišemo o čistoči in urejenosti okolja, tudi o onesnaženem zraku in seveda ukrepih, ki bi jih morali storiti, da bi se stanje izboljšalo.

Kje smo v tem okviru s pripravami za izgradnjo čistilne naprave v Celju in seveda z gradnjo povezovalnega, tako imenovanega glavnega zbiralca (GZ-1) fekalnih voda.

GZ-1 bo povezoval vse rajonske kanale, iz katerih se zdaj odpadna voda neposredno izliva v Savinjo.

Občinska komunalna skupnost načrtuje, da bi čistilno napravo zgradili na začetku naslednjega srednjeročnega obdobja. Lokacija je določena na »otoku« med Savinjo in Voglajno na Skalni kleti. V prvi fazi bo velika za 170.000 ekvivalentov, kar po domače pomeni, da bo zadoščala za čiščenje odpadnih voda za mesto s približno 170.000 prebivalci. V drugi fazi, čez okoli 25 let, bi jo povečali še za takšno zmogljivost.

Sprejeta je bila zamisel, da bi GZ-1 ne imel samo funkcije odvajanja odpadnih voda, marveč, da bo nad kanalom zgrajena betonska plošča, ki bo služila za sprehajalno ploščad. Urejeni bodo tudi pristani za čolne in ribiče, ob Savinjskem nabrežju pa bi postopoma gradili večnamenske objekte.

Približna predračunska vrednost izgradnje obeh objektov je okoli 35 milijard starih dinarjev. Torej, velik zalogaj!

CELJE

SERVIS TALNIH OBLOG

Nova naložba TOZD Veleprodaje pri Tkanini

V tretje gre rado. In pri kolektivu celjske Tkanine je tako. Po preselitvi delovne skupnosti skupnih služb v nove prostore v Ulico 14. divizije, so se lotili adaptacije veleblagovnice. Zdaj so stekla pripravljalna dela za novo naložbo, za gradnjo servisa talnih oblog in skladišča na Lavi. Tokrat je na potezi temeljna organizacije Veleprodaja.

»Delo je steklo. Gre za obrat, v katerem bo razrezovalnica talnih oblog in skladišče. Celoten objekt bo imel 3200 kvadratnih metrov površine, od tega bo tisoč kvadratov odpadlo na razrezovalnico, 2000 na skladišče, preostalo pa na druge prostore, tudi pisarne itd.«, je poudaril direktor TOZD Veleprodaja pri Tkanini, **Karel Brajlih.**

Po pogodbi z Ingradom, bodo dela končana avgusta prihodnje leto. Gre za objekt iz betona in jeklenih konstrukcij. Prav pri slednjih bo kot kooperant sodeloval kolektiv SOKO iz Mostarja.

Celotna naložba bo veljala okoli 56 milijonov dinarjev.

Gradnja servisa talnih oblog prinaša v celjsko trgovsko življenje pomembno novost. Gre za prednost, po kateri bodo poslej talne obloge po želji in zahtevi kupcev razrezali in po potrebi obrobili kar doma, v Celju. Naročilo bo opravljeno hitreje, v treh, štirih dneh, medtem, ko je bilo treba doslej na takšno uslugo čakati štirinajst dni in več.

Zanimiva, sicer pa povsem moderna bo tehnologija v servisu. Gre za sistem silosov. V enem bo petdeset rol talnih oblog, in samo na gumb bo treba pritisniti, da se bo zaželena rola ustavila pri nožu. Vse avtomatizirano in mehanizirano. Tudi s pomočjo viličarjev, kajti gre za role, svitke, dolge štiri do pet metrov in težke tudi do 300 kg.

V zalogi bo stalno okoli 200 rol in pri tem sto in več različnih vzorcev. Zadrege v izbiri oblog torej bi naj ne bilo, še posebej, ker bodo v zalogi izdelki vseh najpomembnejših jugoslovanskih proizvajalcev talnih oblog.

»To pa seveda ne pomeni, da bi v Dekorju ali veleblagovnici talnih oblog ne imeli več. Še vedno bodo v zalogi, razen tega pa bodo tu vzorci vseh oblog, ki jih bomo imeli v skladišču. In to veliki vzorci, da izbira ne bo težka,« je pudaril Karel Brajlih.

»Gradnja servisa za talne obloge in skladišča je le prva faza naše nove naložbe na Lavi. V naslednji bomo na tem prostoru zgradili še za okoli 8000 kv. metrov skladišč. Gre pač za dejstvo, da se na sedanjem prostoru ob Teharski cesti ne moremo več širiti. Zato bomo v prihodnje prav tu na Lavi povečali skladiščne prostore za tekstil in galanterijo, seveda v okviru TOZD Veleprodaja,« je še dodal Karel Brajlih.

MB

DOGODKI, KI PRETRESAJO SVET

LAKOTA JE NAJHUJŠI RABELJ

Iranski zapleti, nafta, lakota in Kampučija

Ne samo dogodki doma, tudi novice in problemi v svetu pritegujejo pozornost naših občanov. Kateri so ti dogodki, kako, na kak način jih spremljajo, kakšna so stališča do njih? To je bil povod za kramljanje na ulici.

GREGOR ŠVAB: »Če izvzamem dnevne novice iz domačih logov, ki me kajpak, zelo zanimajo, potem moram reči, da mojo pozornost ob prelistavnju časnikov in gledanju televizije, pritegnejo predvsem dogodki v Iranu in z veliko zaskrbljenostjo spremljam tudi dogodke v jugovzhodni Aziji. Na eni strani izobilje in zapravljanje, na drugi pa lakota in umiranje! V zvezi z lakoto v Kampučiji se zastavlja tudi vprašanje beguncev, ki se pred njo zatekajo na Tajsko. Tajska je za sprejem beguncev pravzaprav nepripravljena. Podatki o umiranju otrok, žena, mož in starcev so resnično grozljivi.«

PAVLA RIBIČ: »Ker sem se še pred nekaj leti aktivno ukvarjala s športom, pravzaprav z lahko atletiko, je razumljivo, da me najbolj pritegnejo dogodki iz športnega področja, ne glede na to, kje se odvijajo. Iz dneva v dan pa me pretresajo vesti o tisočih lačnih Kampučijcih in njim je potrebna svetovna pomoč. 200.000 in verjetno še več beguncev bo umrlo od lakote, če se svet ne bo zganil in ukrepal. Ne jutri, danes jim je potrebna pomoč. Zdravniki in bolničarji so vendar brezmočni brez zdravil in hrane!«

BOJAN SITAR: »Veliko gledam televizijo. Najbolj me prizadenejo dogodki v Kampučiji in v zvezi z njo. Sam sem preživel strahote druge svetovne vojne, zato me še toliko bolj stisne v grlu, ko prebiram podatke o smrti. To je vendar absurd 20. stoletja! V dobi, ko letamo v vestolje umirajo ljudje od lakote! Kampučijcem je potrebna hitra in učinkovita humanitarna pomoč in čudi me, da je pravzaprav OZN tako nemočna. In na tisoče otrok, ki so nemočni zoper lakoto, umira dan za dnem.«

NATALIJA RAK: »Zapleti v jugovzhodni Aziji so brez primere. Na tleh Indokitajske tli, kar vnaša nemir in negotovost v mednarodno ozračje. Sem dijakinja EŠC Celje in na naših rednih mladinskih urah se veliko pogovarjamo tudi o svetovpa ustanovitev organizacije združenega dela, ki bo imela svoj delovni program, status, naslov in kadre, kar bo omogočilo realizacijo priprav na igre. Sprejeli ne bodo niti ene ponudbe za izvajanje del, za opremo ali za kakršno koli drugo projektantsko storitev, če bodo doma organizacije, ki bodo to sposobne opraviti. Olimpijski odbor bo že zdaj začel s pripravami na informiranje o poteku priprav in začenjanju ter rokih izvajanja programa priprav. Že zdaj izdelujejo shemo in načrte tudi strokovnjaki in organizacije iz SR Slovenije, pričakovati pa je, da se bo v naslednjem obdobju to sodelovanje še razširilo. Janko Smole je poudaril, da je pri gospodarski zbornici Slovenije že ustanovljena komisija, ki bo koordinirala pripave in vključevanje gospodarstva iz SR Slovenije v te akcije ter programe objektov za olimpijske igre. Treba pa bi bilo razviti informiranje in sodelovanje z organizacijami iz vse države, da bi kar najbolje pripravili 14. zimske olimpijske igre.

DOBRNA

NOV RAZVOJNI MEJNIK

Jutri otvoritev novega hotela A kategorije

Dolga je bila pot do novega hotela na Dobrni. Skoraj predolga. Ni bilo pogojev? Pred dobrim letom so se porodile nove okoliščine, ki so povezale več interesentov. Prišlo je do prvega povezovanja na dohodkovni podlagi na našem območju in na zdravniško-turističnem področju. Svoje interese in sredstva so združili: Zdravilišče Dobrna, Razvojni center Celje, Kompas Ljubljana in Ingrad Celje. Združili so sredstva in tako prevzeli tudi vso odgovornost za dobro oziroma morebitno slabo poslovanje. Toda, z dobro kvaliteto dela in ponudbe ter s primernimi cenami za usluge tisto slednje, slabo, ne bi smelo priti v poštev.

V skupnem znesku 247 milijonov dinarjev je zdraviliški kolektiv zagotovil 51% sredstev, Kompas 26%, Ingrad 18% ter Razvojni center 5%.

Povezovanje in združevanje sredstev je bilo nujno, kajti zdraviliški kolektiv sam ne bi zmogel tolikšne obveznosti. Velik interes za to gradnjo je pokazal zlasti kolektiv Kompasa, saj je to zanj prvi primer, da s soudeležbo posega tudi na področje zdraviliškega turizma. Tako tudi Kompas kompletira svojo ponudbo. Pomembna pa sta bila seveda tudi druga deleža in prav tako sodelovanje. Razvojni center je prevzel celotni inženiring in še več, Ingrad, TOZD Gradbena operativa Celje, pa je tudi pri teh delih opravil izpit z odličnim uspehom. Zahtevno delo je izvršil v zadovoljstvo vseh!

Pomembno vlogo v času priprav in gradnje je opravil družbeni svet, ki ga je imenoval delavski svet Zdravilišča. Ta organ ni spremljal samo gradnjo novega hotela, marveč je zastavil svoje delo tudi na načrtu za celoten turistični oziroma zdraviliški razvoj Dobrne. Gradnja novega hotela je na tej poti samo prva stopnica, prva faza. Dela bodo tekla naprej, seveda pozneje, vendar ne v tako časovno odmaknjenem roku.

Novi hotel, ki se bo imenoval po kraju, torej Dobrna, bodo odprli jutri, v petek, 23. tega meseca ob enajstih dopoldne. Gre za lep in velik objekt, za hotel A kategorije. 224 ležišč v eno in dvoposteljnih sobah. Vso pozornost in ustrezne površine so namenili celotnemu zdravstvenemu centru z mnogimi terapijami in drugimi prostori.

Celoten objekt ima 11.000 kv. metrov površine. Hotel ima lep bazen 12×18 metrov, savno, ki lahko sprejme dvanajst oseb, solarij itd. Del prostorov je namenjen frizerskemu salonu, skupaj s kozmetičnim salonom in pedikuro. Tu je nadalje štiristezno avtomatsko kegljišče. Restavracijski del ima 500 sedežev. V hotelu je nadalje dvorana s 60 sedeži, primerna za predavanja, seminarje itd.

Zdravstveni del ima več ordinacij, prostor za medicinsko kozmetiko, laboratorij, ambulanto, lekarno, balneoterapijo, kamor sodi 14 terapevtskih kadi za kopanje v termalni vodi in za blatne obloge. Poleg tega so v tem delu tri kadi za podvodno masažo in ena metuljčasta kad, prostor za fizioterapijo s telovadbo, trim kabinet itd., itd.

Novi hotel prinaša v delo in življenje kolektiva nov utrip. Ne gre samo za kvalitetne nočitvene in druge zmogljivosti, gre tudi za popolnejšo ponudbo na tržišču. Dobrna se bo lahko poslej brez zadrege pojavljala na tujih tržiščih in tudi sicer drugače zadovoljila slehernega gosta in pacienta.

M. BOŽIČ

CELJE – ALJAŽEV HRIB

KAKO DOLGO ŠE TAKO?

Zaradi pomanjkanja prostorov trpi družbeno delo

Komunisti osnovne organizacije Aljažev hrib so pred kratkim ocenili svoje delo v minulem dveletnem obdobju. Sekretarjevo poročilo je bilo dobra osnova za živahno razpravo. Govorili so o uspehih in neuspehih krajevne samouprave, o aktivnosti delegatskega sistema, delu družbenopolitičnih organizacij itd. In še o marsičem bi tekla razprava, če bi ne bil čas uporabe pisarne krajevne skupnosti tako tesno odmerjen, da so mladinci že čakali na konec konference in takoj zasedli še tople sedeže.

In prav o tem vprašanju je tekla na konferenci najbolj žolčna razprava. Vsa problematika terena in vzroki za neaktivnost v delegatskem delu in v družbenopolitičnih organizacijah se je kot rdeča nit odvijala prav v to smer, da pomanjkanje družbenih prostorov zavira družbeno in politično delo v krajevni skupnosti Aljažev hrib.

Prostor, kjer teče vsa ta dejavnost zdaj, nima 30 kv. metrov površine. Kako se človek počuti v takem prostoru, si ni težko predstavljati. Koledar sej in sestankov pa je tako natrpan, da je za kakšno izredno delo težko najti vrzel, čas trajanja sestankov pa je skrčen na minimum. Za večje zbore in sestanke služi zaenkrat še Dom OF v Zavodni, ki pa je že obsojen na rušenje.

Ne kaže pozabiti, da ta krajevna skupnost v vsem povojnem času razen nekaterih moderniziranih cest, kanalizacije in ulične razsvetljave ni za boljše počutje krajanov ničesar dobila. Trgovini že dolgo ne ustrezata več namenu. Gostilni in bife pa nista primerna za razvijanje družabnosti, ki jo na terenu prav tako pogrešamo.

FERDO ŠIRCA

ZAPLETI V PILŠTANJU

HEJ, SALAMON!

Bo zmagala samouprava?

Kaj je to krajevna samouprava?

To je vprašanje, ki se nepristranskemu opazovalcu nenehno vsiljuje ob razmišljanju na postopek pri urejanju avtobusnega postajališča na cesti Maršala Tita v Pilštanju. Kajti prav za ta postopek je vezanih vrsto dejanj, odločitev in odnosov, ki so vse prej kot samoupravni. In za kaj sploh gre?

24. novembra lani je svet krajevne skupnosti Lesično, v katero sodi tudi naselje Pilštanj z okolico, sprejel o ureditvi avtobusne postaje v Pilštanju. Člani sveta so sklenili, naj bo nova avtobusna postaja v bližini bivšega čebelnjaka pri Zupančevi domačiji, torej pri hišni številki 31. Pa se je začelo! Ta odločitev se namreč ni skladala z interesi druge skupine občanov iz Starega trga, ki so hoteli avtobusno postajo nižje pri domačiji Simunič. Zato so sprožili akcijo za spremembo lokacije avtobusne postaje. Z namenom, da bi pomagal rešiti zagato, je v akcijo stopil tudi sam predsednik krajevne skupnosti in z nekakšno anketo ugotavljal interese krajanov za eno ali drugo lokacijo. Pa se je izkazalo, da je bila anketa nepopolna, saj je le nekaj dni zatem skupina 136 krajanov podpisala peticijo ter se z njo izrekla za ureditev avtobusne postaje pri Zupancu. Na sporno mesto je prišla na ogled tudi komisija za preventivo in varnost v cestnem prometu, ki je menila, da bi bilo bolje, če bi avtobusno postajo gradili pri hiši Simuničevih. Krajani so se temu uprli, zato so na zboru salomonsko rešili problem: eno postajališče – za smer Kozje – naj bo pri Zupancu, drugo – za smer Celje – pa blizu Simuniča. A glej ga, zlomka! Le dan za to odločitvijo je prišel iz republiške skupnosti za ceste dopis, v katerem je bilo črno na belem zapisano, da skupnost podpira gradnjo postajališč v obe smeri pri hiši Zupančevih. Na lokaciji torej, za katero se je vseskozi borilo okoli stotrideset volilcev! Tedaj je v pilštanjskem okolišu med ljudmi zavrelo: eni hočejo postajališče za obe smeri pri Zupancu, drugi pa hočejo vsaj postajališče za smer Celje pri Simuniču. Denarja pa kot kaže ni dovolj, da bi uredili vsa tri postajališča in tako v zadovoljstvo vseh rešili problem. Kaj sedaj?

Vse kaže, da bodo Pilštanjčani med seboj težko našli skupni jezik. Predaleč so že šli v medsebojnem obtoževanju in natolcevanju zoper posameznike. Zato so tudi odnosi med njimi vse prej kot zreli za strpno rešitev problema po samoupravni poti. Kaj torej ostaja? Tretja glava, ki bo odločila namesto njih. Arbiter. Upajmo le, da bo pameten kot Salomon.

DAMJANA STAMEJČIČ

TEDEN DOMAČEGA FILMA - CELJE

16
Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

SEMINAR ZA MENTORJE IN SKRB ZA NORMALEN POTEK DELA V PH

Pravilen odnos do denarja je vrednota, ki ima zelo pomembno vlogo ne le v osebnem življenju vsakega posameznika, temveč je zelo pomembna tudi z gospodarskega vidika. Zato je nujno, da privzgojimo pravilen odnos do denarja in da vzpodbujamo k varčevanju še najmlajše. Nagnjenost k varčevanju v vseh oblikah človeku namreč ni prirojena, temveč si jo pridobi pod vplivom svoje neposredne okolice (staršev) že v rani mladosti.

Program Ljubljanske banke za spodbujanje mladine k varčevanju je sestavljen ob upoštevanju naslednjih izhodišč:

– zajeti vso mladino, in to od novorojenčka pa do mladega človeka, ko začne združevati svoje delo

– oblikovati enoten sistem spodbujanja varčevanja med mladino za vso LB

– izpopolniti nekatere sedanje oblike varčevanja med mladino

– uvesti nove oblike spodbujanja mladine k varčevanju.

V procesu vzgoje pravilnega odnosa do varčevanja imajo pomembno vlogo ne le starši, temveč tudi pedagogi, še zlasti pa mentorji mladinskega varčevanja v šolskih hranilnicah.

Ker je Ljubljanska banka – Splošna banka Celje želela mentorjem olajšati njihovo delo pri organiziranju mladinskega varčevanja na šolah, jih je skušala z organizirano akcijo – to je celodnevnim seminarjem –, ki je bil v petek, 16. novembra v Celju v Celjski mestni hranilnici – podrobneje seznaniti s predpisi in navodili, ki urejajo to področje dejavnosti in delovne postopke pri poslovanju PH.

Obenem je bil udeležencem – mentorjem pionirskih (85) in mladinskih hranilnic (2), mentorjem cicibanovih hranilnic (53) in predstavnikom tistih šol, ki nameravajo ustanoviti PH, predstavljen letošnji program Ljubljanske banke – Splošne banke Celje za spodbujanje mladine k varčevanju. Ob izmenjavi mnenj, izkušenj in problemov, s katerimi se mentorji srečujejo ob vsakdanjem delu, pa so se še lažje dogovorili za bodoče naloge. Mentorji PH so se seminarja Ljubljanske banke – Združene banke Celje udeležili v lepem številu, za vse, ki se ga niso mogli udeležiti prejšnji teden, pa bo Ljubljanska banka organizirala seminar tudi spomladi.

V okviru Ljubljanske banke – Splošne banke Celje deluje 85 pionirskih hranilnic, ki imajo pravo finančno poslovanje, 2 mladinski hranilnici in 53 cicibanovih hranilnic, s podobnimi akcijami pa upamo, da jih bo v kratkem še več.

POLZELA: IZ TEME SIJE LUČ

Tak je naslov kulturne prireditve, ki jo bo jutri pripravila medobčinska organizacija slepih in slabovidnih Celje v domu Svobode na Polzeli ob 18. uri. V prireditvi bodo sodelovali: moški pevski oktet ZS Slovenije »Louis Braille« pod vodstvom prof. Slavka Miheliča, pevski kvartet MOSS Celje pod vodstvom Franca Žerdonerja, narodni zabavni ansambel »Šeleški fantje«, recitatorji, člani organizacije slepih, kino klub Gorenje iz Velenja s predvajanjem dokumentarnega filma o življenju in delu na vidu prizadetih, za smeh pa bo poskrbel Edi Vodeb.

Ob priliki kulturne prireditve bo v mali dvorani doma Svobode na Polzeli odprta tudi razstava tehničnih pripomočkov. Pripravili bodo tudi srečanje v šahu. S kulturno prireditvijo ne želijo prikazati samo kulturnega udejstvovanja, ampak tudi njihovo lastno ustvarjenje.

T. TAVČAR

KONCERT GODALNEGA KVARTETA LISENKO

MOJSTRSTVO LAVREATOV

Izvajali so dela Mozarta, Siljvestrova in Čajkovskega

Na II. abonmajskem koncertu letošnje sezone je gostoval v Celju godalni kvartet »Lisenko« iz Sovjetske zveze, pravzaprav iz Ukrajinske SSR. Koncert je bil v sredo, 14. novembra v Narodnem domu.

Mladi umetniki iz Kijeva so želi v svetu že pomembne uspehe. Na mednarodnem tekmovanju v Budimpešti so osvojili naziv »Lavreatov«. Njihovo umetniško izvajanje pri nas je njihov sloves potrdil. Na sporedu so bili kvarteti Mozarta, Valentina Vasiljeviča Siljvestrova (r. 1937) in Čajkovskega. Mozartov kvartet v G-duru, KV 387, je prvi v vrsti takozvanih Haydnovih kvartetov. Haydnovi kvarteti so navdahnili Mozarta, da jih je napisal nekaj sam. Pri Haydnu se je naučil dovršene oblike, v kateri prevladuje čistost, pozornost in jasnost. O Mozartovem mojstrstvu ni mogoče dvomiti: v tej komorni skladbi je vsak del enako pomemben kos celote, instrumenti so obravnavani tako sproščeno kot komaj pri katerem drugem skladatelju te zvrsti glasbe. Kako čudovit je spevni Andante cantabile, ki mu sledi razposajeni, bravurozni Allegro! Gostje so že v tej skladbi predstavili svoje odlike, ki jih moramo nazvati vrhunske: popolna uigranost, ki se manifestira v enotnosti do finih detajlov, zanesljivi vstopi na vseh mestih in velika enotnost v bravuroznih pasažah. Dinamika je izvrstna, bogata paleta odtenkov se razliva od finih pianissimov do krepkih akordov. V vsej enotnosti pa so posamezni instrumenti nosilci melodičnih lokov, drugi se podrejajo tako, da je igra vseskozi plastična. Umetniki igrajo na zelo dobre instrumente, iz katerih izvabljajo plemenito muziko, polno izraznosti. Stilno podajanje je neoporečno in tako je zaživela Mozartova glasba v vsej svoji plemenitosti in svežini.

Kvartet ukrajinskega sodobnega skladatelja Siljvestrova je skladba s pretežno liričnim razpoloženjem, v kateri ne manjka folklornih elementov, ki nam pričarajo ukrajinsko širino. Mimo nekaterih izbruhov v ostrih disonancah učinkuje skladba nekoliko dolgovezno.

V kvartetu velikega formata Petra Iljiča Čajkovskega se odražajo vse odlike tega romantičnega mojstra: širina melodičnih lokov, dramatične napetosti, ki dajejo slutiti simfonične razsežnosti, briljantne tehnične gradacije, pa zopet igrivost ruskega plesa »gopak«. Vse tehnične zahteve, dinamična senčenja in plastično izraznost so podali umetniki doživeto in prepričljivo. Po burnem aplavzu navdušenih poslušalcev so dodali Andantino iz Šoštakovičevega kvarteta.

Godalni kvartet je ena najplemenitejših zvrsti komornega muziciranja. V Celju smo že dolgo pogrešali tovrsten koncert, tokrat je poskrbela Koncertna poslovalnica za prvovrstno skupino »Lisenko« ter s tem prav gotovo ustregla ljubiteljem glasbe, pa tudi mladini, ki ji je bil namenjen dopoldanski koncert.

EGON KUNEJ

7. REVIJA V LIBOJAH

Leto je takorekoč naokoli in v Libojah se bodo zdaj že sedmič zbrali gojitelji domačih viž in napevov ter zaigrali ljubiteljem te zvrsti glasbe.

Organizator, domača DPD Svoboda, je tudi za letos pripravila bogat program. Problem bo znova v premajhni dvorani ter v prevelikem številu nastopajočih, kajti v Liboje pridejo radi vsi predvsem zato, ker ne gre za tekmovanje, temveč pravo srečanje gojiteljev lepih domačih melodij. Pokrovitelj ja tako kot vedno Keramična, ki bo naslednje leto slavila častitljiv jubilej 165-letnico. Njihovih spominskih daril so vsi nastopajoči še posebej veseli.

V soboto, 24. novembra bo samo en koncert in sicer ob 18. uri. Bolj naporna bo tako za nastopajoče, kot organizatorje nedelja, saj bo najprej dopoldne ob 10. uri brezplačna matineja za mladino, popoldne pa še dva nastopa in sicer ob 15. in 19. uri. Napovedani so ansambli iz Žalca, Velenja, Polzele, Šempetra, Vojnika, Dobja, Rogaške Slatine, Laškega, Galicije, Frankolovega, Celja, Izole, Brežic, Zagorja, Prevalj, Ptuja... Pisana plejada, ki bo ogrela še tako hladno srce. Njim se bodo pridružili tako kot vedno še nekateri posamezniki, kot citraš Srečko Cokan, igralec Volodja Peer iz Maribora, dva ženska noneta, ljudski godec iz Brez nad Laškim in še kdo. Sobotne minute naj bi bile vsaj delno posvečene tudi Meti Rainer, ki je napisala veliko zelo uspelih tekstov za narodno ansamble. Dodajmo še fanfariste in morda še koga, ki bo prišel zadnji trenutek pa vidimo, da bo vsa zadeva zares pestra in vredna prisluha. Zaključna melodija bo tokrat skladba domačega ansambla Veseli Libojčani »Rudarjeva pot«. To bodo pri vsaki predstavi vsi nastopajoči zaigrali in zapeli skupno.

TONE VRABL

PESMI ZA NAJMLAJŠE

METIN FIČFIRIČ

Nova knjiga otroških pesmic

Pred dnevi so v Žalcu pripravili tiskovne konference, na kateri so predstavili knjigo pesmic za naše najmlajše z naslovom Fičfirič. Pesmi so izšle v zbirki Matjaževa knjižnica, v nakladi 5000 izvodov. Izdala jo je Partizanska knjiga s pomočjo Kulturne skupnosti Slovenije ter Kulturne skupnosti iz Žalca. Na tiskovni konferenci so povedali, da bi knjiga morala iziti že pred meseci, vendar so nastali tehnični zapleti.

Uvodno besedo v Fičfiriču je napisala Neža Maurer, ki med drugim piše, da pesmi Mete Rainer v svojih nagajivih in zafrkljivih verzih pod norčevskim pokrivalom skrivajo življenjske modrosti. »Da se pesmi ne bi prepirale in druga drugi odžirale veljavo, jih je razdelila v tri oddelke, ki pa niso takšni kot šolski – da bi bil drugi več vreden kot prvi in tako naprej – pač pa so vsi enako ljubki in dobri.«

Meta Rainer je naša stara znanka. Radi jo imajo otroci na osnovnih šolah, ki jo redno vabijo medse, je na tiskovni konferenci povedala učiteljica Rozika Kobale. Tudi sedaj si želijo, da bi bila čim večkrat njihov gost.

Neža Maurer pa nadaljuje: »Meta Rainerjeva že dolgo piše, samo objavljati je začela pozno. Sodeluje v Pavlihi in velja za »mojstrico smeha«. Njene pesmi objavljajo listi za mlade bralce: Galeb (Trst) ter naša Kurirček in Ciciban. Pesmi za odrasle objavlja v revijah Borec, TV-15, Obrazi in Savinjski zbornik. Radio Celje je pripravil več oddaj njenih pesmi. Mnogo vedrih otroških je tudi uglasbenih.«

Meta Rainerjeva že dolgo vrsto let živi v Žalcu in je član odbora za založništvo in tisk pri občinski kulturni skupnosti. Med vojno so jo izgnali v Srbijo, prvo povojno leto pa je z jugoslovanskimi sirotami preživela tudi v Bolgariji. Dolga leta pred upokojitvijo je učila slovenski jezik na žalski osnovni šoli in danes je, kot sama rada prizna, prava Savinjčanka.

Besedilo: JANEZ VEDENIK
Slika: TONE TAVČAR

GORENJE VELENJE

KNJIGE ZA DELAVCE

Tudi razstava slikarskih del Karla Pečka

Državna založba Slovenije priredila v Gorenju razstavo knjig – kulturni dogodek ob prazniku republike – razstava likovnih del prof. Karla Pečka.

V Tovarni gospodinjske opreme Gorenje v Velenju bodo v počastitev dneva republike priredili razstavo knjig Državne založbe Slovenije. Ob razstavi knjig pa bomo lahko videli tudi likovna dela prof. Karla Pečka iz Slovenj Gradca. Razstavo so odprli včeraj.

Na razstavi so dela štirih vsebinsko zaokroženih področij. V prvem delu so knjige s tematiko naše družbene ureditve. To so predvsem dela Josipa Broza Tita in Edvarda Kardelja ter važnejša dela drugih jugoslovanskih avtorjev. Nadalje so na ogled dela domačih pisateljev, ki obravnavajo delavca, proletarca. Tretji del razstave knjig obsega dela slovenskih pisateljev, ki so v lanskem letu sodelovali v akciji »delavec pisatelju nagrado zvestobe«, in dela, ki jih bero delavci Gorenja v letošnji bralni akciji. Tu se nadaljuje v lanskem letu začeti dialog delavcev Gorenja s slovenskimi pisatelji. V zadnjem delu pa so knjige s strokovnega področja in strokovne revije.

Svojevrstno razstavo knjig spremljajo tudi fotografije o Titu, Edvardu Kardelju, o obisku slovenskih pisateljev v Gorenju in delavcih v proizvodnji Gorenja. Vsekakor zasluži pozornost tudi razstava desetih del prof. Karla Pečka iz Slovenj Gradca. Karel Pečko je bil pred vojno delavec – Muta, danes pa je viden likovni pedagog ter mentor mnogih slovenskih akademskih in samorastniških slikarjev.

HINKO JERČIČ

10 LET PIHALNEGA ORKESTRA ŠTORSKIH ŽELEZARJEV

Ob 10. obletnici ponovnega delovanja pihalnega orkestra »Štorski železarji« bo jutri ob 19. uri v kulturnem domu v Štorah slavnostni koncert, kjer bodo predstavili dela naslednjih avtorjev: B. Adamiča, W. Rimmerja, V. Bellinija, E. Küllinga, T. Huggensa, P. Schefferja, W. Langeja in Đ. Karaklajića.

Ob slavnostnem koncertu bodo podelili tudi priznanja članom orkestra za dosedanje delovanje. Danes vodi orkester Franc Zupanc.

V BESEDI IN SLIKI

KONJIŠKI TABORNIKI NA POHORJU

Po uspeli poletni aktivnosti v letnih taborih, so taborniki odreda Heroja Bračiča iz Sl. Konjic začeli novo sezono z vodniškim tečajem. Dva dni je 29 mladih in novih vodnikov praktično in teoretično izpopolnjevalo svoje znanje.

Gostoljublje so našli v obnovljeni koči na Pesku, Planinskega društva Oplotnica, ki kaže v teh dneh že pravo zimsko podobo.

VLUK

RAZSTAVA DEL LIKOVNIKOV AMATERJEV

V banketnih prostorih hotela Prebold so pred kratkim odprli razstavo likovnikov amaterjev žalske občine. Na njej razstavljajo Gojo Jesič, Aco Markovič, Nande Lesjak, Vlado Novak, Stane Petrovič, Bogdan Potnik, Ernest Šeler, Anton Škarlin, Franjo Šuler, Regina Tavčar, Karel in Roman Zelič. O pomenu razstave je na otvoritvi spregovoril sekretar kulturne skupnosti občine Žalec Ivan Centrih, razstavo pa je odprla Pavla Mlakar. V kulturnem programu so nastopili člani DPD Svobode Prebold in učenci osnovne ter glasbene šole iz Prebolda. Na sliki: Pogled na del razstave ob otvoritvi.

Tekst in foto: T. TAVČAR

PRIZNANJE ZA ŽALSKO NAMO

Letošnji gostinsko turistični zbor, ki ga vsako leto prireja republiški odbor sindikata gostinskih in turističnih delavcev je bil še zlasti uspešen za Namo iz Žalca. Žalčani so letos na tem zboru prvič sodelovali in se na razstavi pogrinjkov predstavili s pogrinjkom HMELJARSKI LIKOF. Zanj so prejeli zlato medaljo. Uspeh je še večji, če vemo, da je v okrogli dvorani Gospodarskega razstavišča bilo kar 70 pogrinjkov, ki so se potegovali za to priznanje. Poleg delavcem restavracije Name iz Žalca gre priznanje za uspeh tudi Adiju Arzenšku, ki je krožnike likovno oblikoval ter keramični industriji iz Liboj.

Na sliki: Nagrajeni pogrinjek.

JANEZ VEDENIK

SLIVNICA: GASILCI SO PRIPRAVLJENI!

»Zbor!« je zadonel glas starega in strogega poveljnika gasilskega društva Ignaca Čepina. In že se je pred njim zbrala v vrsti desetina mladih gasilcev. Takole jih je nagovoril:

»Nič nas ne sme presenetiti! Zato znosite iz shrambe vse gasilsko orodje. Očistiti in pregledati je treba motorko, jo tudi preizkusiti!«

Mlade roke so se takoj zganile. Očistile so orodje. Nato so spravili gasilsko orodje na zimski počitek. Še je govoril skrbni poveljnik, da je treba zlasti v zimskem času paziti na rdečega petelina.

STANE KURNIK

VIŠNJA VAS – GRADIČ PODRTIH, PODPRTIH IN RAZMAJANIH STEN

VSEDLINA ČLOVEŠKIH USOD

Stanovalci so se kljub življenjski nevarnosti vselili na lastno pest

Pred stoletji je neki fevdalec, bilo je to v času renesanse, dal zgraditi gradič v trikotniku, kjer se cesta pri Višnji vasi, streljaj od Vojnika, odcepi za Dobrno, druga pa pelje naprej proti Slovenskim Konjicam. Obdajati ga je moral tudi grajski park, saj primerek starikavih dreves še stoji tam. Bolj za strašilo kot za okras.

Med drugo svetovno vojno je menda v njem živela še grofica, po vojni pa je poslopje postalo last vseh. V njem so imela skladišča kmetijske zadruge in v njem so se začeli naseljevati ljudje. Nikoli ni nihče ničesar popravil. Nasprotno, ker ni bilo lastnika in ga tudi zdaj še ni, se je vsa leta uničevalo. Odnašalo, rušilo, predelovalo... Zdaj gradič tak kot je, ja bolj v sramoto kot v ponos. Toliko bolj, ker je last nas vseh, ker nismo ničesar naredili zanj.

Naš namen pri pisanju je drugoten. Pisali naj bi o ljudeh, ki tu žive, so živeli, se preseljevali, odseljevali, tod umirali. O ljudeh, ki so zaradi različnih človeških usod pristali na kraju, kjer so si sami odmerili stanovanjsko površino, zasedli nekdanje sobane in povrhu za vse to ne plačujejo nobene najemnine.

Kdo so ti stanovalci, vagabundi, starci in starke, družine, kjer ni majhnih otrok, ki so v tem trenutku prisiljeni živeti v življenjsko dotrajanih prostorih? Kdo so te kafkovske figure, človeško tako odtujene ena drugi?

BREZMEJNA PRAZNINA IN TESNOBA

Vsak človek nosi v sebi lepoto ali vsaj spomin nanjo. Človekova duša je ali pokrajina pomladi, kjer zveni pesem bodočih rož ali pa jesenski dan, ki je poln trepeta o minulem cvetju.

Ko sem se napotila v Višnjo vas, k ljudem na obisk, je bil dan trudnega deževja, ki tolče na senci in zamori vsak utrip srca. Ves v meglo zavit, da se ne vidi, kje nehuje zemlja in pričenja nebo. To je kopica dni, v katerih ni ne pomladi ne jeseni, še zime ne.

Gosti skladi megle. Tak čuden vstop, nikjer nobenega človeka, otroškega vrišča, zavijanje psa, mijavkanje mačke. Tihota in tesnoba v prsih, da se mi je nabiral cmok v ustih.

Temne lise vlage so se spakovale po zidu. Zdelo se mi je, da v tej gluhi tihoti lezejo skupaj in narazen in da s svojim neznansko počasnim gibanjem oblikujejo nedoločljive podobe. Nevidno gibanje se je pomikalo navzgor, z menoj vred, k lisam in spakam, ki so se risale na zidu. Segla sem z roko po steni in otipala secesijske tapete. Nekaj jih je ostalo še za vzorec, vse drugo pa je bilo potrgano, tisočkrat po svoje prepleskano ali pa je manjkal celo del stene. Mršćalica mi je stekla po hrbtu in zdrznila se je ob dotiku s to živo mrtvo snovjo.

Mogočno in prazno stopnišče. Nikjer živega človeka, niti mrtve stvari. Le veliko kristalno ogledalo, pripeto od vrha do tal na steno, je kljubovalo zobu časa. Rja sicer že pronica skozi, vsakdo pa se še lahko ogleda v njem. Vsakdo, ki hodi tod mimo. Le kje so ti ljudje.

Nenadoma sem se vzburila, ker se je za enimi izmed mnogih vrat nekaj premaknilo. Od zidovja se mi je pogled potegnil k vratom in k temni odprtini za njimi. Stopila sem bliže in poprijela za hladno železje. Stresla sem, da je zapah votlo udaril. Pa nič. Isto sem ponovila na drugih vratih. Notri je jasknilo in zadušilo zvok. Nič. Še na tretja vrata. Ključavnica je škrtnila in vrata so se odprla. Siv obraz starejše ženske, je zmajana vrata takoj tudi že zaklepal. »Kaj bi govorila, saj vidite, da me ni. Grem v Vojnik. Oglasite se pri drugih.«

Kolovratila sem dalje. Obraz sem pritiskala k vratom in čakala, da bodo zenice med svojim kroženjem preluknjale temo in razbrale obrise v notranjosti. Pa sem videla le stene, raskave in prebarvane z nebesno modro barvo, vmes pa so bile posute zlate zvezde. Na tleh sem razbrala kup cunj, v drugi sobi je v sami sredi, čisto samcata, stala vaza z odmrlim cvetjem. Še sem se sprehajala po nekdanjih dvoranah in naletela tu na vrv z strganimi nogavicami, drugje na kupe umazanije, ki se je lahko nabrala le skozi desetletja. Na starem hrastovem parketu z intarzijo so bili razliti madeži od olja ali katrana. V vsej neokrnjeni lepoti pa so ostali edino stropi in to čudoviti štuk iz 18. stoletja. Povsod sledi človeškega bivanja, ljudi pa nikjer. Še podgan ne.

Vzpenjam se med podprtimi zidovi v drugo nadstropje. Spet tesnoba, saj tod še pajčevine ni. Za vrati zaslišim šum. Krepko pobutam, potem se mi odpre. »Tu smo zato, ker smo. Ne bom govorila, naj raje tisti, ki niso v službi,« mi zabrusi ženska postava srednjih let. Poskušam, prosim, a obraz je neizprosen. Ne dovoli, da poberem običajne podatke, kaj še, da bi pogledala globlje.

Stanko Mernik z upanjem zre v bodočnost

Mernikova pripoveduje odisejado svoje družine

Nekje blizu je udaril zvon. Zamolklo se je izgubil v tesnobi dneva, v meni pa je stopnjeval brezmejno praznino, ki se je naselila do obupa.

Še nekajkrat sem se sprehodila po teh praznih, mračnih sobanah in hodnikih, kjer je bilo moč zaznati prisotnost ljudi.

Potem... sem zaslišala oddaljeno valovanje glasu, ki je prihajalo izza vrat. Potrkam in ni minilo veliko časa, da se vrata za špranjo odpro. Vame zro nezaupljive oči.

EDINA DRUŽINA, KI SE ŽELI ODSELITI

»Tudi jaz nimam kaj povedati o stanovalcih in o gradu, ki se podira,« govori glava izza vrat, ta pa se še vedno ne odpro. Ne odneham, čakam, besed pa res že nimam veliko. Zatič v grlu je vedno večji. Moram uspeti, moram zdrobiti led, ki obdaja te ljudi.

Končno: »Počakajte!« Odpre mi mož srednjih let, ki skraja tudi noče ničesar reči. Ponovno ga prosim, ponovno nič. Potem se brez povabila vsedem in začnem govoriti tujim ljudem o vsemogočem. Rada bi se jim približala, našla vez. Zlasti pri teh ljudeh, ki so pristali tu, v nikogaršnji stavbi. Rada bi zvedela zakaj, pa nič. Potem, po dolgem govorjenju izvrtam, da jih tišči enajstletna pravda. Obljubim, da bom pisala o tem, potem se razgovorita oba:

STANKO MERNIK in njegova žena. Imata troje otrok, od katerih je le eden še šoloobvezen. Njihovo življenje se sestoji iz gore papirja, iz razočaranja nad iskanjem pravice in iz večnega preseljevanja iz kraja v kraj. Dokler niso pred dvema letoma pristali v Višnji vasi. V treh prostorih so si uredili bivanje in čakajo. Oče Mernik kot hlapec Jernej išče svojo pravico, le s to razliko, da mu je posestvo, ki ga je kupil, bilo odvzeto. Zdaj teče pravda, družina pa v nemogočih razmerah čaka, da se obrne njim v prid. Da gredo v Vine, na svoj dom. »Grenko je to spoznanje, otroci mi lahko očitajo, da nič nimamo, da živimo na tujem, da smo izmeček, ki ga vsakdo poriva kamor hoče. Lahko bi že dobil solidarnostno stanovanje, pa ga nisem vzel, ker bi šel rad na svoje. Vsi smo že izgubili zdravje, žena je celo invalidsko upokojena, za otroke pa prostori, kjer smo prej bivali, niso bili primerni. Upamo vsi, jaz pa hodim od sodnika do sodnika, da bi dokazal svojo pravico.«

ODTUJENOST MED STANOVALCI

Vprašam o ostalih stanovalcih. Mernik in njegova žena molčita, ker nočeta dajati izjav. Zvem le to, da je v tem propadajočem gradiču, ki je bil pred leti bolj obljuden, zdaj vseljenih le šest stanovalcev. Dve družini, oče in sin P., samski H., samec V. in samka P.

Ko se je poslopje približno okoli leta 1964 na eni strani podrlo, se je veliko strank izselilo. Prišle pa so nove, a vedno manj. Nekaj jih je dobilo solidarnostna stanovanja, nekateri so si nov dom našli sami, eni pa so ostali. Večina pa si tudi ne želi od tod. Izjema je le družina Mernikova, ki želi čimprej pod lastni krov.

Ostali pa, odtujeni drug drugemu, žele najbrž tu skleniti svoj življenjski krog. Izločili so se iz družbe, ki jim želi pomagati. Oni pa so se iz tega ali onega vzroka ponižani in razžaljeni umaknili v Višnjo vas, med propadajoče zidove in temačne hodnike.

Še bežen korak ob odhodu. V pritličju naletim na samca H., ki popravlja kolo. Pobaram ga, kako živi in če želi od tod. »Kje pa, le zgornji hudič mi jemlje vodo in elektriko.« Še več hudih besed je natrosil. Torej, ne le odtujenost, temveč tudi sovraštvo in zdrahe. Zaradi elektrike, vode, čiščenja, edinega kančka civilizacije, ki jo tu srečaš.

Mernik me je opozoril na razpoko, ki je na novo nastala na zunanji strani gradu. Proces razpradanja, ki se nadaljuje.

Zunaj je bilo ozračje nasičeno z vlago. Nekaj hladnega sem začutila na čelu, in ko sem segla gor, so se tudi tukaj pod prsti sprijeli kosmi mokre snovi. Mukoma sem se premikala skozi goste sklade zraka. Mrtve in smrdljive koprive so bolščale vame. Hlastala sem po čistih presledkih mračnine, ki je pritiskala od vseh strani. Želela sem zraka – in ljudi. Takih, ki jim pólje kri po žilah in ki znajo udariti po mizi, da izborijo svojo pravico.

V Višnji vasi pa smrdi po smrti, čeprav le streljaj od glavne ceste. Zadnji čas je že, da ji zlomimo koso, da jo ljudje ne bodo dočakali v teh dotrajanih prostorih.

Nikoli v človeku ne izgine kanček svetlobe, le linico je treba odpreti, da žarki pridejo vanjo.

TEKST: ZDENKA STOPAR
FOTO: ALEŠ STOPAR

PESEM UPOKOJENCEV

V soboto 10. novembra je bil v veliki dvorani Narodnega doma v Celju koncert mešanega pevskega zbora Društva upokojencev iz Celja, ki ga vodi dirigent Tone Tržan. Polna dvorana hvaležnih poslušalcev je že sama po sebi dokaz pozornosti do zbora in priznanje njegovemu umetniškemu in družbenemu poslanstvu, ki ga vsa leta nazaj opravlja zavzeto in z ljubeznijo do glasbe, kateri se pevke in pevci vkljub visoki življenjski starosti predajajo z mladostnim žarom in zagnanostjo.

Že v uvodni predstavitvi zbora je Štefan Žvižej, ki je tudi povezoval program, dejal, da se upokojenci vseh starosti, socialnih razmer in poklicev združujejo z željo, da pokažejo svojo pripravljenost živeti aktivno med nami in po svojih močeh doprinašajo svoj del k oblikovanju kulturnega življenja naše občine. V drugem delu nastopa so zaslužnim pevkam in pevcem podelili zlate, srebrne in bronaste Gallusove značke, ki jih republiška ZKO podeljuje tistim, ki so že dalj časa aktivni člani zbora.

Program, ki je bil skrbno sestavljen in je obsegal pretežno priredbe narodnih pesmi ali pesmi, ki so že ponarodele, je obsegal avtorja od Nedveda pa do Ubalda Vrabca in Rada Simonitija. Pri sestavi programa je dirigent uspel doseči napetost, ki je poslušalce vseskozi držala pozorne in je v prvem letu dosegla višek v zadnji pesmi Slavka Mihelčiča »Pesem mladinskih delovnih brigad«. Interpretacija te pesmi je bila taka, da bi jo marsikateri mlajši zbor ne zapel bolje. Intonacija je bila pri vseh pesmih dokaj čista in ni bilo opaziti padanja ali celo razhajanja v tej smeri. Ne glede na to, da smo poslušali zbor upokojencev so bili glasovi primerno zliti. Predvsem so bili prijetni basi in alti, medtem ko je bil tenor nekoliko manj učinkovit in soprani na nekaterih mestih preostri.

MARJAN LEBIČ

LEVJI DELEŽ KRAJANOV SVETINE

ZA GOTSKO LEPOTICO

Po petnajstih letih se obnovitvena dela bližajo koncu

Taborna cerkev na Svetini je kot pomemben kulturni spomenik že dolgo v zavesti celjskih občanov, še bolj pa domačinov.

Pozidali so jo ob koncu 15. stoletja in jo zaradi hude turške nevarnosti že takoj na začetku uredili kot utrdbo. Na to kažejo še danes v cerkvenem zvoniku ohranjene strelne line, medtem ko se je taborno obzidje s stoletji sesulo in danes ni o njem nobenega sledu več.

Cerkev pa ni le pomemben spomenik gotske arhitekture, amapak slóve tudi zaradi svoje dragocene gotske opreme, med katero izstopajo gotska madona in rezljani Gallov oltar.

Prav zdaj se obnovitvena dela približujejo srečnemu koncu, vsaj tistemu, ki je delal največ preglavic – cerkvenemu zvoniku. Vsa zadnja obnovitvena dela na Svetini je vodil tehniški vodja IVO GRIČAR iz Zavoda za spomeniško varstvo v Celju. Nanj smo se obrnili s prošnjo, da nam pove kaj več o izvajanju del, zlasti zadnjih, tehnično najbolj zahtevnih.

Kako dolgo že tečejo obnovitvena dela na Svetini?

»Dela so se pričela s podiranjem skoraj dotrajanega objekta. To je bilo okoli leta 1964. Potem pa smo začeli s sanacijo. Najprej so statično sanirali ladjo, obnovili notranje omete, restavrirali freske na oboku ladje in restavrirali glavni oltar. Potem je nekaj let, ker ni bilo denarja vladalo zatišje. In spet je Zavod začel. Rekonstruirali so gotska okna iz klesanega kamna in jih tudi namestili. Potem pa so se že začela pripravljalna dela za zvonik, predvsem pa zbiranje sredstev. V letošnjem letu pa smo začeli z intenzivno obnovo – z namestitvijo zvonikove kape.«

Občani niso mogli razumeti, zakaj na zvoniku tako dolgo ni bila obnovljena streha. Verjetno so bila obnovitvena dela tehniško težko izvedljiva, zahtevna? Kdo vse je pri tem sodeloval?

»Da strehe tako dolgo ni bilo je bilo krivo pomanjkanje denarja. Pa tudi dela so tehniško zelo zahtevna. Skupna višina stolpa je 54 metrov, kar je zahtevalo izredno konstrucijo, ki jo je projektiral Ingrad. Tesarska dela je opravljala sedemčlanska ekipa, vgradili pa so okrog sto kubikov lesa. Krovska ekipa je prišla iz Jesenic, ker je pri nas nimamo za tako zahtevna dela, pri statični sanaciji pa je sodeloval strokovnjak Franc Pelko.«

Zvonik je bil od nekdaj pokrit s skriljem, zakaj ste se tokrat odločili za skodle?

»Ladja cerkve je res pokrita s skriljem, kar ga je manjkalo smo ga dobili iz podrtega zvonika. Novega skrilja danes ni, pa tudi veter je na Svetini tako močan, da smo se po temeljitem premisleku in konservatorskih ogledih le odločili za skodle, ki so trpežnejše in tudi veliko ne odstopajo od ostale kritine. Na zvoniku je 42.000 skodel, dobili pa smo jih iz Lovrenca na Pohorju.«

Zvonik je izjemno visok, verjetno najvišji v celjski okolici. So zato pri rekonstrukciji nastali tudi statični problemi?

»Problemi so nastali samo zaradi velikosti, ker na tako velikem objektu še nismo delali.«

Spričo zahtevnosti tehniških del obnova tega spomenika ni bila poceni. Kdo vse je sodeloval pri sofinansiranju akcije in kakšna je bila pri tem vloga Zavoda?

»To pomembno kulturno akcijo so finansirali: Kulturna skupnost Slovenije, Kulturna skupnost Celje ter krajani. Slednji so bili v tej akciji najbolj požrtvovalni. Vloga Zavoda pa je bila organizacijska in strokovna. Sodelujoči so bili iz vse Slovenije.«

In za konec: Znano je, da se je za obnovo tega kulturnega spomenika mnogo prizadeval pokojni predsednik krajevne skupnosti Svetina Andrej Vidic. Zdaj, ko se dela po petnajstih letih skorajda bližajo koncu (nekaj notranjih del je še ostalo, obnova prvotnega tlaka, itd.), kakšni občutki vas obdajajo, saj je znano, da so bila dela predvsem organizacijsko zelo zahtevna?

»Prav je, da se spomnimo pokojnega Andreja Vidica, brez katerega danes še ne bi bilo cerkvene kape na zvoniku. Bil je gonilna sila celotne obnove in to vsa leta. Najbrž bi bil v teh trenutkih srečen.

Težave so bile, a nanje že zdaj, ko gre delo h koncu, pozabiš. Potem pa sploh. Ostane pa občutek ponosa in to pri vseh, ki so v tej resnično pomembni spomeniški akciji sodelovali.«

ZDENKA STOPAR

VEČER AFRIŠKE POEZIJE V LAŠKI KNJIŽNICI

V soboto zvečer je vodstvo laške knjižnice spet presenetilo svoje obiskovalce – ljubitelje knjige. Prizadevna knjižničarka Meta Aškerčeva je do sedaj že nekajkrat uspešno razširila poslanstvo svoje ustanove čez okvir osnovne dejavnosti. Tokrat je v sodelovanju s klubom afriških študentov organizirala »literarni večer poezije tretjega sveta«. V prenapolnjenem prostoru knjižice in ob zvokih afriške ljudske glasbe z magnetofona so poslušalci bogatili svoje obzorje z malo znano umetniško ustvarjalnostjo črnega kontinenta. **Agbemadon Solete** iz Toga, **Isidore Ilboudo Tampiga** iz Gornje Volte in **Batom Kodadingar** iz Čada so predstavili ogrlico biserov poezije iz svojih in sosednjih dežel, dodali pa tudi nekaj svojih pesmi. Nekaj začetnih verzov so posredovali v afriških jezikih, nadaljevali pa v slovenskem prevodu in s tem omogočili dojeti sporočilnost vezane besede. Bilo je doživetje naslutiti vso trpkost in bolestnost usode afriških ljudstev in prebujanje črne celine, in to na drugačen način, kot nam jih v zavest vcepljajo suhoparna in faktografska sporočila s teleprinterjev časopisnih agencij.

V razgovoru, ki je literarnemu večeru sledil, so gostje odgovorili na prenekatero vprašanje o izredno težkih pogojih in okoliščinah za razvoj avtohtone in pristne umetniške ustvarjalnosti na kontinentu, v katerem je stoletni kolonializem zarezal skoraj nepremostljive ovire.

J. KRAŠOVEC

TRETJA PREMIERA V SLG CELJE

GLEDALIŠKI JUBILEJ

Inkretova priredba Linharta v Križajevi režiji

Prejšnji petek so se v celjskem gledališču oddolžili 130. obletnici prve slovenske gledališke predstave v Celju z uprizoritvijo gledališkega scenarija Andreja Inkreta Play Linhart 1780–1789. V njem je Inkret združil in med seboj prepletel Linhartovo mladostno viharniško tragedijo Miss Jenny Love in njegovo prvo slovensko veseloigro Županova Micka. V spoju domala nezdružljivega, svetovljanske viharniške žaloigre in domačijsko obarvane šaloigre, so uprizoritelji videli možnost oživljanja Linhartove zapuščine, ki naj ne bi izhajalo niti iz nekritične udvorljivosti niti iz želje po aktualizaciji za vsako ceno. Ob spoštovanju idejnoestetskih posebnosti vsake od iger so iskali možnosti sodobnega ugledališčenja predvsem v dinamiki, ki jo ustvarja prepletanje obeh raznorodnih iger, ki naj bi se hkrati odvijali pred gledalcem. Odločili so se torej za skoraj popolno zvestobo Linhartu in se v iskanju pristne Linhartove dramatičnosti zavzeto izogibali poskusom radikalne preinterpretacije obeh besedil. Tak pristop koristi korektnosti gledališke informacije, nikakor pa ne vznemirljivosti gledališkega dogodka.

Tragedijo o nasprotjih med pokvarjenim plemstvom in porajajočim se meščanstvom, ki se odvija na temačnem škotskem gradu, je Inkret preprosto prepletel s prvo slovensko veseloigro, v kateri se spopadejo zdravi in moralni kmečki ljudje s pokvarjenimi plemiči. V spoju med grozljivko in ganljivko, v kateri ne manjka pretirane čustvenosti in nabuhlega besedičenja, ter preprosto ljudsko šaloigro, v kateri ne manjka zdrave kmečke pameti in klene narečne besede, naj bi se rodilo nekaj novega in se izkazalo v razlikah in podobnostih med igrama ter v stalno spreminjajočem se razmerju med njima. Ker pa je popolna sočasnost dveh dogajanj in predvsem dvojnih dialogov na odru zaradi nepreglednosti neizvedljiva, je tudi temeljna scenaristova zamisel v praktični izvedbi izpeljana le napol. Obe dogajanji se namreč med seboj prekinjata in ostajata bolj ali manj, vsekakor pa vseskozi jasno razmejeni med seboj, čeprav je vidnih nekaj poskusov, da bi se ti odnosi pomešali med seboj. Pri tem zlasti mislim na prizor v drugem delu, ko doseže tragedija svoj vrh in jo hkrati z gledalci živo spremljajo tudi igralci Županove Micke, ki na dogajanje v žaloigri tudi neposredno reagirajo. Vendar je tako zastavljenih razmerij med igrama premalo in ostaja zato predstava v gledalčevi zavesti vendar bolj ko ne naključen preplet dveh iger. Režiser Franci Križaj je postavil obe igri na oder sicer z opazno željo po prefinjenem kontrastiranju, ki naj bi hkrati omogočilo tudi vtis celovitosti predstave. Pri tem mu je likovno bogato in pomenljivo scensko osnovo zasnoval Avgust Lavrenčič, ki je postavil v ozadje mogočno pročelje škotskega dvorca, ki ga že prerašča rastlinje, v ospredje pa le naznačeno prizorišče slovenske veseloigre. S tem je bil tudi poudarjen kontrast med negibnostjo sveta Miss Jenny Love in njegovim odmiranjem ter med živahnostjo sveta Županove Miske njegovim razvojem. Vseeı pa se zdi, da je režiser pred sem v uprizarjanju vihar ške žaloigre uporabil pren lo gledaliških sredstev, k tudi oblikovno ustrezala vs binski nabreklosti besedi

Z večjo pompoznostjo spektkularnostjo, ki bi mo neje poudarjala pretirano č stvenost Linhartove ml dostne igre, bi dobil tu enakovrednejšo protiig

Županovi Micki, ki tako predstavi ni le fizično, an pak tudi vsebinsko v ospr dju. Pri tem si je morda pr malo pomagal z glasbo, pr pravil jo je Edi Goršič, ki l lahko Miss Jenny še bolj pr bližala operni solzavosti i izpraznjenosti, s tem p omogočila tudi ironiče odnos do predloge, ki ga sedanji izvedbi ni bilo mog če opaziti.

V igralskem ansamblu, ki ga je tokrat oblekla v stiln in karakterizacijsko uspel kostume Milena Kumarjevi je imela več možnosti gotov skupina igralcev, ki je oživ ljala Županovo Micko. Zlas prepričljiv in življenjsk poln je bil tokrat vaški izo braženec Glažek v stvaritv Pavleta Jeršina. Prav tak sta bila tipološko izvrstn karikirana mehkužna »žlah na gospoda«, Tulpenheim stvaritvi Mira Podjeda i Monkof v izvedbi Bogomir Verasa. Ustrezno živahno i polnokrvno kmečko dekl Micko je z vsem njenim no tranjim razvojem odigral Ljerka Belakova. Njen neko liko poudarjeno robat snu bec Anže je bil Zvone Agre Elegantna Šternfeldovka j bila Jadranka Tomažičev dobri in zaupljivi oče Jak pa Jože Pristov. Manj mo nosti je imela skupina igra cev, ki je oživljala osebe Linhartove žaloigre. Tu st osrednji vlogi bledične žrtv Jenny in nasilnega trinog Heringtona ustrezno odigra la Milada Kalezićeva in Jé nez Bermež. Ob njiju so za grali še Stane Potisk, Ma janca Krošlova, Janez Star na, Peter Boštjančič, Bor Alujevič in Bruno Baran vič. Za ustrezno jezikovn podobo predstave, v kate se je mešala nemščina s slo venskim zbornim jezikom i narečje, je poskrbela Majd Križajeva.

SLAVKO PEZDI

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

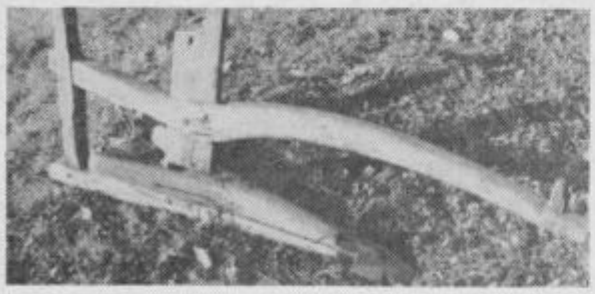

RALO

Ralo je poljedelsko orodje, ki ga pri nas ne vidimo več, vendar so ga uporabljali še v začetku dvajsetega stoletja v nekaterih predelih naše regije (npr. na Pohorju).

Prva rala so imela obliko kljuke in so so razvila iz lopate ali kopače. Ta prva rala so vlekli ljudje ne živina. Pomemben napredek je bil, ko so v ralo vpregli živali. Rala, ki jih hranimo v muzeju so po konstrukciji štiristrane oblike. Ta orodja imajo štiri glavne dele, ki so: gredelj, kozolec, plaz z lemežem in ročica. Na plazu je nasajen edini železni del rala lemež, ki rije zemljo. Gradelj je bil narejen iz naravno ukrivljenega kosa debla ali veje, ki so ga nato obdelali (navadno so uporabljali bukov, jesenov ali brezov les). Pomembna priprava pri ralu je bil kozolec, saj so z njegovo pomočjo uravnavali globino oranja.

Ker so bili leseni plugi sorazmerno težki, se je ralo dolgo ohranilo v uporabi, ker ni rabilo toliko vprežne živine. Do konca ga je iz uporabe izpodrinil šele lahki Cugmajerjev ali avstrijski plug, ki je za oranje potreboval manj vprežne živine kot lesni plug.

VLADIMIR ŠLIBAR

slovensko ljudsko gledališče celje

Četrtek, 22. novembra ob 19.30: A. T. Linhart – Andrej Inkret – PLAY LINHART 1780–1789. IV. mladinski abonma.

V foyerju gledališča razstavlja akademski slikar Herman Gvardjančič. Pokrovitelj razstave Tkanina Celje – TOZD Maloprodaja.

Petek, 23. novembra ob 19: Anonimni avtor – MOJSTER ARDEN. Gostovanje v Žalcu – zaključena predstava za Tekstilno tovarno Juteks.

Petek, 23. novembra ob 15.30: Antoine de Saint-Exupery – MALI PRINC, 5. šolski abonma. Gostovanje Lutkovnega gledališča iz Ljubljane.

Sobota, 24. novembra ob 19: N. V. Gogolj – ŽENITEV. Gostovanje v Dravogradu.

Sobota, 24. novembra ob 10: Antoine de Saint-Exupery – MALI PRINC. 3. šolski abonma.

Sobota, 24. novembra ob 16: Antoine de Saint-Exupery – MALI PRINC. 4. šolski abonma. Gostovanje Lutkovnega gledališča iz Ljubljane.

Ponedeljek, 26. novembra ob 15.30: Antoine de Saint-Exupery – MALI PRINC. 1. šolski abonma.

Ponedeljek, 26. novembra ob 17.30: Antoine de Saint-Exupery – MALI PRINC. 2. šolski abonma. Gostovanje Lutkovnega gledališča iz Ljubljane.

Torek, 27. novembra ob 20.30: Ivan Cankar – LEPA VIDA. Gostovanje v Gorici v okviru medsebojne izmenjave abonmajskih predstav s Stalnim slovenskim gledališčem v Trstu.

KINO

UNION: do 22. 11. ob 18. uri: ameriški film »To je Amerika«

do 25. 11. ob 16. uri: ameriški film »Sedora«

od 23.–25. 11.: ameriški film »Gangster Lepke«

od 26. 11. italijanski film »Srebrno sedlo«

METROPOL: do 22. 11.: italijanski film »Jetnica samostanskih zidov«

od 23.–28. 11.: angleški film »Španska muha«

MATINEJA: 24. 11. ob 10. uri: ameriški film »Vgrizni v kroglo«

DOM: do 25. 11.: italijanski film Mož z vzhoda«

od 26. 11. ameriški film »Vgrizni v kroglo«

od 21.–25. 11. ob 15. uri: japonski film »Obuti maček«

od 26. 11.: poljski film »Veliko potovanje Loleka in Boleka«

AKO SE OBNAŠAMO?

SLIKARJA OPAZILA STRAŽA

občinski inšpektorat stopil na prste Daretu Zavšku

V uredništvo smo prejeli nimivo pisanje. Nanaša se a kamnito skulpturo pred eljskim Narodnim domom. riznati moramo, da smo so stvar že mislili objaviti v lovem tedniku, pa nam dva arejena posnetka nista spela, zdaj pa smo kar po ošti prejeli fotografijo, ki jo nes tudi objavljamo.

Dare Zavšek, ki se samotojno ukvarja z likovno dejnostjo in živi v Žalcu (nekaj časa je bil član Društva likovnih amaterjev Celja), je postavil pred Narodni dom a zelenico kompozicijo kamnov in kovine. Ni naš namen v tem trenutku osvetljevati kriterije za oceno pojava vidika umetniške vrednosti. Najbrž je dejanje samo zbudilo dovolj pozornosti, ilo je v nekem smislu sponano animacijsko. Mini kulturna akcija bi mu lahko redli. Seveda pa moti način, ako je bilo to storjeno. Dare Zavšek je dobil pismo občinske straže, da je storil prekrek, za katerega mora odšteti 00,00 dinarjev kazni (kazen e mimogrede rečeno zelo imbolična, kot bi imel inšektorat pred očmi nekdajo socialno raven slovenkega umetništva). Dare Zavšek ni ravnal prav, ker je brez predhodnega dogovora komerkoli postavil svojo tvaritev pred javnost. Menino, da takšen način me mobiti praksa v našem vsakdnjem delu, saj si ne moreno predstavljati, kam vse bi o vodilo, če bi se vsi tako obnašali. Zato je s tega vidita občinska straža ravnala prav, pa še skulpturo so si emeljito ogledali!

Toda, ravno ta pojav vsiljuje naslednje vprašanje: kdaj se bodo dokončno likovniki celjskega območja dogovorili za načrt skupnega dela, razstavno politiko, enoten nastop pred družbeno skupnostjo za uveljavitev svojega statusa, ki ni ustrezen?

Kdaj bo kulturna skupnost obravnavala to vprašanje v okviru svojega srednjeročnega razvoja? Kaj bomo storili v Celju, da bomo poživili podobo mesta in okolice s sodobnimi kiparskimi in slikarskimi stvaritvami? Doslej je bilo to v domeni posameznikov, pa še ti so bili izpostavljeni kritiki zaradi samoinicativnosti. Večina javnih natečajev v Celju je propadla. Kako smo se organizirali za Hortikulturo 80 – kje so kiparji in slikarji? Jih je kdo povabil k sodelovanju in kje je njihova »stanovska« organizacija, da bi to sodelovanje ponudila skupnosti najprej sama iz svoje pobude? Do kdaj bomo preganjali grešnega kozla v obliki nedorečenih vsebinskih in organizacijskih programov na področju likovne in sploh razstavne politike v Celju? Kaj meni na to Kulturna skupnost ali točneje: Zavod za prireditve, Likovni salon, Zveza kulturnih organizacij Celja, Društvo slovenskih likovnih umetnikov-pododbor Celje, Društvo likovnih amaterjev Celja, Sveta za kulturo pri OK SZDL Celje, kaj menijo načrtovalci bodoče estetske podobe Celja, kaj meni Zavod za spomeniško varstvo, kaj menite vi, spoštovani bralci Novega tednika, vsi občani, ki hodite odprtih oči po ulicah Celja?

DRAGO MEDVED

25 LET RADIA CELJE

VRAČAM SE ZARADI LEPIH SPOMINOV

V nadaljevanju zapisov ob 25-letnici Radia Celje, ko poskušamo iz nekdanjih pa tudi današnjih dolgoletnih soustvarjalcev in sodelavcev potegniti kaj zgodovinsko zanimivega o našem radiu, je tokrat na vrsti Danica Frece.

»K tedniku sem prišla 1. februarja 1954, ko je bil urednik Tone Maslo. On je vsakodnevno pisal informacije za celjski radio, katere sem jaz enkrat, dvakrat pa tudi trikrat na dan nosila v studio celjskega radia, ki je bil v prostorih Zdravstvenega doma. To so bili moji prvi stiki z našim radiom. Ob tem naj povem, da sem prišla do studia skozi bolniško čakalnico, saj so ob njej bile zdravniške ordinacije. Vodja takratnega radia je bil Peter Božič, pred njim pa še Risto Gajšek.«

Bi omenili katera izmed imen takratnih in kasnejših sodelavcev?

»Prvi napovedovalec je bil Lojze Cukala, žametni glas je imel! Spominjam se tehnika Lojzeta Bertonclja, napovedovalk Nuške Marušičeve, Bogdane Grobelnikove, Džele Ribič... Veliko jih je še, vseh se trenutno ne spomnim, mnogo pa ste jih že tako sami omenili v prejšnjih zapisih.«

Dolgo vrsto let v zadnjem desetletjetju je bil vaš »šlager« dela skrb za čestitke in pozdrave. Kako je to izgledalo nekoč?

»Po letu 1954 je imel Tednik prostore v sedanjem kinu Union, radio pa v Zdravstvenem domu. Čestitke so sprejemali v poslovalnici Kompasa. Imeli so samo en list in na njem napisane melodije, ki si jih lahko izbral in podaril. Že takrat je prišel Peter Božič in me vprašal, če bi hotela urejevati oz. sprejemati čestitke. Iz tistega ni bilo nič, to sem prevzela kasneje.«

Z »dajalci« čestitk ste brez dvoma navezali krepke stike...

»Tako je in nekateri čestitkarji so mi po dolgih letih postali pravi prijatelji. Najraje sem sprejemala čestitke od »malih« ljudi z obrobja mest... Skromno in tiho so prihajali, prosili za nasvet, kaj naj podarijo »svojemu« za praznik, jubilej ali kaj podobnega. Tu, iz mesta, so bolj »nobel«. Vsi sicer ne, prevladujejo pa.«

Mnenje o zdajšnjem radijskem programu?

»Veliko se je spremenilo, seveda na boljše, saj gremo stalno naprej, kajne? Bolj pestro, živahno je. Samo pogrešam pa še več skrbi za »kulturo«, kajti radio mora učiti lepe slovenščine in poslušalca kultivirati. Sploh mislim, da se je kultura v najširšem pomenu besede (ne samo kultura kot kultura v ožjem pomenu besede! – op. p.) nekoliko odtujila... Primanjkuje kulture med prodajalci in kupci, primanjkuje jo na cesti, primanjkuje jo v drobnih medsebojnih odnosih... Trdim, da je tega ali iskrene srčnosti bilo pred leti več.«

Danica Frece je zdaj že dalj časa sicer izven »uradnega« dela našega kolektiva, saj je v pokoju. Vendar se še vedno vrača, za nekaj časa prevzame kakšno delo (predvsem pri čestitkah) in spet gre. Nit s kolektivom in delom, ki ga je vrsto let uspešno opravljala, tako ostaja. In to je lepo, kot so lepi spomini!

TONE VRABL

RAZVOJ REVOLUCIONARNEGA DELAVSKEGA GIBANJA NA CELJSKEM OBMOČJU OD ZAČETKOV DO LETA 1941

USTANAVLJANJE IN OBNAVLJANJE SKOJEVSKIH ORGANIZACIJ. SVETOVNI KONGRES MLADINE V ŽENEVI.

PIŠE: EMIL LAJH | 11

Mogoče je že marsikdo razmišljal, zakaj v em pregledu še nismo obravnavali mladinkega gibanja oziroma dela SKOJ povezanega z ostalimi delavskimi in kmečkimi mladinskimi organizacijami. Za obravnavano področje, za Celje in okolico je značilno (ta posebnost velja tudi za mnoga področja Jugoslavije), da so bile konec dvajsetih let te mladinske organizacije, predvsem komunistične zveze zelo ozke, skrčene le na delavsko mladino in z zelo majhnim vplivom na ostalo mladino, od katere so bile skoraj izolirane.

Oživljanje se je začelo med razmahom antifašističnega boja sredi tridesetih let, prelom pa je bil storjen šele s VI. kongresom komunistične mladinske internacionale (KIM). Kmalu je sledil splitski plenum CK KPJ, kjer je bila postavljena temeljna naloga, da SKOJ ne sme več biti »kopija partije« ali dodatek njenega tehničnega aparata za izvrševanje določenih strogo ilegalnih nalog, temveč mora postati organizator in voditelj množičnega mladinskega gibanja. Sekretar SKOJ je postal Boris Kidrič do leta 1937, sledil mu je Ivo Lola-Ribar. To je bilo obdobje hude krize SKOJ, toda čeprav pride do prvega razmaha njenega delovanja šele leta 1937, lahko govorimo o vmesni generaciji, ki je začela že leta 1935 in na začetku leta 1936 razvijati nove elemente v politiki in vlogi SKOJ in ga je postavila za jedro v razne druge množične in samostojne organizacije (narodne, kulturne, športne), v katerih se je zbirala mladina ali prek katerih je bilo mogoče vplivati nanjo.

Čeprav že poudarjena kriza komunističnega mladinskega gibanja, je bilo več dejavnikov, ki so odločilno sodelovali pri obvladovanju te krize v delu in konceptu SKOJ. Med temi bi omenili samo enega in sicer, da se je SKOJ aktivno vključil v številne mladinske mirovne konference v zvezi s pripravami za svetovni mladinski kongres za mir v Ženevi. Iz Celja in okolice se res ni udeležil kongresa noben delegat, toda bilo je več konferenc in drugih prireditev kot predpriprava za čim številnejšo udeležbo jugoslovanske mladine.

V Celju je bil v ta namen organiziran ženevski ples, ki ga je priredila celjska podružnica Ženevskega saveza v Narodnem domu. Takratni časopisi nam poročajo, da je bila odlična organizacija z množico mladincev ter da sta celo »dve godbi skrbeli za prijetno razpoloženje«. Že julija 1936 je bil ustanovljen v Celju akcijski odbor Društva narodov. Odbor je še isti mesec organiziral sestanke vseh članov mladinskih društev v Celju in okolici. Podobni akcijski odbori so se ustanavljali v vseh večjih mestih Dravske banovine. Njihova glavna naloga je bila, da bi se udeležilo čim večje število mladincev svetovnega kongresa v Ženevi. V Celju je za omenjeni sestanek vladalo veliko zanimanje in je zaradi tega bila udeležba mladine rekordna. Celjski odbor je nekaj dni kasneje priredil tudi zanimivo predavanje o Društvu narodov. Vsekakor zanimivo dogajanje, ki pa je še premalo raziskano, da bi ga lahko dokončno osvetlili, predvsem pa, da bi ugotovili kolikšna je bila prisotnost skojevcev Celja na sestankih. Dokončna raziskava te manifestacije nam bo sigurno dobra osnova kot začetek njihovega dela na celjskem področju, ki se je prav po letu 1936 tudi razmahnilo. To so tudi vzroki, zakaj smo kasnili z opisovanjem o delu SKOJ kot organizacije na celjskem področju.

Ženevski svetovni mladinski kongres za mir (ob že napetem položaju v svetu, ko so fašistične dežele opravile prve agresije in pokazale svoje namene za ne tako daljno bodočnost. Mnoga gibanja so se zavedala velike nevarnosti in med njimi posebej mladinske levo usmerjene organizacije) je bil od 31. avgusta do 6. septembra 1936. Bil je rezultat sklepov sprejetih na mednarodni mladinski konferenci za mir, ki je bila v Bruslju konec februarja oz. v začetku marca 1936. Konferenca pa je bila sklicana tudi v duhu izvajanja sklepov IV. kongresa Komunistične mladinske internacionale. Na kongresu se je posebno uveljavila delegacija iz Jugoslavije, ki jo je vodil Ivo Lola-Ribar. Takrat je začel naglo naraščati ugled jugoslovanske mladine tudi v mednarodnem mladinskem gibanju.

Po tem izrednem dogodku so se tudi na celjskem področju razraščale skojevske organizacije v začetku v manjših skupinah, ki so si pa kmalu zastavile velike akcije: razpečevanje mladinskih legalnih in ilegalnih listov, trosenje letakov, organiziranje najrazličnejših kulturnih in športnih prireditev, ki so se začela ali končala z obveznimi predavanji o takratnem notranjem in zunanjepolitičnem položaju ali pa se spoznavali s posameznimi poglavji iz marksistične literature. Vedno pogosteje je njihovo delo posegalo na vas, med kmečko mladino, kjer so še tako našla plodna tla za obrambno delo med člani Društev kmečkih fantov in deklet.

Prve in najmočnejše skojevske skupine so nastajale v Savinjski dolini v Zabukovici, v Preboldu, v Libojah. Nekoliko kasneje so skojevci začeli delovati v Rogaški Slatini, v Ponikvi pri Grobelnem, v Šentjurju pri Celju in v drugih krajih.

Ljubljana, 28. marca 1936.

MLADA POTA

GLASILO SLOVENSKE MLADINE

Leto II. | Št. 3a

Pogled na mednarodni politični položaj

Za demokratizacijo „Mladih poti"

»Mlada pota« je začel izdajati pokrajinski komite SKOJ za Slovenijo leta 1935 kot ilegalen list. Uredništvo lista je vodil član PK SKOJ Dušan Kveder. Izhajala so od 8. novembra 1935 do 23. junija 1936, ko jih je oblast prepovedala.

TEDEN DOMAČEGA FILMA - CELJE

OBRAZI TEDNA DOMAČEGA FILMA

Teden domačega filma ni statična, vase vkalupljena, programsko vselej enaka manifestacija, ki bi bila s festivalskim bliščem vred sama sebi namen.

Teden domačega filma letos pomembno širi svojo vsebinsko zasnovo. Postaja to, kar bi moral biti že prej, pa to ni mogel postati zaradi objektivnih tehničnih (ne)zmožnosti. Letos namreč še bolj kot prejšnja leta TDF postaja pregled filmskega ustvarjanja v Sloveniji, in to ustvarjanja, ki ni izključno poklicnofilmsko. Postaja še dodatni vzpodbujevalec filmskega ustvarjanja, tisto stičišče interesov delovnih ljudi pri filmu in v delovnih organizacijah, kjer bo mogoče v celoti izmenjati izkušnje, mnenja, sodbe.

Ob ustaljenih oblikah podružbljanja filmske umetnosti, kot so se rodile in se razvile prav na Tednu domačega filma, je v letošnji manifestaciji precej novosti, ki širijo njeno vsebinsko zasnovo in s tem bogatijo njen pomen. Reproduktivnemu delu, v katerem bomo prikazali šest zaokroženih filmskih sporedov, se pridružuje še spremni del manifestacije, ki je letos na enakih osnovah kot prejšnja leta, le da organizacijsko bolj osmišljen. Srečanja filmskih delavcev z delavci v združenem delu bodo namreč bolje pripravljena, pogovor pa bolj neposreden, saj si bodo vsi, ki bodo sodelovali na razgovorih, pred njimi lahko ogledali filme, o katerih bo tekla beseda. S tem pa bodo vselej zanimivi in plodni pogovori o filmu še pridobili na konkretnosti. Enako bo z razgovori filmskih delavcev in učencev ter dijakov.

Drugim oblikam podružbljanja, ki jih Teden domačega filma nenehno poudarja, bo namenjeno več prostora v naslednji številki Novega tednika. Danes vam posredujemo spored v vseh štirih kinematografskih dvoranah. Menimo, da vas v tem trenutku najbolj zanima filmski program in njegove novosti. Kot vidite, jih ne manjka. V prihodnji številki pa bomo objavili podrobnosti o filmih, ki so v premiernem sporedu, program razstav, posvetovanj, obiskov v delovnih kolektivih in šolah ter o začetku javne razprave o samoupravnem sporazumu Tedna domačega filma.

KINO UNION

PREMIERNI SPORED

5. 12. ob 19.30 SLAVNOSTNA OTVORITEV TDF
MOJA DRAGA IZA – pokrovitelj Veleblagovnica T
6. 12. ob 15.30 in 17.30 MOJA DRAGA IZA
ob 19.30 slavnostna premiera KRČ – pokrovitelj Ljubečna Celje
7. 12. ob 15.30 in 17.30 KRČ
ob 19.30 slavnostna premiera KO POMLAD ZAMUJA – pokrovitelj Ljubljanska banka
8. 12. ob 15.30 in 17.30 KO POMLAD ZAMUJA
ob 19.30 slavnostna premiera ISKANJA – pokrovitelj Zavarovalna skupnost Triglav, območna skupnost Celje
9. 12. ob 15.30 in 17.30 ISKANJA
ob 19.30 slavnostna premiera NOVINAR – pokrovitelj Skladiščno-transportni center Javna skladišča
10. 12. ob 15.30 in 17.30 NOVINAR
ob 19.30 slavnostna premiera UBIJ ME NEŽNO – pokrovitelj Ingrad Celje
11. 12. ob 15.30 in 17.30 UBIJ ME NEŽNO
ob 19.30 slavnostni zaključek TDF 79
PRESTOP – slavnostna premiera – pokrovitelj Tkanina Celje

KINO METROPOL

SPORED REVOLUCIJA TRAJA, SPORED FILMOV IZ NEUVRŠČENIH DEŽEL – pokrovitelj Kovinotehna Celje in MALI TDF

3. 12. MALI TDF – 15. SREČANJE NAJMLAJŠIH FILMSKIH USTVARJALCEV SLOVENIJE
4. 12. MALI TDF
5. 12. ob 18. OSVAJANJE SVOBODE – slavnostna premiera – pokrovitelj Gradis Celje
ob 20. OSVAJANJE SVOBODE
6. 12. ob 16. ŠTIRI DNI DO SMRTI
ob 18. in 20. TISTEGA LEPEGA DNE
7. 12. ob 16. in 18. JUTRO
ob 20. PREŽIVELI – kubanski film – slavnostna premiera
8. 12. ob 16. in 18. in 20. KOZARA
9. 12. ob 16., 18. in 20 RDEČE KLASJE
10. 12. ob 16. IZBOR KRATKIH FILMOV NEUVRŠČENIH DEŽEL
ob 18. IZ OČI V OČI
ob 20. PAVLE PAVLOVIČ
11. 12. ob 16. in 18. AKCIJA
ob 20. PUSTITE ME ŽIVETI – indijski film

KINOTEČNA DVORANA

IZBRANI SPORED KRATKIH IN AMATERSKIH FILMOV – pokrovitelj ETOL Celje

3. 12. ob 19. slavnostna otvoritev kinotečne dvorane
PROSLAVA 30-LETNICE JUGOSLOVANSKE KINOTEKE
IZBRAN SPORED KINOTEČNIH FILMOV
4. 12. ob 15. in 17. IZBRAN SPORED KINOTEČNIH FILMOV
5. 12. ob 15. in 17. IZBOR NAGRAJENIH FILMOV MALEGA TDF
6. 12. ob 15. in 17. IZBRANI AMATERSKI FILMI MIŠE ČOHA
7. 12. ob 15. in 17. IZBOR KRATKIH FILMOV PRODUKCIJE UNIKAL
8. 12. ob 15. in 17. IZBOR KRATKIH FILMOV PRODUKCIJE UNIVERZUM
9. 12. ob 15. in 17. IZBOR NAMENSKIH (EPP) FILMOV
ob 17. IZBOR FILMOV VIBA
10. 12. ob 15. in 17. IZBOR FILMOV ŠTUDENTOV AGRFTV
11. 12. ob 15. in 17. IZBOR KRATKIH FILMOV TUJE PROIZVODNJE

KINO DOM

SPORED FILMOV HRVAŠKE KINEMATOGRAFIJE in SPORED MLADINSKIH FILMOV

Pokrovitelj sporeda filmov hrvaške kinematografije je Cinkarna Celje
5. 12. ob 15. ČRNI BISERI
ob 17. in 19. KONCERT
6. 12. ob 15. NE OBRAČAJ SE SINKO
ob 17. in 19. SVOJEGA TELESA GOSPODAR
7. 12. ob 15. IZBOR SLOVENSKIH LUTKOVNIH IN RISANIH FILMOV
ob 17. in 19. H-8
8. 12. ob 15. BOŠKO BUHA
ob 17. PROMETEJ Z OTOKA VIŠEVICA
ob 19. BREZA
9. 12. ob 15. IZBOR HRVAŠKIH RISANIH FILMOV
ob 17. in 19. PREDSTAVA HAMLETA V DOLNJI MRDUŠI
10. 12. ob 15. MILIJONI NA OTOKU
ob 17. in 19. ŽIVA RESNICA
11. 12. ob 15. ZADNJA DIRKA
ob 17. in 19. KO SLIŠIŠ ZVONOVE

Prizor iz filma Krč

Prizor iz filma Iskanja

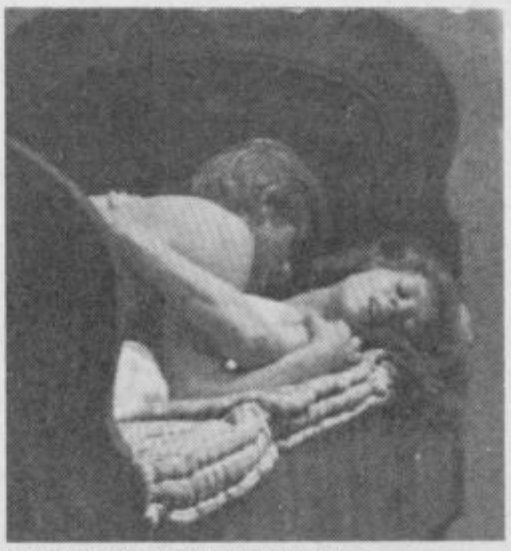

Prizor iz filma Moja draga Iza

PROGRAM OTVORITVENEGA VEČERA KINOTEČNE DVORANE V CELJU

DOKUMENTI IZ PRETEKLOSTI SLOVENIJE: **Prvi metri slovenskega filma, Ljubljana leta 1909,** najstarejša filmska reportaža o Ljubljani, **Maršal Tito v Ljubljani leta 1945,** reportaža o Titovem govoru v maju 1945.

DOKUMENTI IZ NOB: **Slovenija v NOB, Osvoboditev Bihača leta 1945,** arhivski filmski posnetki o bojih za Bihač in pogled na mesto takoj po končanih bojih.

IZBRANI FILMSKI DOKUMENTI IZ ARHIVA JUGOSLOVANSKE KINOTEKE: **Celje,** filmski posnetki mesta Celja iz predvojnih jugoslovanskih filmov, ki so nastajali v obdobju 30 let, Beograd leta 1904, pogled na Beograd in Kraljevo v času kronanja kralja Petra I. Gre za najstarejši posneti in ohranjeni filmski material v naši državi, **Balkanske vojne – Črnogorska bojišča,** filmska reportaža o dogodkih na črnogorski fronti leta 1912 in 1913. **Atentat v Sarajevu leta 1914,** filmski posnetki dogodkov neposredno pred atentatom na nadvojvodo Ferdinanda in pogled na mesto po atentatu. **Shod Stjepana Radića v Koprivnici leta 1920,** filmsko reportažo o velikem zborovanju Hrvaške republikanske kmečke stranke v Koprivnici, je posnel Josip Hala. **Naši lipicanci,** enega najbolj uspelih kratkih jugoslovanskih filmov je posnel veteran slovenske kinematografije Metod Badjura.

VAŠA STRAN

PISMA

DEDKOVE SANJE

– Babica še spiš?

– Ne, razmišljam.

– Naj ti povem, kaj se mi je ponoči sanjalo?

– Le povej, sem res radovedna.

– Imel sem lepe, sladke sanje...

– Sladke sanje! Pa ne, da si sanjal o kakšni posebno dobri torti?

– Ne, sanjal sem o velikanski skledi meda in ajdovih žgancih...

– Ajde skoraj več ne sejejo, od kot potem ajdovi žganci in med, pomodruje babica.

– Razen tega sem sanjal o velikih površinah oljne repice. Vsa je bila v cvetju, lepo zlato rumena, na cvetju pa roji čebel, ki so nabirale med.

Ko pa je repica dozorela, so jo poželi. Prišli so s stroji in njive preorali ter posejali ajdo. Sredi poletja je že cvetela. Vse je bilo belo, daleč naokrog se je širil prijeten vonj po medu. Čebele so imele obilno pašo.

Že pred jesenjo je bila ajda zrela, pridelek dober. Ajdove moke, kruha, žgancev in kaše je bilo več kot dovolj in po isti ceni kot je bila pšenica...

– Dedek, to so bile zares lepe sanje, je dejala babica. Pa bi se mogle kdaj uresničiti?

– Bi, če bi tudi kmetijci sanjali podobne sanje, je odgovoril dedek.

ŠKILEŽ iz V.

UREDNIŠTVO: Sanje so vedno sanje. Ko se zbudiš, jih ni več, in ne ajde, ne ajdovih žgancev... In te sanje ni sanjal anonimni dedek. Le na svojo željo je ostal tudi v tem zapisu v sanjah. Pa smo mu ustregli.

MED UPOKOJENIMI

Listje na drevju že nekaj časa rumeni. Jesen.

Tako je Društvo upokojencev Dobrna za jesen življenja svojih članov organiziralo izlet v naravo. Najeli so avtobus. Toda, odziv je bil premajhen. Nekaj sedežev bi ostalo praznih. In tako se so se spomnili tistih, ki bi želeli z njimi, čeravno niso njihovi člani.

Med drugimi so se spomnili tudi nene. Prekoračila sem petdeseto leto. Tudi invalid sem. Usoda mi ni bila dana, da bi pričaka kakršnokoli upokojitev.

Ob povabilu, da se udeležim izleta, mi je bilo nekam tesno pri srcu. Bala sem se, da me bo kdo zaradi tega gledal po strani. Vendar sta me društveni predsednik Tone Smrečnik in blagajnik Jože Kolar pregovorila. In zapisali so me kot sopotnico med upokojence. S tem sem čutila človekoljubnost. Počutila sem se srečno.

Nimam nemena opisovati prijetnega potovanja. Obiskali smo znamenitosti in zanimivosti od Kumrovca do muzeja v Brežicah. Kajpak so za nami ostali utrujeni bizeljski vinogradi. Zahotelo se nam je moštva. Pa se je zgodilo, da je avtobus nam na voljo »obtičal«. Po grlu nam je slatno tekel pristen pridelek, last Micke in Franceka Trupej v Virštajnu. Dobro razpoloženje nam je popestrila njuna izredna gostoljubnost.

Želim, da Izletnik izve: voznik je prestal težko preizkušnjo za varno vožnjo čez Bohor, ki še vedno žari in šumi.

Vodstvu društva kot vsem upokojencem, udeležencem izleta, topla hvala, ker ste me sprejeli medse.

NEŽKA MIKLAVC, Dobrna

ODZIV NA ZAPIS »UNIČEN NASAD«

Z našim prispevkom želimo pojasniti okoliščine v zvezi s člankom »Uničen nasad«, objavljen v vašem časopisu št. 30 z dne 2. 8. 1979. Vsebino članka je obravnaval politični aktiv KS Šentvid. Ugotovljeno je bilo, da je pisec dejanske razmere prikazal enostransko, vendar smo bili mnenja, da z odgovorom počakamo na zaključek glavnih del in s tem obdržimo splošno pozitivno razpoloženje v tem zaselku.

Krajevna skupnost si je v okviru letnega programa med ostalimi tekočimi nalogami zadala:

– elektrificirati zaselke, ki so še brez elektrike,

– pričeti z gradnjo kulturno-gasilskega doma z manjšo telovadnico,

– opraviti rekonstrukcijo in asfaltiranje ceste Šentvid–Ponikvica in Šentvid–Gornja vas,

– zgraditi kanalizacijo v starem naselju Grobelno,

– urediti pokopališče v Šentvidu,

– gramozirati več kilometrov vaških cest,

– zgraditi vodovod za 46 gospodinjstev, katerega glavni vod je dolg 5685 m in poteka po terenu, kjer je uporaba mehanizacije večji del nemogoča, gradnja pa zato veliko bolj zahtevna.

Vodstvo KS je v sodelovanju s Skupščino občine in Samoupravno cestno komunalno interesno skupnostjo ter z vsemi zainteresiranimi krajani iskalo vse možne vire in tehnične rešitve za realizacijo tako zahtevne naloge. Pri naših prizadevanjih smo naleteli na ugoden odmev širše družbene skupnosti, saj smo uspeli pridobiti k sodelovanju:

– pripadnike JLA iz garnizije Slovenska Bistrica,

– mladino iz vse Jugoslavije, ki je sodelovala na Zvezni mladinski delovni akciji »Kozjansko 79«,

– pripadnike enot teritorialne obrambe Šmarje pri Jelšah,

– mladino, pripadnike družbenih organizacij in društev ter mnogo krajanov KS Šentvid pri Grobelnem, ki že imajo vodo, vendar so s prostovoljnim delom dokazali solidarnost do soljudi.

Omenjeni vodovod je v bistvu razširitev vodooskrbne mreže na področju občine Šmarje in že pred leti razglašen kot javno dobro.

Razumljivo je, da je potrebno za izgradnjo tako zahtevnega objekta urediti primerne ceste za dovoz gradbenega materiala na gradbišča (glavni in pomožni rezervoarji, raztežilniki, črpalnica).

Predno smo pristopili k urejanju dovoznih poti, smo po zaselkih, kjer naj bi potekal glavni vod, organizirali sestanke in zbrali odstopne izjave, s katerimi so se prizadeti lastniki zemljišč odpovedali odškodninskim zahtevkom. Odstopno izjavo je podpisala tudi Amalija Sajnker.

V zaselku Bevšek sta po tem investicijskem projektu dva važna objekta: glavni rezervoar in raztežilnik. Dostop do teh je bil po obstoječi poljski cesti nemogoč, zato je bilo nujno potrebno, da se zgradi primerna dovozna cesta, ki bi hkrati služila ljudem, ki živijo v tem tako težko dostopnem zaselku. Krajani Bevšekov so bili namreč do sedaj brez primerne ceste za prevoz z motornimi vozili.

Imenovana je bila posebna komisija, ki je v sodelovanju s prizadetimi krajani določila traso za to cesto. Vendar pa je zaradi izredno težavnega terena na zakoličeni trasi (živa skala) prišlo do manjših odstopanj od dogovorjene trase, s tem pa tudi do nekoliko večje škode, kot je bila prvotno predvidena. Večja škoda je nastala torej zaradi izgradnje odcepa do raztežilnika po že obstoječi poljski cesti, ki je predmet obravnave v članku »Uničen nasad«. Zaradi nastale situacije je bila imenovana 4-članska komisija z nalogo, da preveri dejansko stanje, še posebej zato, ker je bilo v članku omenjeno, da je bilo uničenih »preko 40 raznih sadnih dreves, ki so edini vir dohodka«. Komisija je ugotovila, da je bilo v resnici uničenih 8 samorastnih sliv, 3 drevesa posajenih sliv, ena jablana – stara nad 40 let, en slabo razvit oreh s suhim vrhom in prizadeto dvoje jabolčnih dreves, na katerih so bile odžagane veje (skupaj 13 dreves). Ugotovljena dejstva očitno izključujejo trditev avtorja članka, da je to edini vir dohodka, saj obravnavani gospodarijo na srednje velikem posestvu, dva člana gospodinjstva sta v delovnem razmerju, gospodarstvo pa prejema še starostno kmečko pokojnino.

Vodstvo krajevne samouprave je pozvalo sodno zapriseženega cenilca kmetijske stroke, da je ocenil dejansko škodo, ki bo prizadetemu gospodinjstvu poravnana, čeprav se je večina prizadetih krajanov odškodninskemu zahtevku odrekla v korist izgradnje sporne ceste.

Z vso odgovornostjo in humanimi hotenji v akciji »V vsako hišo zdravo pitno vodo« se je krajevna samouprava trudila uresničiti zastavljeni program, zato menimo, da je očitek nehumanosti razvrednotil prizadevanja in prispevke vseh sodelujočih, ki so se žrtvovali za boljši jutri soljudi iz tega zaselka, med njimi tudi za Sajnkerjeva sinova, ki imata na pobočju vinograda, z objektoma v gradnji. Tak odnos je krhal akcijsko učinkovitost ostalih delavoljnih krajanov.

Klicu solidarnosti s prostovoljnim delom sta se bodoča uporabnika v primerjavi z ostalimi uporabniki vode, žal, zelo zelo skromno odzvala.

Z napisanim člankom ne želimo ponovno polemizirati z družino Sajnker in sosedi. Želimo le, da prinese sporna cesta v zaselek Bevšek poleg prometne povezave tudi lepše, iskrenejše sosedske odnose.

Prav tako kot bo narava razruvano zemljišče na trasi prekrila z zelno prevleko, naj prve kapljice vode, ki bodo pritekle po spornem vodovodu odnesejo v pozabo vse nepremišljeno izrečene besede.

Tovariš urednik, v upanju, da smo z našim prispevkom nekoliko širše osvetlili drugo plat spornega odcepa ceste, povezanega z zdravo pitno vodo za 46 interesentov (kasneje se jih bo priključilo še več), vas tovariško pozdravljamo.

KRAJEVNA SKUPNOST ŠENTVID PRI GROBELNEM

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo in izčrpno pojasnilo. Tudi mi si želimo, da naj bi akcije, ki ste se jih lotili, zlasti pa cesta v zaselek Bevšek poleg drugega prinesla zlasti lepše in iskrenejše sosedske odnose, naj bo torej povezava med krajani, ne pa ločnica. Zato tudi s tem pojasnilom Krajevne skupnosti zaključujemo ta primer.

90 LET PROSVETNEGA DRUŠTVA V BRASLOVČAH

V Braslovčah bodo od 24. do 28. novembra praznovali 90-letnico prosvetnega društva in 20-letnico moškega pevskega zbora. S praznovanjem bodo pričeli v soboto 24. novembra ob 18. uri z otvoritvijo razstave del domačih umetnikov, uro pozneje pa se bodo predstavili v dvorani prosvetnega društva braslovški gledališčniki s predstavo Herman Celjski. V nedeljo ob 15. uri bo gostovalo Prosvetno društvo Šmihel na Koroškem z veseloigro A. Stockerja: Trije tički – koncert koroških pesmi. V ponedeljek ob 18. uri bo literarni večer s pesnikom Tonetom Kuntnerjem in Dušanom Ludvikom, ter pisateljem Tomom Reboljem, v torek ob 17. uri bodo pripravili predavanje o planinstvu, v sredo pa bo zaključna slovestnost. Ob 19. uri bo koncert moškega pevskega zbora, podelitev Gallusovih priznanj in priznanj nekdanjim aktivnim članom Prosvetnega društva Braslovče.

T. T.

ŠOFERJI, SPREVODNIKI IN DIJAKI

ŠE O DIJAKOVI RAZBITI GLAVI

Pripravili so tudi sestanek z direktorji srednjih šol

Pisanje v Novem tedniku o razbiti glavi celjskega dijaka na Izletnikovem avtobusu in v prvi vrsti, samo dejanje, sta med ljudmi vzbudila velik odmev, še več pa negodovanj in začudenj. Vse to je botrovalo tudi dvema srečanjima pri Izletniku. Najprej so se tam zbrali sprevodniki in šoferji ter delavci s TOZD Potniški promet in »očividci« (bila je le ena tovarišica). Prav je, da sta svoje hotela povedati tudi šofer avtobusa na progi Celje–Vransko Vane Draksler in sprevodnik Ciril Centrih. Pa si kar preberimo, kaj sta povedala.

CIRIL CENTRIH, sprevodnik: »Dijaku Borisu Goliču sem lepo povedal, da se z mesečno vozovnico ne sme peljati na naši progi, ker pač velja za lokalni avtobus Celje–Prebold. Vprašal me je, zakaj se je doslej lahko vedno vozil, potem pa se je pričelo prerekanje in na pomoč sem poklical kontrolorja Hriberška. Ker tudi on ni nič dosegel, je zapustil avtobus, dijak pa tudi. Ko je bil na vratih, me je nekam poslal, prijel sem ga za rame in vprašal, zakaj me pošilja tja. Takrat pa me je Golič udaril najprej po zobeh in nato še v ledvica. Hkrati sem nastavil strojček za izdajanje kart in se skušal z njim braniti. Potem je prišel na pomoč še šofer Vane Draksler.«

VANE DRAKSLER, šofer: »Fant nas je na postaji s svojim prerekanjem zadržal še šest minut po tistem, ko bi že morali imeti odhod. Sam sem mirno sedel za volanom, ko pa sta bila dijak in Ciril na stopnicah, sem zaprl vrata in naenkrat je bil pretep tu. Vstal sem, ter ju hotel pomiriti, vendar me je dijak Golič na stopnicah zgrabil za nogo in malo je manjkalo da nisem z glavo omahnil na tla, kar pomeni, da bi se lahko tudi ubil. Ko me je fant zgrabil za koleno, sva oba omahnila na tla in postal sem ves krvav. Hotel sem le preprečiti pretep!«

Na mestu dogodka je bil tudi prometnik na avtobusni postaji **JOŽE POLUTNIK**. Takole pravi med drugim: »Fant je bil izredno razdražen. Celo po tistem, ko smo ga spravili v prometno pisarno in po tistem, ko so prišli tja miličniki in ni naključje, da so ga le ti hoteli pomiriti celo s pendrekom. Dijak je grozil celo miličnikom.«

Potnica **SONJA DEBIČ**, ki so jo povabili na razgovor k Izletniku, je povedala, da je sedela na prvem sedežu na desni strani in tako ni mogla vsega videti, ker pač ni imela takšnega zornega kota kot tisti potniki, ki so sedeli nekaj sedežev za njo. Pazila je le na to, da ji kdo ne bi padel na noge. Sicer pa je potrdila izjave sprevodnika in šoferja.

Tako torej drugi prizadeti in prav je, da so lahko povedali svoje. Mimogrede smo lahko na tem sestanku slišali tudi pripombe, da je bilo pisanje v Novem tedniku senzacionalistično, vendar o tem ne bi razpravljali, ker je lahko potem senzacionalistično tudi vsako pismo bralcev, ki pride na naše uredništvo in opisuje ravnanja na nekaterih avtobusih. Slišali smo tudi očitke, da bi lahko pred prvim člankom za mnenje povprašali še delavce v prometni pisarni. Ob tem je seveda res, da smo jih, pa se dogodka pač nihče ni spomnil takrat, ko smo obiskali prometno pisarno. Pa dovolj o tem. Prejšnji teden sta se pri nas oglasila še dva potnika, ki sta bila 2. novembra na tem avtobusu. **Rozi Kugonič** iz Kosovelove ulice v Celju in **Roman Stepišnik** iz Trnave se v celoti strinjata s pismom **Stanka Venigerja**, ki smo ga objavili v članku pred štirinajstimi dnevi. Kdo je bil v tem primeru kriv in kdo ne? O tem seveda nimamo pravice razsojati. To bo verjetno odločilo sodišče.

Nedavni neprijetni dogodek pa je botroval še nečemu. **V petek so se namreč srečali direktorji celjskih in velenjskih srednjih šol, ter predstavniki Izletnika.** Skušali so se pogovoriti o odnosih voznega osebja Izletnika do dijakov-potnikov ter o odnosih dijakov-potnikov do voznega osenja Izletnika iz Celja. Osnovna ugotovitev je bila, da so **za razne izpade mnogokrat krivi prav prenapolnjeni avtobusi in neustrezni vozni redi.** Te bodo v bodoče vodstva šol bolj usklajevala z Izletnikom. Pri morebitnih izpadih, ki bi še nastali, se bodo v bodoče prizadeti (Izletnik in srednje šole) hitreje obvestili med sabo ter skušali razčistiti primer, o obnašanju v sredstvih javnega prevoza pa bodo večkrat spregovorili na šolah ter v tamkajšnjih osnovnih organizacijah ZSMS. Ker so imeli direktorji srednjih šol tudi precej pripomb v zvezi s pravočasnimi odhodi oziroma prihodi avtobusov in težavami, ki jih imajo dijaki z mesečnimi vozovnicami. Konkretne pripombe, s katerimi so prišli na dan predstavniki srednjih šol, bodo pri Izletniku preučili in skušali odpraviti nepotrebne težave. Res pa je, da se tudi v tem delovnem kolektuvu srečujejo s težavami, za katere niso sami krivi. So pa prav zanimive – od pomanjkanja avtobusov, tako imenovanih časovnih konicah do napadov na vozno osebje, ki so vse bolj pogosti. Več o tem bomo pisali v prihodnji številki.

JANEZ VEDENIK

SMRTI

CELJE

PRIMOŽIČ FILOMENA VERONIKA, 75, Vitanje, KOŽEL IVANA, 58, Brezova, ŠMID MARIJA, 78, Dol pod Gojko, KLAKOČER AMALIJA, 74, Kozje, JESENOVEC VINKO, 69, Celje, ILJAŠ IVAN, 53, Loče pri Slovenskih Konjicah, KLEJNE AVGUST, 63, Čača vas, DOMANKOŠ VLADO, 41, Gorica pri Šmartnem, BERŠNJAK FRANČIŠKA, 69, Žirovnica pri Sevnici, VERŠNIK SIMON, 81, Celje, BRATUŠA JURIJ, 70, Žalec, VLAHEK DRAGUTIN, 50, Glagoc, OBERŽAN MARIJA, 75, Celje, ULRYCH JOŽEFA, 56, Laško, JAGIČ NIKOLA, 76, Celje, MARKIČ MARIJA, 81, Celje.

ŽALEC

ŽULIČ JOŽE, 56, Žalec, ŽOT GABRIJEL, 34, Dobrša vas, RAMŠAK LUDVIK, 69, Zabukovica, GAJŠEK MARIJA, 60, Rakovlje, MILHER ELIZABETA, 81, Sp. Gorče.

ŠMARJE PRI JELŠAH

SREDNIK MIHAEL, 77, Hrastje ob Bistrici, ŠTEFUR ANTONIJA, 74, Trebče, GLUHAK CIRIL, 68, Rogatec, GORIČAN MARIJA, 82, Strmec pri Rogatcu, LIPNIK VINCENC, 70, Irje, SMOLE IGNAC, 79, Sodna vas, KOSTANJŠEK MARIJA, 78, Vrenska gorca, KLAKOČER AMALIJA, 74, Buče.

ŠENTJUR PRI CELJU

ARLIČ CECILIJA, 83, Hrastje, KLAJNŠEK MATILDA, 48, Kranjčica, KOŠEC MIHAEL, 53, Bezovje.

To je središče zaselka in krajevne skupnosti Skomarje. V ozadju cerkvica sv. Lamberta s slovenskim svetim drevesom – lipo. Seveda je posnetek nastal pred poldrugim mesecem, nedeljski bi bil preveč puščoben.

OBISKALI SMO SKOMARJE NA POHORJU

»TURISTIČ TRNJULČI NA PRINC

Spomin na ljudskega pevca in pesnika

SKOMARJE – NAJVIŠJA KS V KONJIŠKI OBČINI

Ta višinski rekord si je Krajevna skupnost Skomarje za 12 metrov pridobila pred Resnikom, katerega nadmorska višina je 932 metrov. Skomarje so razloženo naselje pod Roglo na precej široki terasi ob gornjem toku Dravinje, ki izvira pod Lužami in se pri Ošlaku združi v Ločnico, ki priteče izpod Rogle. Pripadajoči zaselki: Kotnik, Šentvid, Bukova Gora s samotnimi kmetijami in Ločnik na slemenu med Ločnico in Jazbeškim grabnom.

Prst je kljub visoki legi dokaj plodna, sejejo največ jaro žito, poglavitni dohodki so od gozda in živinoreje.

Takoj pade v oči cerkvica sv. Lamberta s slovenskim svetim drevesom – lipo in malo nižje ležečo kapelico na poti proti Vitanju. Pogled je enkraten, še zlasti, če se postavite izpred nekdanje Beškovnikove gostilne. Sicer pa se cerkev omenja že zelo zgodaj, prvič 1313. leta, vendar je sedanja stavba iz 15. stoletja, kar velja za zahodni del ladje. V začetku 18. stoletja so prizidali vzhodni del, 1723. leta zvonik 1n 1834 Marijino kapelo. Od leta 1787 je samostojna duhovnija. V zaselku Šentvid je cerkev sv. Vida v poznogotskem slogu, pod njo Kušarjeva (Beškovnikova) kapela, v katere tlaku sta vzidana dva rimska nagrobnika: eden je veljal verjetno rimskemu vojaku, čuvarju sužnjev, ki so lomili marmor malo niže ob pritoku Hudinje, kjer je svoj čas bival kipar Fran Berneker.

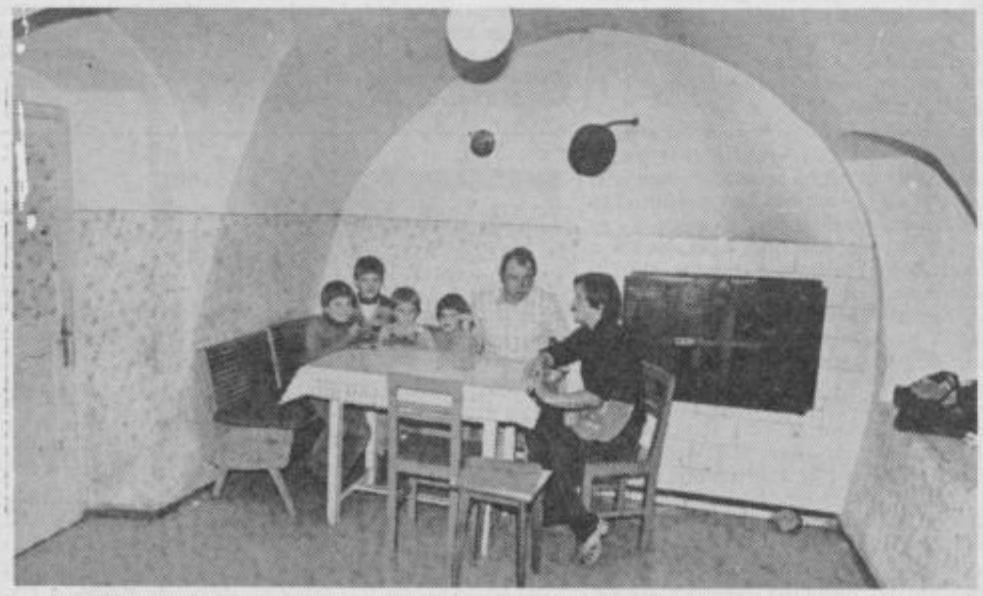

Pri Medvedovih, Jožetu in Tereziji Kovše bi letos skoraj že začeli z zimskim kmečkim turizmom, pa si je gospodar nesrečno poškodoval nogo in delo je zastalo.Je pa to ena izmed lepih usmerjenih kmetij: 14 glav živine pa letošnjih 16.000 litrov mleka, sta le dva najbolj vidna rezultata preusmeritve in predvsem pridnih rok Terezije in Jožeta ter njunih otrok Boža, Janje in Tomija. Na sliki pa je še Uroš iz Konjic, ki je bil ta dan pri stricu »na počitnicah«. Kuhinja je bila nekoč slavna pohorska »dimnica«, črna kuhinja, mogočni velbi pa judi povedo svoje.

Nedelja, 18. novembra. Dan, ki bi ga človek najraje preživel na toplem, doma, še najbolje v postelji. Jutro je megleno, izpod neba rahlo, a vztrajno rosi.

Zemlja je že tako namočena, da ob skoraj hudourniški Dravinji od Zreč navzgor, polzi z bregov na cesto. Mraza ni, da bi jo zadržal pod travno odejo, tako pa ustvarja ob cesti kupe kašastega blatnega testa. Cesta rine navzgor, za izviri megle, ki jo le z osamljenih travniških frat, prepodi veter...

Diši po snegu, bolj proti vrhu ga je le še ostalo nekaj umazanih zaplet, pred dobrim tednom zapadlega. Moče dovolj, kamor pogledaš. Veter pojenjuje in meglà je spet vsepovsod. In z nje še kar naprej solzi droban dež...

Povprašamo v prvi domačiji, ki se je skrila v breg pod cesto, kmalu za križiščem, kjer se cesta odcepi še za Resnik. Pri Tišlerjevih najdemo le tri ženske – Marijo Kovše, njeno snaho Marico in Maričino sestro Sonjo, ki je prišla na obisk s Hudinje, iz vitanjske strani. »Komaj« poldrugo uro hoda je, pa kaj bi to za jedrega dekliča. Gospodarja Jožeta so opravki spravili v dolino, sicer pa v zreškem Cometu združuje delo; pet glav živine doma in 14 hektarjev plazovitega in strmega sveta ne daje dovolj osnov za »razširjeno reprodukcijo« kmetije. Vsaj tako so nam povedale ženske, pri Tišlerjevih po domače, sicer pa pri Kòvše. To je bilo tudi naše prvo srečanje s priimkom Kòvše, ki jih je na Skomarju menda največ. Namreč priimkov!

To smo se kaj kmalu prepričali, ob našem drugem srečanju z neznano Skomarčanko, ki smo jo kar na cesti pobarali, če ni tudi ona kakšna od Kovšetov. Pa je res bila. In nam je še prej, preden smo se razšli, lepo pospravila po našem spominu, ko nas je simpatično poučila, da se je Jurij Vodovnik, Skomarčan, ljudski pevec in pesnik rodil leta 1791 in umrl 1859. leta. Da bi bili na dveh koncih lahko ljudje, ki so njegovega daljnjega rodu, je še navrgla.

ASFALTNE OBLJUBE

Že od nekdaj je znano, da so gozdarji znali graditi dobre ceste. Najbrž je bila včasih tudi cesta na Skomarje dobra, za tedanje razmere, čas in ljudi. Danes seveda vse hrepeni po boljši cestni povezavi, prevlečeni z asfaltom, za katerega je bilo bojda že za letos obljubljeno, da ga bodo potegnili do Vidmarjevih. Tako pa zaenkrat kaže ubrati pot pod noge, se vsesti v svoj avto, če je, ali s tovarniškim avtobusom od transformatorja navzdol. Pa tudi do tja je za tiste, ki so domačije potegnili bolj proti hudinjski strani, precej daleč. Tako tudi za enega izmed šolskih hlačmanov, ki ima do avtobusa poldrugo uro hodà. Kako je to pozimi, v snegu, si najbrž ni težko predstavljati.

V vasi so nam še povedali, da se pri Izletniku izgovarjajo na cesto, nekateri šoferji bi menda vozili, sicer pa so ob raznih izletih znali gor pripeljati tudi do trideset avtobusov.

Pa Pohorci nimajo navade jadikovati. Če je treba, pljunejo v roke – in je!

CELODNEVNA ŠOLA

Imajo na primer celodnevno šolo, za katero se bodo v marsikaterem mestu morali še krepko pomujati. Res je, da se zelo osipa število učencev. Letos nimajo prvega razreda, v drugem jih je komaj šest, pa še nekaj v tretjem in četrtem – vsega skupaj 19. Še lani jih je bilo 36! S temi statističnimi podatki niso na Skomarju nič kaj zadovoljni, zlasti tisti krajani, ki so pognali v svoje rodovne kmečke korenine nove sokove. Brez mladine pač ni prihodnosti, to je stara resnica. Tako se spomnijo večje mladinske akcije nazadnje izpred treh let. Tedaj so dobili tudi elektriko, pa uredili ograjo okrog pokopališča, delali so vodovod, združevali cesti, lani tudi s pomočjo referendumskega denarja obnovili šolo ter uredili centralno kurjavo. Kaj vse zmorejo, kadar zavihajo rokave in pljunejo v dlani, moramo mi prišleki kar izvrtati iz ljudi. Neradi se hvalijo.

VIKENDI KOT GOBE

Strokovnjaki pravijo dobra stara pohorska s ka lahko »pridela« do 3 grame kisika na uro, k dovolj velika kisikova d na porcija za šest ljudi horje, ta veliki zeleni klo čistilec zraka za štajersk želo, bi lahko oskrbo svojimi 50.000 ha gozd kisikom skoraj 5 milij prebivalcev!

Teh podatkov verjetn vedo mnogi mestni ljud se za dobrim zrakom na ko umikajo v pohorske dove in med njegove Vedo pa dobro, kdaj d dihajo in kdaj skoraj ne rejo več! Prav zato je v dov na Skomarju zrasti krepko čez desetino. P jih bo! Nekateri Skomar sicer ne štedijo s kritik račun vikendašev, češ d potem, ko si zgradijo hi preveč »vanjo zaprejo« i kateri slabo slišijo, kad treba solidarno združ »delo in sredstva«. S med njimi seveda izjem najbrž smo se s predsta takšne izjeme« med vi daši, kasneje tudi srečal trjevali so nam, da živ krajem in njegovimi blemi.

Dejstvo je, da smemo jeti besedam Matjaža K la, ki je v Zakladih Slov takole zapisal: »Štajerc dijo na pohorske vrhov čisti zrak, zraven pa ho nehote gledat globoko dol, na svoja vsakodn domovanja; tako daleč s ko globoko, da jih je k videti – ob tem pogled nju pri priči postanejo vse skrbi, ki jih sicer ti kakor pač tiščijo vsak izmed nas iz dneva v tam doli v tistih drobčk domovanjih neznansko hne, neskončno nepom ne, zanemarljive. Svo zračnega, drevesnega stora hipoma spodrine lje vsakodnevnih nap obveznosti in zadreg da pozabljivo odmaknje Vse je naenkrat čisto: te duh. Nekje blizu prvotn rov življenja sta se znaš zavestjo se ta čas igra življenjska radost.«

VA« A ČAKA

ja Vodovnika je še živ

Tole je najbrž pravo središče Skomarja – na levi, za drevesom Beškovnikova domačija in gostilna, žal že več kot leto dni zaprta, na desni pa Medvedova kmetija, pod pravim priimkom Kovše, tako pogostim med Skomarčani.

URIZEM – SPEČA RNJULČICA

Čeprav je splošno priznano, da je celotno Pohorje menitno turistično središče, a je v mnogih predelih še ako, kot na Skomarju: idilična nedotaknjenost; pa tudi kot posledica še vse preč plahih korakov v kmečki urizem. Malo je manjkalo, a se ni letos začelo pri Medvedovih, pa si je gospodar ože Kovše nesrečno poškoval nogo in delo je zastalo. ajraje bi začeli seveda pozi, ko je z zemljo najmanj ela, pa vendar je na Skoarju imenitno tudi v vseh rugih letnih časih.

JURIJU VODOVNIKU

Kako bi mogli pisati o komarju, pa iti mimo tega adskega pevca, ki je preneitero svojo misel posvetil ohorju, Skomarju, svojim ljudem in njihovim navadam.

Jurij Vodovnik je bil sin revnega tesarja. 22. aprila 1971 leta je privekal na svet v borni leseni bajti na Skomarju in vse življenje poslej ga je čakalo le delo. Po domače se je pri njih reklo pri Tomažiču. Oče je poleg tesarskih (»cimermanskih«) del znal narediti tudi cokle, sicer pa se je ta veščina ohranila še do danes. Še ob našem zadnjem obisku smo videli na pragu cokle, pred kratkim narejene. Pohorje bo očitno še dolgo ohranilo ta svoj simbol.

Ko je Jurij hodil na pašo, so ga pastirji kmalu »izvolili« za svojega učitelja, kajti fant je bil bister in prava škoda, ker ni mogel v šole, gotovo bi še daleč prišel. Kmalu se je namreč naučil pisati in brati, tudi druge je učil, zato so ga spoštovali, kot otrok pa je bil na paši med najbolj razposajenimi. Še pozneje, ko je bil že možakar zrelih let, ga je k učenju nagovarjal Slomšek, pa mu ni uspelo.

Jurij Vodovnik je nekaj časa delal v župnišču, potem pa se je šel učit za tkalca. Iz tistih časov je napisal tole pesem:

Per svetem Lampretu
sem potler mežnar bil,
v devetnajstem letu
sem se pa antverka učil,
sem platno ino sukno tkal
zaslužen dnar pa včas za vince dal.

Kot delavec je bil priden. Marsikateri dinar si je tako prištedil za starost. Čeprav ga je rad kdaj pa kdaj spil kozarček, ni pohajkoval po gostilnah. Raje je pri sosedih pripovedoval različne štorije. Tudi vse cerkvene pridige si je dobro zapomnil in je tudi po njegovi zaslugi v fari ostala pripoved o nastanku skomerske cerkve.

Ko je bil star 39 let, se je oženil z neko vdovo. Različni viri govorijo o tem, da zakon ni bil ravno briljanten, toda Jurij se s svojo naravo znal voziti tudi to barko mimo številnih čeri. 14. decembra 1858 mu je umrla žena. Ko je šel k sosedom po deske za rakev, se je tudi sam prehladil. Po sedmini je legel v posteljo in ni več vstal. 17. decembra 1858 je umrl. Takrat so menda rekli: »Takega moža v Skomri ni bilo in ga tudi ne bo...«

Jurij Vodovnik je bil »ljudski« človek, pesnik tudi. Po naravi mu je to bilo dano. Napisal je mnogo pesmi, kronike so to, o času in ljudeh njegove dobe in njegovih krajev.

Med ljudmi je bil znan tudi kot zeliščar, bavil se je z naravoslovjem, posebno pa so ga čislali kot živinozdravnika. Spoznal se je tudi na druga opravila, čeprav ni nikoli hodil v šolo. Povsod ga je bilo polno, povsod so ga radi sprejeli, saj je njegov obisk pomenil novost. Bil je nekakšni potujoči radio tistega časa. Res, da ni potoval po tujini, toda v bližnjih krajih, kjer je bil, mu ni nič ušlo, novic pa so bili deležni vsi. Neko pesem je napisal kar z ogljem na mizo. Nekoč je menda eno napisal kar na deske, ko je spal v neki žagi. To je pripovedoval cerkveni ključar od Sv. Vida na Pohorju in še pristavil, da je Vodovniku svetil s trskami. Tedaj je bil že prileten in je obtoževal svoje žalostno življenje. Ko je povsem ostarel, je takorekoč živel na beraški palici, ob miloščini svojih starih prijateljev.

Jurij Vodovnik je bil svoje čase tudi »knjiga« za pohorske kmete, saj prave knjige niso imeli. Vodovnik je pozneje pisal pesmi še za plačilo, proti koncu pa že za pol litra jabolčnika. Svoje pesmi je ob spremljavi harmonike sam pel in recitiral. V njegovih pesmih je šegavost, so bistroumni domisleki, nikoli pa zajedljivost, sarkazem in škodežljenost. Bil je pravi ljudski pevec, topel kot luč.

O današnjih skomarskih dneh je pisal **MITJA UMNIK**, o Juriju Vodovniku pa je pisal **DRAGO MEDVED**, ki je tudi slikal.

Karla Beškovnika starejšega smo zalotili, ko se je ravno vrnil z lova, čeprav menda niso kaj prida uzrli. Greli smo se ob veliki kmečki peči, iz pogovora pa so prasketale iskrice spominov na čas borbe in trpljenja. »Oktobra 1942 sva se srečala z legendarnim pohorskim junakom Šarhom in njegovima sinovoma. Mlajšemu je karabinka opletala skoraj po tleh,« se je glasno spominjal. »Za zadnjo borbo 1. pohorskega bataljona smo tudi koj zvedeli, saj se je tudi slišalo pokanje do nas,« je še dodal in v mislih najbrž preletel dogodke, ki so sledili v njegovem življenju: aretacija aprila 1943, pa Matthausen in partizanščina.

Blagor teb', Skomarska fara,
Tam je še navada stara;
Tista ves je Cokelburg,
Taj nikdar ne pride Turk.

Tud' Franzovov se ni bati,
Jel' bi cokle v nje metati,
In če prišel tje bi Rus,
Gvišno ni cokljarjem kos.

Tam je dosti pintermanov,
Tišlarjev in cimpermanov;
Vsaki farman je kolar,
Vsaki purgar je coklar.

Javor tam za cokle raste,
Pa ga znajo tudi krasti;
Vitre 'ma maceslove.
Vorbanke pa črešnjove.

Majo pa za podkovale
Stare klinje no kresale:
Ogenj jim spud nog leti,
Jim ga kresat treba ni.

Tudi v farof v cokljah grejo,
Se že zunaj napovejo;
S coklami sklopočejo,
Gor po pragu tolčejo.

Fajmošter pa dobro vejo,
Da zamerit jim ne smejo,
Da je cokelpurgar »fajn«,
Jim ni trèba rečt' »herajn«.

Če se mu en fantek vleže,
Mu že coklje gor priveže,
Ga zažene ovce past
Kak bo moglo s'rota rast?

Zdaj pa eden druga vpraša:
Kak' je pa tam šega vaša?
Po čem pa so cokle še?
Bratje, le poslušajte!

Veči del so po desetki,
Bolj te male pa so petki:
Kter' pa če prav vel'ke met,
Mora že štir groše štet.

Pesem je Tomažič zložil
Zraven je še to priložil:
Kteri bo to pesem bral,
Na ves glas se bo smejal.

Zložena je b'la od Jurja
Den petnajst mesca julja,
Osem sto se piše let,
Osem ino trideset.

PRESKRBA V PRISTAVI

MESO, PRAŠKI . . .

Občani zadovoljni s ponudbo

V času, ko povsod po Sloveniji narašča potrošniška mrzlica in ko ljudje brezglavo kupujejo zaloge sladkorja, soli, moke, olja, pralnih praškov in kave (če jo dobijo), v šmarski občini ugotavljajo, da je ponudba prehrambenih artiklov pri njih dokaj zadovoljiva. Seveda je stanje sila različno od kraja do kraja, vendar pa ugotovitev velja za večino krajev v šmarski občini. Tudi občani, ki smo jih takole mimogrede povprašali po založenosti trgovin v Šmarju in Rogaški Slatini, so pritrdili, da v zadnjih mesecih ni bilo čutiti pomanjkanja prehrambenih in drugih artiklov široke potrošnje, razen seveda kave in nekaj časa pralnih praškov, da pa so zadovoljni s ponudbo v njihovih trgovinah, posebej še s ponudbo mesa. Nekoliko več pa smo se pogovarjali v samopostrežni trgovini v Pristavi. Takole sta povedali dve krajanki:

JOŽEFA JERANKO, gospodinja iz Pristave: »Mi občani smo zelo zadovoljni s ponudbo trgovine v Pristavi. Res je v zadnjem času primanjkovalo nekaterih artiklov, na primer kave ali pralnega praška, a zato ne more-

mo kriviti našo trgovino! Drugače pa smo kar zadovoljni, saj trgovci poskrbijo, da najdemo na policah vedno tiste artikle, po katerih povprašujemo.«

MAJDA IMEŠEK, trgovka iz Pristave: »Lahko rečem da smo tudi mi trgovci kar zadovoljni s tem, kar lahko ponudimo našim potrošnikom tu v Pristavi. Sicer se res zgodi, da včasih zmanjka kakega blaga, a se že potrudimo, da ga čimprej dobimo. Tako je bilo na primer s kavo v zadnjem času, ki smo jo dobili v šestih tednih komaj sedem kilogramov. Drugače

pa smo dobro založeni, tudi mesa je dovolj za vse.«

D. S.

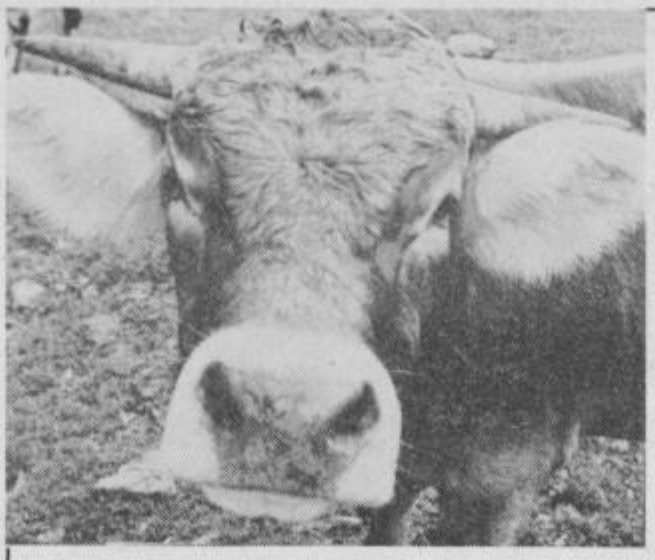

MESA ŠE NE DELAJO IZ RUDE

Na Jezerih je 17 kmetij, a le na treh imajo ostareli gospodarji mlade naslednike. Na drugih je iz leta v leto vse več neobdelane zemlje, ker je premalo za delo sposobnih rok. Mladi so se zaposlili drugod in odšli od doma, kmetije pa hirajo. Nekateri imajo to za tipičen primer našega od mest in industrijskih krajev odmaknjenega podeželja. Na Kočevskem in še kje pa je veliko slabše, saj so cela naselja ostala brez kmetov.

Kako preusmeriti tak tok razvoja?

Republiški sekretar za kmetijstvo Ivo Marenk je vprašal, kaj so storili, da bi na Jezerih tisti trije kmetje, ki imajo še mlade pri hiši, obdelovali tudi neobdelano zemljo svojih sosedov.

Poprečna slovenska kmetija je premala, da bi na vsaki moral ostati gospodarjen sin ali hči. Nekateri kmetje si želijo urediti kmetije tako, da bi lahko živeli le od kmetijstva – redili bi 10 do 20 krav ali pitali več 10 mladih goved – pa pravijo, da nimajo dovolj zemlje. Mlade delovne roke bi je s stroji lahko obdelovale veliko več, kot je imajo. Zakaj potem pri sosedih neobdelana zemlja?

Ne varajmo se z željo, da bi kmetje na 3 ali 4 ha svoje zemlje lahko živeli tako dobro kot zaposleni delavci. Kdo bi lahko kupoval tako drage pridelke, da bi imeli enake dohodke? V gospodarsko razvitejših državah pridelujejo kmetijske pridelke z manjšimi stroški kot v nerazvitih. Tudi pri nas mora kmetijstvo po taki poti.

V kmetijstvu bo torej iz leta v leto manj ljudi, pridelati pa bodo morali – seveda s pomočjo strojev in z raznimi izboljšavami pri delu – veliko več kot zdaj. Ali pa bodo kmetje-delavci združevali svojo zemljo in nekaj dela z drugimi kmeti in kmetijskimi organizacijami tako, da bo njihova zemlja z malo njihovega dela dobro obdelana in bo dajala veliko pridelkov.

Kmetje na Jezerih še niso kranili na tako pot. Mnogi zaposleni kmetje tudi drugod ne. Ko se kmet zaposli zunaj kmetijstva, se navadno počasi otresa težjih del na kmetiji. Omejuje obdelovanje, čeprav želi obdržati status kmeta, da bi lahko obdržal posestvo do ugodne prodaje.

Mnogi kmetje-delavci imajo v začetku sicer po dva delavnika, kot pravijo sami, enega v tovarni, drugega na kmetiji. Ko si izboljšajo življenjske razmere s trajnejšimi dobrinami – kupijo avto, uredijo hišo ali zgradijo novo in podobno – pa menijo, da dohodki s kmetije niso več tako pomembni kot včasih. Opuščajo rejo živine in hkrati pridelovanje krme. Zlasti taki, ki so imeli le še po eno ali dve kravi, ki ju je bilo treba krmiti tudi ob »prostih« sobotah in nedeljah.

Tako so zginile krave že z mnogih kmetij, nekje kar iz celih vasi. Ker pa še ni rude, iz katere bi lahko izdelovali kruh ali meso v tovarnah, bo treba zemljo še obdelovati. Ne le nekatero, temveč vso kmetijsko, ne glede, kdo je njen lastnik. Kako jo obdelovati? – o tem pa se premalo menimo.

JOŽE PETEK

PRI MEDVEDOVIH NA SKOMARJU

PRVA LASTOVKA

Preusmerjena kmetija, turizem

Malo je manjkalo, da pri Medvedovih, pri Jožetu in Tereziji Kovše na pohorskem Skomarju, že letos ni steklo vse tako, da bi čez zimo na kmečki turizem sprejeli svoje prve goste. Pa je prišlo do nepredvidene gospodarjeve poškodbe in delo je seveda zastalo. Že tako je morala Terezija poprijeti še bolj, zraven pa tudi trije njuni otroci: 11-letni Božo, 7-letna Janja in 5-letni Tomi.

»S preusmeritvijo naše kmetije smo začeli že pred leti, zadnji dve leti smo zlasti povečali mlečno proizvodnjo, saj računam, da bomo do konca leta oddali kakšnih 16.000 litrov mleka,« je pripovedoval Jože, ko smo ga še prej zmotili sedečega v družbi svojih in sestrinih otrok, v mogočno obokani kuhinji, najbrž nekoč slavni pohorski »dimnici«, črni kuhinji. Pa smo ga pobarali še tako, na splošno, kako je s preusmerjanjem kmetij na Skomarju.

»Z živinorejo se ukvarjajo intenzivno še Juharti, Ločnikarji, Zbičajniki, Artmanovi, Podbrezniki, pri spodnjih Iršičih se tudi preusmerjajo na novo, pa mogoče še kje. Največ govedi pri nas je sivorjave, ki se nam dobro obnese; frizijska pasma je bila preveč občutljiva. Pri nas imamo sedaj 14 glav živine. Prej smo še sejali, sedaj pa je primeren pašno-košni sistem za našo živinorejsko usmeritev. Brez strojev ne bi šlo,« tekoče pripoveduje gospodar Jože, svoje pa doda tudi njegova žena Terezija, saj se ves čas pogovarjamo v njenem »kraljestvu« – kuhinji.

Pa smo pogovor spet obrnili na turistično plat, na začetke kmečkega turizma.

»Ja, to je pa tako! Saj tudi mi mislimo s tem resno, pa še nekateri. Še največ pa je razmišljanja in tuhtanja, tako da je zaenkrat še največ »v glavi«. Mi bi radi začeli z zimskim kmečkim turizmom, pri čemer bi se povezali na primer z Roglo, kjer bi za svoje goste lahko kupili enolončnico in karto za vlečnice, vse skupaj pa bi potem obračunali pri nas. O tem sem se že pogovarjal. No, prišlo je do delovne nezgode s cirkularko, pa je vse skupaj malo zastalo,« je glasno razmišljal Jože Kovše, pa se prestopil s pomočjo dveh bergel, ki mu morata še nekaj časa služiti za oporo.

Zaželeli smo okrevanja gospodarju na Medvedovem; zaradi njega in njegovih, pa tudi zaradi »prve lastovke kmečkega turizma« na Skomarju.

MITJA UMNIK

Medvedova domačija na Skomarju. Mogočna stara arhitektura priča o častitljivem datumu domačije. Je postavljena tudi v neposredno bližino studenca, kar potrjuje, da je bila tu zgrajena ena prvih hiš v vasi. Prihodnje leto bo nudila zatočišče turistom, ki si bodo želeli miru in neokrnjene narave.

ZAKAJ TAKO?

MOTORIZIRANE KOBILICE

Ko človek zajezdi jeklenega konjiča, se, če naleti na oviro, spremeni v čudno pošast, ko da ga pločevina in steklo vozila posesata v brezdušnost in brezobzirnost stroja, s katerim upravlja. Lasti si pravice, ki jih drugemu nikoli ne bi dovolil. V trmi, da je vozilo za to, da z njim za vsako ceno doseže cilj, povzroča škodo sočloveku.

Kdaj? Kdo? Zakaj in kako?

Minuli vikend je voda zalila železniški podvoz v Marijagradcu in pretrgala vozno žilo voznikom iz večjega dela krajevnih skupnosti Marijagradec, Vrh in Breze.

Precejšen del voznikov, ki jim je voda zaprla pot z obeh strani, se z danim dejstvom ni pomiril. Kot razdražene ose, ki jim zamašiš vzletno odprtino, so iskali zasilni izhod. In izvohali so ga. Preko Lahomška so našli zasilno pot v Lahomsko dolino kar čez travnike, njive in dvorišče hiše prizadetega lastnika, ki se je na mah spremenilo v brozgo pomešanega blata z gnojem in gnojnico, kajti vozili so, ker se jim je postavilo po robu, tudi čez gnojišče. Vso noč so kopali s pogonskimi kolesi, mučili svoje stroje in kvarili vozno pot, za katero niso nikoli nič prispevali in nikoli nič ne bodo, saj je »tako in tako zasebna«.

Drugi dan so morda posmehljivo opazovali zasilno parkirane avtomobile ob cesti, ki jo je zalila voda in katerih lastniki so nadaljevali pot peš. In večina teh motoriziranih kobilic bo jutri z okleskom spodkrepelila sosedovega psa, ki si bo drznil v lovu za mačko skočiti na njihov »sveti in nedotakljivi travnik«.

– ČEK

MOZIRJE

VEČJA PREDELAVA MLEKA

Razvojne možnosti kmetijstva v 1980. letu

Kaj prinaša prihodnje leto? Vprašanje, ki je več kot aktualno za gospodarsko in družbeno področje. V tem okviru tudi za kmetijstvo v mozirski občini, ki še vedno ostaja med glavnimi gospodarskimi dejavnostmi Gornje Savinjske in Zadrečke doline.

Vidiki kmetijskega razvoja so usklajeni s splošnimi gospodarskimi tokovi in načrti v občini, ki med drugim napovedujejo dvanajstodstotno stopnjo gospodarske rasti, ponovna precejšnja vlaganja v nove naložbe, povečanje produktivnosti in še kaj.

V kmetijski proizvodnji naj bi prihodnje leto zabeležili pet odstotno povečanje. To je naloga, ki zadeva vse dejavnosti, naloga, ki je hkrati tudi obveznost. Toda, v njej se kažejo še druge odločitve. Predvsem nadaljevanje dela in prizadevanj za uveljavitev močnejše stopnje specializacije in rajonizacije. Tu gre za nalogo, ki traja že vrsto let in ki bo aktualna tudi v prihodnje. Prav gotovo še dolgo.

In vendar ne gre samo za proizvodne rezultate, za specializacijo in podobno. V ta okvir sodi tudi ustrezna samoupravna organiziranost kmetov, torej uveljavitev močnejših in trdnejših samoupravnih odnosov.

V občini se zavedajo, da bodo lahko večjo produktivnost dela dosegli le s pomočjo ustreznih vlaganj v tehnologijo kmetijskega dela. To je zahteva današnjega časa, ki stopa vse bolj v ospredje.

Ni naključje, če med razvojne usmeritve in naloge uvrščajo s posebno skrbjo tudi kmetije na višinskih legah. To ni prvič. V občini že dlje časa opozarjajo na te višinske predele in kmetije na njih. Zato tudi vse več gozdnih cest do teh gospodarstev, zato tudi njihova povezava s svetom s pomočjo telefonov in še kaj. To so kmetije, ki v mnogih primerih ležijo ob meji, in tudi zaradi tega ni vseeno, ali se krepijo, ali propadajo.

In potem kmečki turizem. V mozirski občini je prav po zaslugi Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, ki je nosilec teh pobud, na dobri poti. Vse več je kmetij, preusmerjenih namreč, ki se odločajo tudi za to dejavnost. Zanimanje za kmečki turizem raste iz leta v leto. Vse več je ljudi, ki želijo preživeti dopustniški čas v zdravi naravi. Novejšega datuma pa so napori, da naj bi tudi kmečki turizem vključili v celoten koncept turističnega razvoja doline in občine.

Proizvodnja mleka je prav gotovo primarna naloga kmetijstva mozirske občine. Toda, zdaj gredo korak naprej, in zlasti v načrtih za prihodnje leto predlagajo pridobitev ustreznih programov za nadaljnjo predelavo mleka doma. Na vsak način gre za novo pot in novo smer v kmetijski proizvodnji mozirske občine.

M. BOŽIČ

Voda tudi med gradbenimi elementi, ki jih proizvaja Ingradov kolektiv v Medlogu

Ta avtomobil ni obtičal v vodi. Toda, nekomu so bile napoti celo Michelinke. Žalostno...

POPLAVE IN SNEG NA CELJSKEM

DEŽEVJE NAPOLNILO REČNA KORITA

Široka akcija vseh dejavnikov za odpravo posledic

Celje z okolico je zajela ena najtežjih poplav leta 1954. Sledila je regulacija številnih rek in potokov, tako da se ni bilo več bati najhujšega. Ponoči iz četrtka na petek prejšnji teden pa so ponovno bile aktivirane številne ekipe in štabi civilne zaščite, kajti stalno nekajdnevno deževje, pred tem pa še debela mokra odeja snega sta povzročila, da se je voda nepričakovano hitro in močno dvignila, napolnila rečna korita in se tudi razlila izven njih.

Najhuje je bilo na področju Celja v Krajevni skupnosti Medlog ter na poti proti Gričku pri kmetu Lunu., kjer je voda dobesedno prelila cesto. Zalit je bil tudi podvoz v Pečovniku ter v Tremarju, kjer je voda dosegla celo višino 1,80 metra. V narasli vodi so ostali štirje avtomobili, od tega trije osebni, katere so rešili šele naslednji dan, ko se je voda malce odtekla. Talnica je zalila kleti in povzročila precejšnjo škodo.

Občinski štab in štabi civilne zaščite po krajevnih skupnostih ter OZD so takoj odšli v akcijo, da preprečijo najhujše. Še posebej so se v akciji izkazali delavci podjetja NIVO, Elektro in še nekateri drugi, zlasti gasilci. Vsak je prispeval svoj delež, da bi pomagal preprečiti najhujše.

Deževje se je nadaljevalo še v soboto, nedeljo in ponedeljek, ko smo dobili pri podjetju NIVO pri **Jožetu Perčiču** naslednjo izjavo: »Vode so kljub deževju v upadanju, to velja tako za področje Savinjske kot Obsotelja. V naslednjih dneh tako ni pričakovati kaj posebno hudega, seveda če ne bo prišlo do nenadnega poslabšanja.«

Vinko Orešnik, Cestno podjetje Celje, tozd vzdrževanje cest: »Deževje je močno namočilo zemljo, tako da je na večih krajih prišlo do plazov, ki so onemogočili promet. Najdaljši zastanek smo imeli na cesti proti Žegru, kjer se je odtrgal plaz laporja. Najprej smo cesto usposobili za osebni promet, zdaj pa bomo storili vse, da bo možen tudi prevoz tovornega in avtobusnega prometa. Ta dva imata zdaj obvoz iz Šentjurja čez Dobje in Planino v Lesično. Nekaj manjših plazov smo sproti odpravili. Največ jih je bilo na cesti proti Logarski dolini. Do ponedeljka zvečer na celjskem območju ni snežilo, so pa ceste mokre.«

Upati je, da se bo deževje le uneslo. To ne velja toliko za naše kraje, kjer se situacija že normalizirala, temveč bolj za južne republike Jugoslavije, kjer je stanje zaradi deževja in poplav katastrofalno in zaskrbljujoče. Ljudje so potrebni pomoči, zato jim pomagajmo.

KO SO VODE ODTEKLE...

Vode so odtekle. Pa ne še povsem. Na mnogih travnikih in poljih, v mnogih stanovanjih in kleteh so še opozarjale, da so znova grozile. K sreči se je vse dobro končalo, brez večje škode, brez žrtev. In spet smo zlasti v Celju spoznali, kaj pomeni regulirana Savinja, kaj ukročena Ložnica in še druge reke in potoki.

Nevarnost je minila, toda noč je pustila svoje sledi. Na obrazih utrujenost, sicer pa sama vlaga. In prvi sončni žarki, ki so rinili v petek dopoldne skozi oblake, so imeli kaj videti, prišli so prav, da so začeli sušiti tisto, kar je bilo mokro. Škoda, da je bil njihov blagodejni vpliv prekratek.

Po noči, ko so grozile visoke vode, je ostalo tudi precej dela. Začelo se je pospravljanje, sušenje... iz podvoza v Tremerjih so že v zgodnjih jutranjih urah v petek potegnili vseh devet osebnih avtomobilov. Prejšnji dan so obtičali v vodi. Trije s celjske in šest z laške strani. Visoka voda je utišala ropot motorjev in njihovi lastniki so morali svoja vozila pustiti kar v umazani vodi.

V petek zjutraj pa so se kar tam, blizu podvoza, lotili čiščenja. Dosti blata in drugega se je nabralo v avtomobilih. Toda, motorji so še vedno mirovali.

Prav tu smo srečali tudi mladega Radečana. Okoli svojega malega vozila je imel polne roke dela. Pa ne zato, da bi delil usodo z ostalimi devetimi. Ne, ko je pred podvozom spoznal, da z avtomobilom ne bo kos visoki vodi, je parkiral kakih dvesto metrov proč, na suhem, ob glavni cesti. Potem jo je mahnil po železniškem nasipu in naprej... domov. Pa so ga zjutraj navsezgodaj miličniki opozorili, da so mu predrzneži (sicer pa si zaslužijo drugo ime) prerezali dve gumi, na silo odprli majhno okno... Lopovščina, da malo takih. Ob grozeči nesreči še precejšnja škoda, pa ne zaradi visoke vode, marveč zaradi ljudi ali enega samega, ki je izkoristil nenavadno priložnost in se lotil nenavadnega dela.

Obiskali smo še ljudi na predelu med Ljubljansko cesto, Savinjo in Ložnico, na tistem jeziku, kjer so visoke vode že kar reden gost.

»Od 1958. leta je bilo zdaj že dvanajstič, da nas je zalilo,« je povedal elektromehaniški mojster Tone Janc v Nazorjevi ulici. »Sicer pa je zdaj bolje, odkar je regulirana Ložnica,« je še dodala soseda Filipičeva.

Tu je bila voda še vedno visoka. Na cesti in v hišah. V kleteh še vedno okoli enega metra. In to v petek dopoldne.

Podobno je bilo na Ingradovih obratih v Medlogu.

»K sreči, da delamo v dveh izmenah. Delavci so bili na mestu, ko je grozila voda, in rešili so, kar je bilo najpomembnejše,« je dejal Franc Kerbavec.

Tekst:
TONE VRABL
MILAN BOŽIČ
Foto:
DRAGO MEDVED

Tudi z metlo, na vsak način pa le v škornjih, v boj proti vodi... Posnetek je z Nazorjeve ulice

Takšen je bil pogled na zadnji del Nazorjeve ulice še v petek dopoldne

MLADI PIŠEJO

LAŠKO: JESENSKI KROS

Na naši šoli smo imeli športni dan. Pomerili smo se v krosu. Sodelovali smo vsi učenci od prvega do osmega razreda. Zborno mesto smo imeli na šolskem dvorišču. Od tu smo se napotili proti Jagočam, kjer je bilo že vse pripravljeno za začetek tekmovanja.

Pred krosom smo si ogledali progo. Nato se je začelo zares. Najprej so tekle deklice petih razredov, nato dečki itd. Ko so končali tek še dečki osmih razredov, je prišla na vrsto nižja stopnja.

Po krosu smo imeli malico, ki se je močno prilegla. Vsi tekmovalci smo dobili značko in nalepko, prvih pet pa še diplomo.

BISERKA LIPOVŠEK

LESIČNO: RADA IMAM KNJIGO

Knjiga. Beseda, ki je polna skrivnosti.

Na njenih belih listih se skrivajo zakladi. Pomaga mi spoznati uganke, o katerih še nič ne vem.

Knjiga je pravzaprav moja prijateljica. Čeprav molči, mi veliko pove. Na njenih straneh odkrivam in spoznavam doživetja, kakršna tudi sama doživljam. Pomaga mi rešiti marsikatero zanko in odgovoriti na marsikatero vprašanje.

In kakšne knjige so mi najbolj všeč? Pravzaprav bi težko odgovorila. Ljubim knjigo, pa naj bo to roman, povest ali celo pravljica, ki mi je vedno bolj všeč.

Med mano in knjigo se je spletla trdna vez prijateljstva, ki se ne bo nikoli pretrgala. Knjiga mi bo ostala zvesta prijateljica, ki mi bo, pa čeprav molče, le z napisanimi besedami svetovala, mi pomagala in me bodrila.

MARIJA HOSTNIK

FRANKOLOVO: DELOVNA AKCIJA

Slemenškova kmetija leži ob cesti, ki pelje iz Frankolovega v Črešnjice. Zemlje je veliko, dela še več, a pri hiši le trije pari rok. Hčerka Velerija se vsak dan vozi v šolo v Celje, oče in mati pa ne zmoreta vsega dela sama.

Na mladinskem sestanku smo sklenili, da bomo učenci osmega razreda osnovne šole Frankolovo priskočili na pomoč.

S šolskim kombijem smo se odpeljali do Slemenškovih, kjer so nas sprejeli prijetno presenečeni. Takoj smo poprijeli za delo. Odšli smo na njivo, kjer nas je čakala zrela koruza. Deklice smo pridno lomile in polnile koš za košem, katere so dečki odnašali na voz. Delo nam je šlo hitro od rok, koruza je bila pospravljena in dva polna voza sta romala pod skedenj. Medtem nam je gospodinja iz hvaležnosti pripravila malico, ki smo jo s tekom pospravili. Posladkali smo se tudi z bučnicami in kostanjem.

Vsi smo bili zadovoljni: gospodinja in gospodar, ker je bila koruza doma, mi pa, ker nam je akcija uspela. Proti domu smo se vračali z zavestjo, da smo pomagali tam, kjer je bila pomoč potrebna.

Sklenili smo, da bomo podobne akcije še organizirali.

DARJA ŠPEGLIČ,
8. razred

GORNJI GRAD: POTOVANJE V MAČKAT

S kombijem smo se odpeljali na obisk k pobrateni šoli v Mačkat. Razen mene so šli še Marta in njen oče, ki je vozil kombi, Fanika, Blaž, Tatjana, ravnatelj naše šole, tovarišici iz Nove Štifte in tovariš Sašo.

Na poti do Beograda smo se ustavljali samo na bencinskih črpalkah. Iz Beograda smo se odpeljali proti Titovim Užicam. Ogledali smo si mesto in se slikali pri spomeniku. In potem lepa gorska cesta proti Mačkatu.

Ko smo prispeli v vas, so nas bili veseli. Ogledali smo si 120 let staro šolo, sicer pa smo drugi dan prisostvovali otvoritvi nove šole.

Že prvi dan smo obiskali Kadinjačo in si ogledali oba spomenika. Ravnateljica domače šole nam je pripovedovala o zgodovini kraja.

Vrnili smo se v šolo, kjer so nas že čakali naši mladi gostitelji. S Faniko sva šli k Liljani, Marta in Tatjana pa k Milki, Blaž pa je dobil novega prijatelja.

Ko smo prispeli na dom, so nas najprej postregli s »sladkim.« Drugo jutro pa so nam pokazali, kako sušijo meso. Na tleh zakurijo, da se naredi žerjavica in potem obesijo meso.

Pri otvoritvi nove šole je domači učenec povedal pesmico tudi po slovensko. Po otvoritvi je bilo slavnostno kosilo, toda, že po večerji smo se začeli poslavljati.

Tega potovanja ne bom nikoli pozabila.

EMA PODPEČAN
7. b razred

LAŠKO: MOJ DOMAČI KRAJ

Živim v Rečici. To je srednje velik kraj. Ime je dobil po potoku Rečica, ki izvira pod Kalom in se v Laškem izliva v Savinjo. Rečico delimo na Zgornjo in Spodnjo. Živim v Zgornji. Obdajajo jo hribi, med katerimi je tudi Šmohor, ki je znan po planinski koči.

Rečičani hodijo na delo v TIM in BOR. Med njimi je precej rudarjev. Kmetje se bavijo predvsem z živinorejo. Pred kratkim smo v Rečici dobili tudi asfalt, ki se vije vse do osnovne šole. Pri asfaltiranju ceste skozi Rečico so vaščani sodelovali s prostovoljnim delom in denarnimi prispevki. V kraju, kjer živim, imamo tudi dve trgovini, sindikalni dom, gasilski dom, osnovno šolo in cerkev.

Na svoj kraj sem zelo ponosna. Ne bi ga zamenjala za ničesar na svetu.

DARINKA ČREŠNOVAR,
7. b r. os. šole laško

60 LET DPD SVOBODA GABERJE

HARMONIKARJI NA POHODU

Leta 1952 sem začel poučevati harmoniko in tako smo prvo parado harmonikarjev že pripravili 29. oktobra 1953 v dvorani »Amerika«. Takrat smo imeli na sporedu štirinajst solističnih skladb in pet plesnih točk folklorne skupine. Tako se spominja Oskar Leskovšek

Leta 1954 so pri »SVOBODI« ustanovili glasbeno šolo, na kateri so poučevali: harmoniko OSKAR LESKOVŠEK, klavir AUKORST, TILLERJEVA in FERLINC ter violino in trombo POJAVNIK. Ta glasbena šola je obstojala do leta 1959, harmonikarji pa so ostali skupaj tudi po tem letu in sicer združeni v harmonikarski sekciji pri DPD »SVOBODA« Celje. Harmoniko sta poučevala OSKAR LESKOVŠEK in BORIS FERLINC, medtem ko so harmonikarji na paradah nastopali večinoma pod vodstvom OSKARJA LESKOVŠKA. Vse do leta 1977 je sekcijo neumorno vodil in zanjo skrbel IVO UMEK st.

Harmonikarji DPD »SVOBODA« so imeli od leta 1953 pa do vključno letošnje parade sedemindvajset parad in 440 ostalih nastopov ali skupaj 467 nastopov, ki jih je poslušalo 84.945 poslušalcev.

V sedemindvajsetih letih se je pri Oskarju Leskovšku učilo igranja na harmoniko 446 učencev, ki so in še nastopajo kot solisti v duetu, triu, kvartetu, kvintetu, oktetu, v dveh harmonikarskih zborih in v harmonikarskem orkestru. Od vseh učencev na harmoniki sta postala ZORAN KOLIN in ALBERT ZAVRŠNIK poklicna pedagoga za harmoniko na Glasbeni šoli v Celju, RUDI PAVŠER in JANKO ŠIMENC pa sta priložnostna učitelja tega instrumenta.

Zaradi obolelosti je Oskar Leskovšek prenehal z delom pri harmonikarskem orkestru, kjer je prevzel dirigentsko palico ALBERT ZAVRŠNIK.

Leto 1980 je jubilejno tudi za dirigenta ALBERTA ZAVRŠNIKA. Pet let dirigent, umetniški vodja, aranžer, organizator, idejni vodja. Z vnašanjem novih idej, svežine, novega zvoka ter dobrim izborom glasbene literature se krog poslušalcev in ljubiteljev glasbe vedno bolj širi.

Posebne pozornosti in truda so deležni najmlajši člani orkestra, ki so se v zadnjem letu uspešno vključili v delo ravno po zaslugi svojega učitelja, ki jih je že ob pouku na Glasbeni šoli pripravljal za sodelovanje v orkestru. In tukaj bo potrebno v bodoče vložiti največ truda, ker pouk harmonike neprestano napreduje in išče nove poti in metode, da končno postane harmonika priznan koncertni inštrument. Albert Završnik ima izreden smisel za izbiro glasbene literature, ki mora biti zahtevna, vendar ustrezna sposobnosti izvajanja orkestra, kot tudi razumljiva za širši krog poslušalcev.

O ORKESTRU, CILJIH IN PROBLEMIH

V orkestru delujejo učenci Glasbene šole Celje od 3. do 6. razreda pa tudi starejši, ki so svoje šolanje že končali. Orkester šteje 28 članov starih od 11 do 25 let. Program orkestra sloni na harmonikah, električnih instrumentih ter tolkalih, ki jih pri društvu poučuje dirigent samo za potrebe orkestra in celotnega društva. Na repertoarju orkestra se nahaja veliko število originalnih skladb, ki so pisane za harmonikarski orkester. Skladbe so iz zvrsti resne, moderne, revolucionarne in narodne glasbe, domačih ter tujih avtorjev.

Orkester opravi vsako leto veliko število večjih ter manjših nastopov doma ter v bližnji in daljni okolici. Z vsakoletnim koncertom pod naslovom »Parada harmonikarjev«, orkester prikaže rezultate svojega dela. Želja dirigenta in članov orkestra je, da bi se v letu 1980 udeležili srečanja harmonikarskih orkestrov v Pulju, v prihodnosti pa tudi nastopov izven domovine, do tekmovanja orkestrov v Franciji, ki je evropskega merila. Orkester si v nadalje želi vzpostaviti še večji kulturno – umetniški stik z vsemi družbenopolitičnimi, kulturno umetniškimi in delovnimi organizacijami.

Da bi v bodoče naše delo bilo še kvalitetnejše, se je odbor odločil, da vzpostavi stik s prof. Majdo Golob vodjo harmonikarskega orkestra v Domžalah in prof. ERNE SEBASTIJANOM glasbenim pedagogom na ZGBI v Ljubljani, da bi občasno kot svetovalca pomagala. Nadalje uvajamo še eno pomoč dirigentu – korepetitorja za temeljitejše in hitrejše delo s posameznimi harmonikami.

Na vaje, ki so v večernih urah dvakrat tedensko, člani orkestra prinašajo harmonike od doma. Pri tem so instrumenti izpostavljeni vremenskim razmeram, mehanskim poškodbam, učenci prihajajo razgreti, utrujeni itd. Mlajše člane orkestra starši vozijo z avtomobili, po vajah prihajajo ponje, čakajo in vedno bolj negodujejo. Upravičeno! Harmonika je zelo drag instrument, redki so tisti, ki si lahko privoščijo dva instrumenta, da se izognejo gornjim problemom in stroškom.

Zato sta se sedaj upravni odbor harmonikarjev in dirigent postavila na stališče staršev, da tako več ne gre naprej in, če hočemo imeti harmonikarski orkester, moramo z vso resnostjo in podporo pristopiti k rešitvi tega problema. V štirih letih je treba nabaviti 24 harmonik in elektronium, kar po trenutnih cenah nanese približno 40 miljonov starih din. Da se bodo zagotovila ta sredstva, bo potrebno veliko truda in razumevanja, ne samo pri nas v društvu »SVOBODA«, temveč tudi v širši javnosti. Celje mora imeti harmonikarski orkester, ta pa za svoje delo ustrezne pogoje.

Tamburaški orkester

Harmonikarski orkester

PROMETNA PREVENTIVA

PIŠE: STANE ZUPANC

SMRT KOSI PO CESTI

Počasi, vendar vztrajno, se približujemo koncu leta, času, ko bomo povsod analizirali uspešnost letošnjega delovanja.

Tudi v prometu bomo ugotavljali, ali nam je uspelo prihraniti kakšno življenje v sicer vedno bolj žalostnih bilancah prometnih nesreč.

Skrajni čas je že, da se vsi globoko in celo z osebno prizadetostjo nad našo morijo po cestah zamislimo in sklenemo povečati skrb za varnejšo vožnjo.

Predvsem se morajo izboljšati odnosi med avtomobilisti, med njimi in pešci ter kolesarji, saj med njimi smrt najbolj kosi.

Najbrž prav zaradi zapletenih medsebojnih odnosov po naših cestah preteče vse preveč krvi. Samo delček sekunde neprevidnosti lahko pusti marsikomu neizbrisen madež vesti in krivde, da ni preprečil najhujše nesreče samo zato, ker zaradi morebitne objestne vožnje ni dovolj upošteval tudi drugih udeležencev v prometu.

Kaj storiti da bo manj krvavih madežev na naši cesti?

Odgovor je zelo preprost: Voziti je potrebno čim bolj previdno in obzirno. Taka vožnja pa ne zahteva samo dosledno poznavanje in spoštovanje cestnoprometnih predpisov, prometnih znakov in drugih prometnih pravil, pač pa narekuje vsem udeležencem v prometu potrebo, da svoje ravnanje na cesti oplemenitijo še s tistimi odnosi, ki izžarevajo človekovo humanost in njegove moralno-etične kvalitete.

Če je v naši socialistični družbi človek največje bogastvo, ki s svojim minulim in sedanjim delom ustvarja pogoje za lepše življenje, potem se tudi zavedajmo, da je tega človeka potrebno varovati – tudi na cesti! Zavarovati sebe in druge pomeni, da nam bo naš železni konjiček pripomogel k lepšemu življenju, v nasprotnem primeru pa nam ga bo zagrenil – najbrž vse tja do jeseni našega življenja.

Oprostite mi, če me o takem razmišljanju za marsikoga preveč čustveno zanese. Ne morem namreč mimo osebnega prepričanja, da vzroki prometnih nesreč niso samo neprimerna hitrost, izsiljevanje prednosti, nepravilno in nevarno prehitevanje, vožnja pod vplivom alkohola... to so že posledice nekih drugih vzrokov, ki silijo iz naše osebnosti in se manifestirajo v drzni in nevarni vožnji.

Potrebno se je vprašati, zakaj nekdo vozi prehitro, zakaj nepravilno in nevarno prehiteva, izsiljuje prednost ali si celo dovoli voziti pod vplivom alkohola!? Tu bo odgovor za v hektolitrih merjeno prelito kri na naših cestah! In zakaj?

Najbrž bi tole reč psihologi bolje razložili. Pa vendarle poskusimo tudi sami:

– najbrž nismo dovolj dobro prometno vzgojeni,

– mogoče smo pri vožnji preveč objestni in premalo samokritični do svojih vozniških sposobnosti,

– najbrž se posledic takih osebnostnih lastnosti premalo zavedamo – zato lahko iz dneva v dan v naših informativnih sredstvih opazimo vse preveč stolpcev prometnih nesreč in krvi za njimi.

Če smo lani za Celjane ocenili tendenco zmanjševanja najhujših prometnih nesreč, potem moramo za letos ugotoviti, da smo se poslabšali.

PRIJETA SKUPINA SEDMIH

ZDRUŽENI ZARADI KRAJE

Po treh letih so se mladi ptički ujeli!

Delavci služb v sklopu UJV Celje so pred dnevi dosegli nov uspeh, saj so po dolgotrajnem, natančnem in vestnem delu le odkrili skupino sedmih fantov, ki so utemeljeno osumljeni, da so na območju UJV Celje storili v zadnjih dveh, celo treh letih več kaznivih dejanj in sicer velike tatvine, tatvine, ponarejanja listin ter prikrivanja.

Skupino so sestavljali: Milan Bevc, roj. 1961 iz Krivic 20, Prevorje, občina Šentjur pri Celju, M. B., roj. 1962 iz Lesičnega 47, Karel Šmid, roj. 1958 iz Podpeči nad Marofom 17, M. Š., roj. 1963 iz Podpeči nad Marofom 17, Emil Rezec, roj. 1961 iz Stroške gorce 30, F. G., roj. 1962 iz Krivic 15 in D. T., roj. 1962 iz Jezerc pri Dobju 2.

Skupina se je po predhodnem dogovoru zmenila in dogovorila, da se bo združila zato, da bo kradla. Specializirali so se na avtomobile ter z njih odstranjevanje vrednejših predmetov. V svojem delovanju pa so šli celo tako daleč, da so si začeli krasti celo med seboj. Naštejmo samo nekaj njihovih kaznivih podvigov: koncem decembra lani so prišli v Presečno, kjer so demontirali in ukradli iz osebnega avtomobila kompleten stroj. Kasneje so na tem stroju celo ponaredili številko ter ga montirali v enega izmed njihovih avtomobilov. Letos poleti, seveda ponoči, je eden izmed sedmerke ukradel »kardan« in »poteznico« s traktorskega obračalnika v bližini gospodarskega poslopja v Lesičnem. Vlomili so tudi v parkiran avto v Straški gorci in odnesli krmilo, vetrobransko steklo in druge pomembnejše dele. Že leta 1977 so »pogumneži« ponoči prišli v garažo v Krivici, si prisvojili akomulator in iztočili iz hladilnika glizantin.

Decembra lani so ponoči opazili ob cesti parkiran avto ter so z njega odstranili verige, luči in še nekaj manjših delov. Zlasti so se specializirali na kasetofone, avtomobilske plašče, radioparate, kasete, sedežne prevleke, ključe, razno orodje itd. nekdo izmed njih pa je tudi ukradel registersko tablico in se z njo vozil približno leto dni. Vsi so bili prijavljeni zaradi prej omenjenih kaznivih dejanj temeljnemu javnemu tožilstvu v Celju. Gre za izključno mlade ljudi, ki predtem še niso bili kaznovani. Če smo v naslovu zapisali, da so se združili zaradi kraje bi bilo prav, da bi se v bodoče združevali zaradi poštenega dela.

TONE VRABL

PROM. NESREČE

UBIL MOTORISTA IN POBEGNIL

Na nadvozu med Šempetrom in Žalcem sta trčila neznani voznik motornega vozila in motorist VLADIMIR SRBOTNJAK, 39, doma iz bližine Krapine, začasno pa je živel v Žalcu. Prišlo je do trčenja in motorista je vrglo v zaščitno ograjo nadvoza, nato pa na nasip, kjer je obležal mrtev. Neznani voznik ni počakal, vendar so ga miličniki odkrili že naslednji dan. Gre za 25-letnega BOJANA GAJŠKA, iz Bukovžlaka, ki je vozil brez vozniškega dovoljenja in s sposojenim avtomobilom.

NEPREVIDNA PEŠAKINJA

Iz Celja proti Mariboru je vozil voznik osebnega avtomobila IVAN BEZGET, 22, iz Sl. Bistrice. Na ravnem delu cestišča v Prelogah se je srečeval z neznanim voznikom osebnega avtomobila, tik po srečanju pa je z njegove leve strani prečkala cestišče ŠTEFANIJA KRAČUN, 52, iz Gabrovelj. Voznik Bezget jo je zadel s sprednjim desnim delom in zbil po cestišču. Pri padcu se je Kračunova tako hudo poškodovala, da je na kraju nesreče umrla.

UMRL V BOLNIŠNICI

Po treh dneh je v celjski bolnišnici umrl IVAN KRANC, 29, iz Skomarij, ki se je hudo ranil v nesreči v Vitanju. Takrat se je namreč peljal z bratom, ki je vozil neregistriran traktor. Ko je brat, VINKO KRANC, 23, iz Pake pripeljal pred pošto v Vitanju, je zavijal v levo, s traktorja pa je padel Ivan, ki je sedel na hidravliki traktorja ter se držal za zadnja blatnika. Žal so bile posledice udarca z glavo ob asfalt usodne.

POT NA STREHO SVETA

Delavsko prosvetno društvo Svoboda Zagrad v Celju je svojim krajanom pripravilo prijeten večer z alpinistom in gorskim reševalcem iz Celja, Ivanom Kotnikom-Ivčem, sicer članom jugoslovanske odprave na vrh sveta, na Mount Everest.

Mladi predavatelj je na zelo slikovit in prijeten način ter s pomočjo okoli 150 barvnih diapozitivov prikazal doživljaje in nevarnosti pri vzponu na najvišjo goro na svetu.

Ko je sklenil svojo pripoved, je v dvorani zaploskalo okoli 120 zvestih poslušalcev, med njimi tudi nekaj članov raznih planinskih društev, ki so si tako kot domačini želeli še več podobnih predavanj.

VINKO BOBNIČ

DVE PLANINSKI PRIREDITVI

V začetku meseca novembra sta bili v Grižah dve množični planinski prireditvi. V avli Osnovne šole »Nade Cilenšek« je bil zbor pionirjev-planincev, v prostorih društva upokojencev pa »večer transverzal«. Na prireditvi pionirjev-planincev je po uvodnem poročilu udeleženec letošnjega vzpona na Mount Everest Ivan Kotnik podelil značke za prehojeno Šaleško planinsko po«, nato pa je spregovoril še o osvajanju najvišje gore na svetu. Med mladimi je treba vsekakor omeniti Srečka Čulka ml., ki je prejel tudi značko planinskega vodnika, in Sašo Udovč, ki je prejela značko pionir-planinec.

V prostorih društva upokojencev pa se je zvečer zbralo okoli 150 starejših na tretjem zboru Planinskega društva Zabukovica. Večer je bil posvečen veznim potem, ki so jih planinci opravili letošnje leto in za katerega je značilno, da je bilo več izletov po transverzalah Hrvaške. Vedno več planincev, med njimi tudi 50 in 60 letnikov, je letos samih ali v manjših skupinah prehodilo tudi najzahtevnejše planinske poti. Tako je Miha Miklavc ob svoji 60-letnici prehodil 25 transverzal in si kot 45. Jugoslovan prislužil srebrni znak »planinar transverzalec«. Bronaste značke pa so si za prehojenih 10 in več transverzal prislužili še Matija Kajtna ter Berta in Rado Cilenšek.

Značk je bilo veliko, saj je na primer kar 42 planincev prehodilo Samoborsko planinsko pot, 25 transverzalo Snježnik – Snežnik, 29 Šaleško planinsko pot itd. Po podelitvi je tudi tu himalajec Ivan Kotnik pokazal diapozitive z vzpona na Mount Everest.

FRANC JEŽOVNIK

II. SREČANJE PLANINSKIH VODNIKOV

Prvi rod PLV Savinjskega MDO je imel tudi letos samostojno srečanje. Zbrali so se na železniški postaji v Celju in se z vlakom odpeljali do Paške vasi, ki je bila nekoč znana kot izhodišče za Mozirsko kočo. Danes spominja na to samo še stara zarjavela tabla v vasi. Vodniki so krenili proti Velikem vrhu, kjer je pri Zidaretu 15. točka Šaleške planinske poti. Razgled je bil bolj slab, ker je deževalo in se še ni razpršila megla.

Dalje so se vodniki odpravili po Š poti, ki se za Kurmanškom priključi stari planinski poti, ki je vodila iz Šoštanja na Goro Oljko. Letos praznuje pot in društvo, čigar člani so jo označili 75-letnico. Od sedla dalje gresta na vrh obe poti S in Š. Čeprav v Vodniku Š poti piše, da se z Gore Oljke vidi 72 cerkva je bil tokrat kaj boren razgled. Tudi dom na vrhu je sameval, zato so se vodniki spustili do Juga, kjer so pregledali svoje delo, se seznanili z novim pravilnikom PLV in izdelali načrt akcij za prihodnje leto. Precej je bilo rečeno tudi o opremi PLV, ki jo je težko dobiti in je tudi draga. Vsekakor bodo morala pomagati pri tem tudi planinska društva.

Za spomin na letošnje srečanje je vsak vodnik dobil lično torbico s kompletom prve pomoči, ki jo je izdelal član PD. Za naslednje leto pa so se planinci-vodniki dogovorili, da bi se zbrali nekje na »prisilnem bivaku«, kar že dalj časa načrtujejo.

BOŽO JORDAN

75. JUBILEJ

Planinsko društvo Šoštanj bo priredilo danes ob 17. uri v prostorih Kajuhovega doma občni zbor članov, ki je posvečem 75-letnici tega društva. Takrat bodo zaslužnim članom podelili tudi priznanja Planinske zveze Slovenije in častne značke Prijatelj planin.

Po svečanosti pa bo znani alpinist Ivan Kotnik z barvnimi diapozitivi pokazal, kako so letos osvojili najvišjo goro sveta Mount Everest.

V. K.

ZA VAŠ KRATEK ČAS

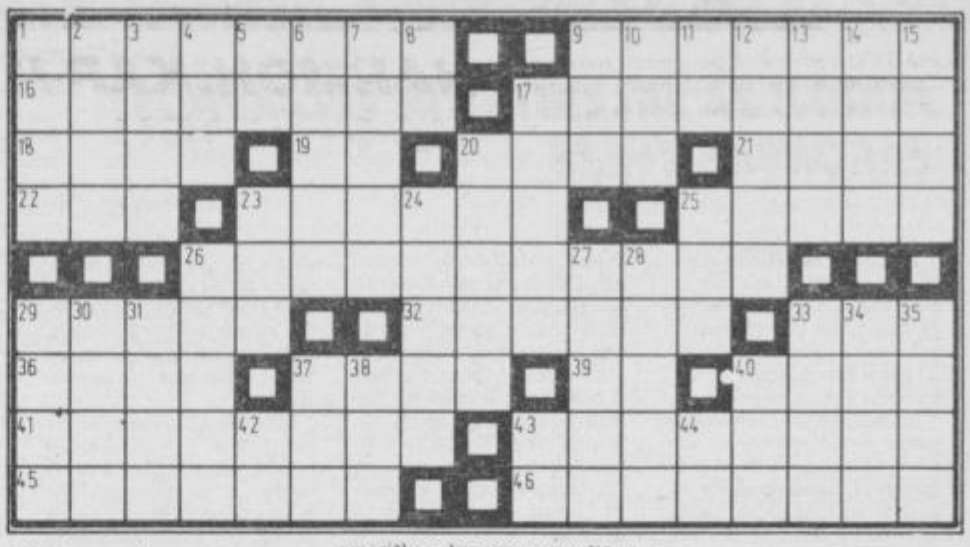

Vodoravno: 1. mazač, šušmar, 9. osramotitev, 16. oprava, oprema, 17. Hotentot ali Grmičar, 18. španski športni klub, 19. Zlobec Ciril, 20. vrsta jadrnice, s tremi do petimi jadri, 21. ena od rek v mitološkem grškem podzemlju, 22. otok v Irskem morju, 23. deveti planet Osončja, 25. orjaška kača, 26. sibirsko industrijsko mesto ob reki Jenisej, 29. hrup, ropotanje, 32. prvotni naziv za Vietnamca (po pokrajini Anam), 33. vzdevek Gothejeve matere, 36. krajša razprava, 37. ameriški astronom (George), 39. Bakarić Vladimir, 40. naklepni uboj, 41. ameriška reka znana po veličastnih kanjonih skozi katere teče, 43. gumijasta cev, napolnjena z zrakom, del kolesa, 45. italijanski pesnik (Pietro), 46. mehko žganje iz jabolčnika, izvira iz Normandije.

Navpično: 1. očarljivost, privlačnost, 2. površina, 3. zdravilna razstlina, 4. eno od Šastrijevih imen, 5. arabski žrebec, 6. mesto v severni Bosni, znano po pridobivanju soli, 7. latinski izraz za središčni lok kroga, 8. kemijski simbol za natrij, 9. vrsta iglavca, 10. geometrijski pojem, 11. visoka karta, 12. idol, 13. francoško-švicarski pisatelj (Claude), 14. važna poljščina gojena zaradi zrnja, 15. pristanišče v južnem Jemenu, 17. rjava, koristna ptica ujeda, 20. starejši ameriški pevec in igralec (Pat), 23. namizno pregrinjalo, 24. klada za sekanje drv, 25. medmet tišine, 26. ameriški prerijski volk, 27. sivkast izloček kitov glavačev, surovina za parfume, 28. tekmec, 29. večja tekoča voda, 30. mestece na Cresu, 31. sloviti brazilski nogometaš, 33. posebna oblika amoniaka, 34. oblika moškega imena, 35. vrsta preproge, 37. turško gostišče, 38. Adolf, 40. bosanska reka, 42. avtomobilska oznaka Reke, 43. Zveza komunistov, 44. različna soglasnika.

REŠITEV SKANDINAVSKE KRIŽANKE, OBJAVLJENE V 45. ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: **OGRAJA, OSAMA, TEATER, RABAT, ANKARA, ODESA, VE, LEGA, ASAM, ATO, BOGATIJA, SLINAR, NIN, PETEK, VILI, UKANA, AJAJA, NINA, KRAP, APERTURA, AŠ, TAKTIKA, RORA, MADRIGAL, MARKIZ, OMOT, ANTEJ, PERUT, ATILA, MESERU, REČAN, ARAKAN.**

SALON T v Celju sporoča:

Zagotovili smo izbiro atraktivnih modelov zimskih oblačil.
Vašo pozornost bodo verjetno še posebej pritegnili modni puloverji za letošnjo zimsko sezono iz čiste runske volne in mešanice s sintetiko.

Kar vidite v modnih časopisih, si oglejte še pri nas!

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Zahtevajte, da vam devizne račune, hranilne knjižice, nakazovanje deviznih prihrankov v domovino, plačevanje rednih mesečnih izdatkov, kreditiranje stanovanjske gradnje in druge posle uredimo hitro, zaupno, natančno in učinkovito.

JANKO KAČ

GRUNT

38

Sedaj šele se je zdravniku posvetilo v glavi; »Štirija... Graz...«

Oveselil se je Tonče znanega imena in pojasnil: »Cilli...«

»Krasivyj gorod,« je pritrdil zdravnik, ki se je spomnil Celja, ko se je vozil na oddih v Italijo.

»Pozna naše kraje,« je pomislil Tonče in pristavil: »Celjskih grofov je bil grad...«

Čeprav ni razumel, je zdravnik vendarle prikimal in sam zase dodal: »Sin naše velike Slavije je...,« nato pa velel sanitejcema: »Na voz!«

Potrepljal je Tonča po rami, se mu nasmehnil: »Proščaj, Slavjanin!« in se nagnil do drugih nosil. Dolgo je poslušal, potem pa skomignil z rameni: »Mjortvyj!«

Sanitejca sta dvignila mrliča in ga zvrnila z nosil na kup na zarah. Tonče se je zdrznil. Spoznal je bil v mrliču svojega poročnika Tirolca Grainza, dobrega človeka. Na mah je bil pred njim ves prizor, ko so odhajali na vojno. Kako je tolažil Grainz svojo ženo in božal dvoje jokajočih otrok: »Čez en mesec smo spet doma. Ne boj se, dušica, zame.«

Pri misli na ta sloves se je spomnil tudi svoje Nežike in bridko pomislil, kako bo jokala nesrečnica, če ne bo dobila nekaj tednov od njega nobenega glasu... V tem se je že premikal voz proti vasi. Nad veliko pojato se je vila zastava Rdečega križa. Iz polteme so se čuli vzdihi, ječanje in odsekani ukazi zdravnikov. V vrsto so položili Tonča in voz se je spet odpeljal...

Komaj so se Tončeve oči navadile na slabo luč bakljajočih petrolejk, sta že stala pri njem dva zdravnika.

»Ranjen?« ga je vprašal starejši. Tonče je odmajal in odvrnil: »Glava...«

Sklonila sta se in ogledala njegovo glavo. Ko pa nista našla nobene rane, je pripomnil mlajši: »Dragonec je...«

»Commotio cerebri!« je presodil starejši. »Če lobanja ni preveč prizadeta, bo še okreval.« Okrenil se je in rekel pisarju: »Kijev« in že sta se sklonila k sosedu.

Pisar je pristopil k Tonču in mu segel v levi žep po legitimacijo. Ko je ni našel, ga je vprašal: »Gde tvoja legitimacija?«

S trudno roko je stikal Tonče po žepu in otipal le konec vrvice, na katero je bila privezana kapsula z legitimacijo. »Nekdo mi jo je odrezal,« je pomislil Tonče. »Menda so mislili, da sem mrtev.« Pa se je potipal po bluzinem žepu in ugotovil, da tudi notesa nima... Uro pod bluzo je pa občutil.

»Kako tebja zovut?« ga je vprašal pisar.

»Anton Kozinc. Peti dragonski eskardon.«

»Otkuda ty?«

»Cilli,« je odgovoril Tonče in zaprl oči... Mračna obsežna pojata je vso noč hropela, zjutraj pa so začeli nalagati ranjence na vozove. Najprej so naložili tiste, ki so bili bolj lahko ranjeni, ter jih namenili za Kijev.

Po dolgi in mučni vožnji, ki jo je Tonče po večini predremal v topi nezavesti, se je naposled vendarle znašel v beli bolniški postelji. Kakor da je doma, se mu je zdelo, ko je poslušal vse dni pesem zvonov Pečerske Lavre. Dva stotaka je imel všita v telovniku. Ta mu je zamenjala sestra Rdečega križa v rublje ter mu prinesla zavoj pisemskega papirja in svinčnik.

S težavo je toliko ustrahoval svojo razbolelo glavo, da je napisal Nežiki pismo.

»Moja ljuba Nežika! Sam Bog in Tvoja molitev sta me obvarovala, da sem še pri življenju, ko me morda doma že imate za mrtvega in si Ti kratiš noči z jokom. V bitki pri Krasniku sem padel s konja in si pretresel glavo, prišel sem v rusko ujetništvo in prepeljali so me v bolnico lepega mesta Kijeva. Vse dni poslušam zvonjenje iz tukajšnjih cerkva in mislim na Tebe. Če Bog dá, bo vojne kmalu konec in se bova spet videla. Do tedaj pa potrpi, saj veš, da vedno nate misli Tvoj Tonče.«

Mlad zdravnik, ki je znal čitati latinico, mu je napisal v cirilici naslov na pismo in ga oddal na pošto. Vsak teden je pisal Tonče pisma in nestrpno pričakoval odgovora...

Zaman je čakal! Prvo pismo je dospelo srečno preko vseh mej in ovir. Ko je prispelo v začetku decembra na pošto in ga je vzela poštarica v roke, je takoj videla poleg neznane cirilske pisave znane Tončeve črke in si vsa vesela mislila: »Pa vendar ni padel! Iz ujetništva piše. To bo vesela Nežika! Revica, koliko je prejokala!«

Ko je prinesel pismonoša pismo k Metelanu, ni bilo Nežike doma. Radoveden, kdo piše njegovi hčeri iz Rusije, je odprl oče Metelan pismo in kar ni verjel svojim očem: »Da ji Tonče piše? Saj je vendar umrl! Mnogi so videli, da je padel. Kar naenkrat pa piše, da je živ. Še tega je treba sedaj! Tako lepo smo vse pripravili, da bi bila Nežika srečna z Janezom na Kolenčevini, pa ti dospe takole trapasto pismo in nam vse pokvari...«

Tako je premišljal in se jezil oče, ne vedoč, kako naj izvozi to nerodno reč. Nazadnje pa je vtaknil pismo v žep:

»Z njo se pomenim. Dve glavi vedno laže najdeta pravo misel. Ženska mi že svetuje tako, da bo prav...«

Ko sta se vrnili ženski iz cerkve in je zagledal oče svojo nesrečno hčerko, je že segel v žep, da bi ji dal pismo. Toda premislil si je in potegnil prazno roko iz žepa.

Ves dan je iskal prilike, da bi na samem spregovoril z ženo, toda ni je našel. Pismo v žepu ga je skelelo, kakor da ni navaden papir, temveč prgišče žerjavice, ki zdaj pa zdaj prežge žep in razodene vsemu svetu njegov greh.

Zgodaj so ta dan povečerjali in je menil oče Metelan: »Kar spravimo se k pokoju. Jutri pojdemo v listje. Nič ne škodi, če ga dobimo še dvajset mrež, dokler ne zamete.«

Nežika in mlajša sestrica Katika sta voščili lahko noč in odšli v kamro, oče in mati sta se pa počasi razpravljala. Ko je zlezla žena že pod odejo, je stopil mož po prstih k vratom in prisluhnil, ali sta hčerki že legli. Enakomerno sopenje ga je uverilo, da sta že res usnuli. Mlad človek je pač tak: čim leže, že spi.

»Stari, kaj pa ti prisluškuješ?« se je začudila žena. Mož je le zamahnil z roko in si potolkel s kazalcem po ustih. Radovedna žena je odgrnila odejo in se že devala iz postelje, da tudi ona čuje, kaj se godi v kamri, ko ji je mož odmahnil in se vrnil k postelji. Začudena je gledala žena njegovo početje.

»Sta že zaspali,« je šepnil mož, privlekel pismo iz žepa in ga dal ženi. »Tonče je pisal...«

»Jezus, Marija...« je kriknila žena, da se je prebudila Nežika in prihitela v sami srajci na prag:

»Za božjo voljo, kaj vam pa je, mati?«

Mati je brž pritisnila pismo ob odejo in odgovorila, držeč se z levico za sence:

»Nič hudega. Samo zbodlo me je tako v sencu. Le kar lezi.«

Komaj so se spet zaprla vrata že je pričela mati čitati pismo. Ko je bila pri kraju, ga je še enkrat prečitala, potem pa ga dala pod zglavje, rekoč:

IZ ZAKONSKE SVETOVALNICE

POGOJI ZA SKLENITEV IN VELJAVNOST ZAKONSKE ZVEZE

Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih podrobno določa pogoje za sklenitev in veljavnost zakonske zveze. Če pogoji niso izpolnjeni, je zakonska zveza neveljavna.

Za sklenitev zakonske zveze je potrebno, da sta bodoča zakonca različnega spola, da sta podala soglasno izjavo, da sklepata zakonsko zvezo, da sta podala izjavo pred pristojnim organom in na način, ki ga zakon določa.

Zakonska zveza ni veljavna brez svobodne privolitve bodočih zakoncev. Takšna določba je zajeta že v Ustavi, ki pravi, da se zakonska zveza veljavno sklepa s svobodno privolitvijo oseb, ki jo sklepata. Svobodne privolitve ni, če je bila privolitev izsiljena ali dana v zmoti.

Privolitev je izsiljena, če je zakonec privolil v sklenitev zakonske zveze iz strahu, povzročenega z resno grožnjo.

Privolitev je dana v zmoti glede osebe zakonca, če je zakonec mislil, da sklepa zakonsko zvezo s pravo osebo, pa je sklenil zakonsko zvezo z drugo, ali je sklenil zakonsko zvezo z določeno osebo, ki pa ni tista, za katero se je izdajala. Zakon pozna tudi zmoto glede bistvenih lastnosti zakonca. Privolitev je dana v zmoti o bistvenih lastnostih zakonca, če bi drugega zakonca odvrnile od sklenitve zakonske zveze, če bi bil zanje vedel, in ki delajo skupno življenje nevzdržno.

Nadalje zakon navaja zadržke za sklenitev zakonske zveze.

Zakonske zveze ne more skleniti oseba, ki še ni stara osemnajst let.

Zakonske zveze ne more skleniti oseba, ki je težje duševno prizadeta ali nerazsodna.

Nihče ne more skleniti nove zakonske zveze, dokler njegova prej sklenjena zakonska zveza ne preneha ali ni razveljavljena. (Zakonska zveza preneha s smrtjo enega zakonca, z razglasitvijo enega zakonca za mrtvega in z razvezo zakonske zveze.)

Zakonske zveze ne morejo skleniti med seboj sorodniki v ravni črti, ne brat s sestro, polbrat s polsestro, stric z nečakinjo, teta z nečakom in tudi ne otroci bratov in sester, polbratov in polsester med seboj. To ne velja za razmerja, ki nastanejo pri posvojitvi, razen za posvojitelja in posvojenca.

Zakonska zveza, ki je sklenjena v nasprotju z zgoraj navedenimi določbami, je neveljavna. Neveljavna je tudi zakonska zveza, pri kateri sklenitvi nista bila navzoča oba zakonca ali en zakonec in pooblaščenec drugega. Neveljavna je tudi tista zakonska zveza, ki ni bila sklenjena z namenom skupnega življenja zakoncev.

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva sme, če so za to utemeljeni razlogi, dovoliti sklenitev zakonske zveze med otroci bratov in sester, med otroci polbratov in polsester, med skrbnikom in varovancem ter osebi, ki še ni stara osemnajst let. O dovolitvi sklenitve zakonske zveze v teh primerih in o postopku se bomo podrobneje seznanili v prihodnjem prispevku.

BRANKO BUT
dipl. psih.

PLANINSKA KRONIKA

PRIREJA: ERNEST REČNIK

Pred 50. leti je pisateljica Ana Wambrechtsamer, ki je znana po knjigi »Danes grofje celjski in nikdar več« napisala kroniko Planinskega gradu in trga. Pisateljica je zbrala originalne podatke iz deželnega arhiva v Gradcu. V nekaj nadaljevanjih bomo seznanili naše bralce z zanimivostmi iz kronik, ki bodo zajemali kratko zgodovino Planine, o izvirnih zapisih iz urbarjev, tlaki in desetini, kmečkih uporih, turških vpadih, kugi itd.

UPOR KMETOV

Zadnji kmetski upor na Spodnjem Štajerskem se je razbil pred planinskim gradom. O tem dogodku je pisal bivši planinski župnik Janez Barbo, ki je bil v tistem času v Podsredi škofovemu ordinarijatu sledeče:

»Upor je začel v Loki pri Zidanem mostu. Podložniki v Loki so se spuntali 30. rožnika 1790. zjutraj, obstopili grad in zahtevali govoriti z graščakom Apfalterjem. Ko je prišel iz gradu, je moral stopiti na oder, ki so ga kmetje v naglici postavili in zahtevali, da jim ustno in pismeno potrdi, da gradu ni treba več delati tlake. Nato so pustili barona pri miru, prijeli so pa grajsko hišno, katero so slekli in jo potem s pestmi in šibami pretepli. Ko sta župnik in grajski oskrbnik slišala ta hrup, sta pobegnila v Celje.

Ko je baron podpisal, kar so zahtevali in ko je bila hišna dovolj tepena, se uporniki niso več dolgo mudili v Loki, temveč so se napotili z velikim krikom in vikom ob Savi proti Sevnici. Vse kmetije in vasi ob poti so poiskali in vsem kmetom, ki niso hoteli prostovoljno z njimi so žugali, da jim zažgejo hiše. Zato ni ostal nobeden doma in trop je med potjo vedno bolj naraščal spremljan od klicanja in kričanja žena in otrok, ki so ostali pri hišah. Poslali so nekaj hitrih selov na Planino, ki so tamkajšnje podložnike povabili, da naj se tudi udeležijo upora.

Večina planinskih kmetov je nato hitela po bližnjici v Sevnico, kjer je tekom popoldneva kmečka četa narasla na približno 3000 mož.

Najemniku sevniškega gradu se je godilo prav tako kakor zjutraj Apfalterju v Loki. Tudi on je moral pred gradom stopiti na oder ter vse podpisati in priznati, kar so zahtevali grozeči in razsajajoči kmetje. Prisilili so ga tudi, da je dal v trgu preklicati z bobnom, da je vsa tlaka in desetina razven deželnih davkov in kaplanske berje odpravljena... Medtem ko se je vse to godilo v trgu so šli nekateri domači kmetje nad grajskega pisarja, ki je sedel v svoji sobi obdan od urbarjev in tlačanskih zapisnikov. Pisarja so prijeli ter mu izpulili vse lase, da se je nazadnje gol kakor starec s krvavečo glavo v hudih bolečinah zgrudil pod mizo. Nazadnje so uporniki spraznili grajsko vinsko klet in so se odpravili še ponoči proti Planini. Prihodnje jutro, dne 1. malega srpana ob osmih so prihajali spuntani kmetje v trg. Prvi so takoj leteli v cerkev ter začeli zvoniti z vsemi zvonovi, da bi naznanili vsem kmetom daleč naokoli upor. Enako se je zgodilo pri sv. Križu, Št. Vidu in v Zagorju.

Protasi, ki je že prejšnji dan zvedel o uporu in nevarnosti si je izprosil od celjskega poveljnika 15 vojakov, ki so bili, ko so prišli kmetje s šentviškim kaplanom Apatom že v gradu. Uporniki so z velikim hrupom in kričanjem obstopili grad in zahtevali, da se jim izroči graščak. To se jim je seveda odreklo. Sicer pa se je stari Protasi s svojim sinom Jožefom pokazal pri oknu in je kmete posvaril, da naj odnehajo in se mirno razidejo vsak na svoj dom.

Namesto tega so pa kmetje vedno huje razsajali, preklinjali in divjali pod grajskimi pečinami. Ker torej prijazno govorjenje ni nič zaleglo, se je kmetom žugalo s streljanjem in ko so še bolj besneli in kričali, so vojaki najprej ustrelili samo s smodnikom brez krogel, da bi prestrašili upornike. Tako je šlo streljanje in prigovarjanje od ene, in žuganje in kričanje od druge strani naprej do šestih zvečer. Kar je ustrelil vojak s kroglo med kmete in neki podložnik se je zgrudil težko ranjen. Takoj so se vsi uporniki zbrali okoli njega in nihče ni več pazil na grad in grajska vrata. Ta trenutek so vojaki porabili in planili streljaje iz grajskih vrat. To je kmete tako preplašilo, da so se razbežali na vse strani. Deset upornikov je ranjenih obležalo, vsi drugi so pobegnili in se niso več zbirali.

Tako je bilo zopet vse pomirjeno. To pripoveduje župnik Barbo.

Zadnji spodnještajerski kmečki upor se je torej končal pred starim planinskim gradom. To je bil tudi zadnji sovražni naskok na grad.

Celjski ŽVEPLOMETER

V IMENU REDAKCIJE ŽVEPLOMETRA SE ZA NOVI TEDNIK ŽVEPLIRA TONE ŠKERBEC

– Ker je bilo pred časom ugotovljeno, da Celje trpi zaradi slabega zraka in da je krivda v prvi vrsti na individualnih onesnaževalcih, vam svetujemo in predlagamo, da:
jeste čim manj fižola,
če že kadite, prenehajte,
če že morate, čim manj kurite in po možnosti čim manj dihate!

– Ti, a si slišal, da bodo v Ljubljani kmalu dobili dve vremenski postaji, kjer si bodo lahko vsi sproti ogledali podatke v barvah. Kakšen zrak dihajo – ena barva, kakšen veter piha – druga barva, koliko dioksida, pa monoksida, pa kaj vem kakšnega oksida še, spet vse v barvah...

– Ne, kaj so take aparature že v barvah? To vendar veliko stane!?

– Ja, to je res. Vendar je to bolje, kakor če nimaš aparatur v barvah, pa »farbajo« samo tovariši, ki pravijo: – Saj bo jutri boljši zrak v Celju –!

Majhna napake nas malo stanejo, velike pa nam ne dajo dihati!

Čisto slučajno smo slišali, da bo za spomladansko setev in dognojevanje primanjkovalo dušičnih gnojil. Proizvajalci bi sicer uspeli zadovoljiti potrebe, če bi jim pristojni organi dovolili uvoziti dovolj dušičnih surovin.

Seveda smo tudi slišali, da bodo proizvajalci dobili uvozno dovoljenje, vendar le v primeru, če si bodo devize za nakup surovin zagotovili z izvozom dušičnih gnojil.

In ker smo slišali, da je izvoz končnega izdelka v tem primeru odvisen od uvoza, ki ga je seveda treba plačati, je čisto upravičena bojazen, da bomo prihodnje leto jedli dražji kruh.

Redakcija celjskega žveplometra pa ugotavlja, da se to lahko zgodi tudi v primeru, če ne bi uvozili surovin za gnojila, saj bomo v tem primeru verjetno pridelali manj žita.

Žito pa je kruh in s kruhom se ne smemo igrati...

RUBRIKA »OD ŠUBA«

Tovariši! Tudi planiranje je treba planirati, sploh kadar gre za obljube!

TRAGEDIJA V TREH DEJANJIH S KRVAVIM KONCEM

(v glavnih vlogah: avtobus, sprevodnik, šofer Francl in potniki)

I. dejanje

Sprevodnik: Alo, pejmo, pejmo, zmigite se!

Potnik I: Ja, kam, tovariš?

Sprevodnik: Gremo, sredina nazaj, kaj stojite ko teleti?

Potnik II: Čakte, tovariš, saj ne mormo... avtobus je poln...

Sprevodnik: Ja, kdo je pa tebe kej prašu, dol pejd...

Potnik II: Dež je, ne moremo peš...

Sprevodnik: Avto si kupte... Francl grema... dost je...

Potnik III: Čakte, še moja žena gre...

Sprevodnik: Sm reku, dost je... A sm jes kondukter, al ti? Francl, pelma!

(brnenje avtobusa)

Sprevodnik: Kam? Drobiž dej!

Potnik I: Do Žalca, če smem...?

Sprevodnik: Sam do Lublane, nč ne bomo ustavlal,... Francl ustav, gre dol eden,... alo, ven...

Potnik II: Ja, čakte, čakte, saj nikir nč ne piše na voznem redu...

Sprevodnik: Ja? Koga pa bi ti rad, de bi ti domu prnesl vozn red?... Kam? No, dej že ta drobiž!

Potnik III: Vransko...

Sprevodnik: Ja, koga sm jes reku! Do Lublane, al pa nč!

Potnik III: Oprostite, gospod kondukter, ampak moja žena je bolana..., lepo prosm...

Sprevodnik: Kar jes rečem, rečem, pa fertik! Kdo ni do Lublane, gre lahko na Lublanski dol! Alo!

(negodovanje in godrnjanje potnikov)

Sprevodnik: Alo, pejmo, a vas nej zmečem ven?!!!

II. dejanje

(brnenje avtobusa)

Sprevodnik: Kam? A še nisi šel dol?!!

Potnik IV: Do Ljubljane bi šel, če dovolite...?

Sprevodnik: Koga?! A si nor?!

III. dejanje

(brnenje avtobusa)

Sprevodnik: Ti, Francl, tega boma res mogla pretepst, de bo pršu k pameti... Ti kr obrn v garažo, mogoče ga bo pa še minla potovalna mrzlca...

(zastor pade)

IZ NAFTALINA

Ko snujemo prihodnost, ne mislimo vedno le na svojo!

???

Slovenska, oprostite, ljubljanska televizija je te dni pred nami razgrnila predlog programa svoje ustanove. No, kar tiče programa ljubljanske televizije, zanima mnoge Celjane samo eno: kdaj bomo namreč končno dobili obljubljeni pretvornik na Starem gradu za sprejem programa zagrebške televizije?

PRITOŽNO KNJIGO, PROSIM!

– Ti, Pepč, men se zdi, de smo Slovenci včasih kr mal čudn...

– Ja, kok to misliš?

– Pravjo, de nas je na jeni strani vedn več med nudisti, na drugi strani smo pa strašn sramežljiv...

– Ja, kdo je pa že pol tak sramežljiv?

– Kokr se sliš, bi bli pr nas u Cel najbol občutliv, pa sramežliv, naš trgovci...

– Ja, sej to je pa čist res. Če kirga prašaš za prtožno knigo, tak lepo zardi, ko kaka mlada punca, pol je pa že kr obema nerodn...

– Čuj, sam jes mislim, de bi se tet čustven pretres vsejen dal nekok ozdravt...

– Ja, kok pa misliš, de bi to bolezn zdravl?

– Za začetek bi predlagal, de bi uvedl še jeno knigo. Ta bi pa bla za pohvale in prznanja...

– To pa ne bi bla slaba ideja...

– Tek bi se pol vsem trgovcim dvignla morala, pa bi se kr hitr rešl tetih mladostnih kompleksov...!

TRETJE V EVROPI

V Budimpešti je bilo finalno tekmovanje državnih kegljaških prvakov Evrope. Med njimi so sodelovale tudi kegljavke Celja, kot najboljše moštvo Jugoslavije v letu 1978. Po odličnem startu, prvi dan so bile prve, so pozneje nekoliko popustile, toda kljub temu v predtekmovanju osvojile tretje mesto.

V finalni del pa so se kljub temu uvrstile. Ponovni nastop v nedeljo pa se jim ni posrečil, kajti vse je kazalo, da bi lahko bile ob koncu celo druge. Toda prednosti 29 kegljev iz predtekmovanja niso mogle nadoknaditi in so ob koncu osvojile tretje, sicer zelo dobro mesto. V zaključnem delu so dosegle naslednje rezultate: Marinc 401 in skupaj 817 kegljev, kar je najboljši rezultat med našimi tekmovalkami, Zore 405, Bajde 390, Lesjak 385, Gobec 377, Ludvik 373 kegljev. Prvega dne sta Ludvikova in Gobčeva dosegli rezultat, boljši od 400 kegljev.

Tako je zmagal državni prvak Nemške demokratične republike, Roth – WEISS, romunska ekipa Laromet je druga in Celjanke tretje. To pa je tudi največji mednarodni uspeh naših kegljavk.

J. KUZMA

HOKEJ NA LEDU

TOMIČ PREPREČIL KATASTROFO

V soboto gostujejo Jeseničani

Celjski hokejisti na ledu so preskočili novo oviro v tekmovanju za državno prvenstvo. V petem kolu so doma po zanimivi in tehnično odlični igri premagali Crveno zvezdo iz Beograda z rezultatom 4:0. Gostje, ki so znani po svoji grobosti in ostri igri, pa so se tokrat predstavili v popolnoma drugačni luči. S pomlajeno ekipo so igrali športno in držali korak z domačini vse do zadnje tretjine. Največ zaslug za to pa je imel njihov vratar Tomič, ki je preprečil, da bi gostje doživeli pravo katastrofo.

Celjani so namreč imeli popolno tehnično premoč. Kar 64 krat so streljali na vrata Tomiča. Ta pa je branil izvrstno in tudi najbolj ugodne pozicije celjski napadalci niso znali realizirati. Še dobro, da gostje pri rezultatu 2:0 niso realizirali dveh svojih prodorov pred vrata Marjana Žbontarja. Toda zmaga Celja je popolnoma zaslužena. Pokazali so mnogo več. Toda v povratni tekmi bo potrebno pokazati več sposobnosti pri zaključnih akcijah. Pa tudi Kumer in Jan sta bila premalo zaposlena na modri črti.

Celjani so s tem uspehom in zadetkama Filipoviča ter Bratca, ter po odlični igri Felca, Jana, Žbontarja in Kumra na tretjem mestu. Toda do konca prvenstva v prvem krogu sta še na sporedu dve tekmi. V soboto gostujejo v Celju vodeči igralci Jesenic, v sedmem kolu pa igrajo Celjani v Beogradu proti Partizanu. To srečanje pa bo pomembno za mesto med najboljšo četverko. Vsekakor pa je forma Celjanov v dvigu. O tem pa nam je po srečanju nekaj več dejal tehnični vodja Celjanov Ivan Zorko:

»Letošnje prvenstvo ima kaj čuden razplet. Poleg tega, da so vsa moštva, razen Spartaka, precej izenačena, seveda sta Olimpija in Jesenice še vedno razred zase, precej moti naše moštvo to, da imamo v prvenstvu številne odmore. Po nastopu v soboto proti Jesenicam, bomo doma igrali šele koncem decembra proti Olimpiji. In ker ni dovolj prijateljskih srečanj, igralci večkrat izgubijo ritem in težko je kontrolirati formo. Drugače pa smo zadovoljni z izkupičkom v prvem krogu tekmovanja. Zelo dobro bi bilo, da bi še z gostovanja v Beogradu proti Partizanu prinesli točki. S tem bi potem popravili spodrslaj iz prvega kola proti Medveščaku.«

Vsekakor pa lahko pričakujemo več uspeha v drugem krogu in plasma med najboljše štiri ekipe, ki bodo potem igrale za uvrstitev od 1. do 4. mesta.

J. KUZMA

ROKOMET

DERBI IN VODSTVO AERU

Za Minervo SOS pred pomladjo!

Končal se je tudi jesenski del tekmovanja v II. zvezni ligi, kjer z našega območja – celjskega – nastopata dve ekipi: bivši prvozvezni ligaš Aero Celje in novinec iz republiške lige Minerva iz Griž. Naključje je hotelo, da sta se prav v zadnjem kolu oba srečala na derbiju v Celju v hali Golovec, zmagali pa so več kot prepričljivo izkušenejši igralci Aera. Tako je vrstni red: 1. Aero Celje 18 točk, 2. Zagreb 15 točk... 10. Minerva 6 točk!

Minerva iz Griž ima dva dobra vratarja Krajnca in Toneta Možica (na sliki). Slednji je prišel iz Sevnice in svoje delo dobro opravil. Samo tako in še bolje naprej!

Trener Aera Celje Slobodan Mišković varno pelje »svojo barko« proti prvemu mestu v II. zvezni ligi in s tem ponovni uvrstitvi v I. zvezno ligo.

Srečanje se je začelo razburljivo, saj so gostje iz Griž vse do rezultata 4:4 še držali korak s Celjani. Potem pa je prišlo do krize, v kateri so gostje zastreljali kar pet sedmercev. S tem so »izgubili« tudi živce, ki so jih izdajali – žal prepogosto – tudi že v prejšnjih kolih. V drugem polčasu je trener Mišković poslal na igrišče povsem mlade igralce, ki uspešno nastopajo v republiški ligi za selekcijo Celja. Le-ti dobljenega vodstva niso izpustili ali zmanjšali, temveč z odločno igro celo povečali na končni rezultat 38:22!!! Pri Celjanih je bil najboljši strelec Novšak (10)

AERO CELJE: **Tomič, Pušnik, Novšak** 10, **Razgor** 4, **Božič** 3, **Bajuk** 4, **Vukoje** 7, **Peunik** 1, **Praznik** 1, **Selčan** 2 in **Ivezić** 6.

MINERVA GRIŽE: **Kranjc, Možic, F. Jančič** 4, **Kumerc** 1, **Hiastec** 1, **Močivnik** 4, **J. Jančič** 3, **Voglar** 1, **Hriberšek** 3, **Virant** 2, **Z. Jančič** 1, in **Turnšek** 1.

Kako lahko ocenimo prvi del v tej ligi? Celjani so po dveh startih na začetku sezone nanizali kar devet zmag, to je 18 točk in vodstvo ter velika garancija, da ob dobrih spomladanskih igrah osvojijo tudi končni naslov in se vrnejo v I. zvezno ligo. Igralski izbor je bogat, delo resno, volje je dovolj, skratka »celjski rokometni val« po lanskem šoku ponovno melje (**dokaz je tudi zmaga v polfinalu republiškega pokala proti Kolinski Slovanu v Ljubljani, kjer je heroj med heroji bil spet Božič z zadnjim odločilnim zadetkom!**)! Uspešno!

Minerva! Veliko volje, malo izkušenosti. Preveč doma izgubljenih točk, kar je lahko usodno. Zaradi interesa nadaljnjega razvoja rokometa na celjskem bi bilo dobro, da bi v tem premoru do spomladi vsi Minervi pomagali, da bi nadaljevanje pričakala bolje pripravljena, zbrala zadostno število točk in se tako tudi obdržala v II. zvezni ligi. Časa za takšne pogovore in akcije ni veliko, je pa in to je treba izkoristiti!

1. AERO Celje
11 9 0 2 304:230 18 točk

10. MINERVA Griže
11 2 2 6 255:288 6 točk

Celjani so dali na tekmi v poprečju 27 golov in jih dobili 21, Minerva pa je dala po tekmi 23 golov in jih dobila 26! Ob tem poročilu naj dodamo, da so celjski rokometaši edini presegli številko 300 danih golov. Sicer pa: jesensko spanje naj ne bo samo spanje, ampak počitek in priprava za še težji spomladanski start, ko bo šlo zares: za Celjane, da se po letu dni ponovno uvrstijo med najboljše, ter za Minervo, da se v tem tekmovalnem razredu obdrži. Oboji imajo za realizacijo ogromno realnih možnosti!

TONE VRABL

NA KRATKO

»DVOJNI ŠAH«

torek bo v Žalcu zanimiv šahovski brzoturnir dvojic in to v počastitev bližnjega Dneva republike ter proslave krajevnega praznika KS Žalec. Nastopili bodo tekmovalci Šempetra, Polzele, Prebolda, Vranskega, Gomilskega in Žalca.

BRINOVEC V NOVEMBRU

Na brzopoteznem mesečnem turnirju ŠK Žalec za november je zmagal Brinovec (9,5) pred Ranzingerjem, Črepanom, Uriškom itd.

»PARTIZAN« V VRBJU?

Naselje Vrbje v neposredni bližini Žalca je s posebnim referendumom postalo samostojna krajevna skupnost. Mladi so se takoj odločili, da bodo ustanovili tudi svoje društvo Partizan. Zanimanja za to je veliko, saj že obstajata in dobro delujeta šahovska in nogometna sekcija.

JOŽE GROBELNIK

ZMAGA CELJANOV

Na streliščih vlada precejšno zatišje, ker je letna sezona že končana, zimska pa se bo začela šele v januarju. Kljub temu se strelci občasno le zberejo na streliščih in izvedejo razna tekmovanja prijateljskega značaja. Tako je bil v počastitev Dneva republike na strelišču v Štorah izveden prjateljski dvoboj med strelsko družino »PANOVEC« iz Nove Gorice in SD »CELJE«. Tekmovali so z zračno puško serijske izdelave od 400 možnih krogov. Celjani so nastopili precej oslabljeni, vendar so vseeno uspeli premagati goste. Razlika je bila le pet krogov. Najboljši posamezniki Kante Cvetko – N. Gorica 367 krogov, Dobovičnik Marjan – Celje 363, Hrobat Danilo – N. Gorica 362, Kočevar Ivan – Celje 361 kr. itd. Predsednik SD »CELJE« – Valter Leben je gostujoči ekipi izročil spominska darila ter se dogovoril, da bo odslej to tekmovanje postalo tradicionalno in sicer izmenično na streliščih v Celju in Novi Gorici.

TONE JAGER

VODI LJUBNO

V Žalcu so letos prvič ustanovili odbojkarsko ligo. Nastopa sedem ekip, izven konkurenca pa ekipa Ljubnega, ki po prvih treh kolih vodi! Rezultati 3. kola: Šempeter–Braslovče 0:3, Ljubno–Braslovče II. 3:2, Gomilsko–Vransko 3:2 in Polzela–Žalec 3:0.

LESTVICA

Ljubno		3	3	0	9:4	6
Braslovče	II	3	2	2	8:3	5
Gomilsko		3	2	2	8:3	5
Braslovče	I	3	2	1	8:7	5
Vransko		3	1	2	5:8	4
Šempeter		3	0	3	0:9	3
Žalec		3	0	3	2:9	2

SEJEM SMUČARSKE OPREME

Smučarski klub Žalec bo od petka, 23., do nedelje, 25. novembra pripravil tradicionalni smučarski sejem nove in rabljene smučarske opreme. Otvoritev sejma bo v petek, 23. decembra ob 13. uri. Sodelovali bodo NAMA Žalec, Savinjski magazin Žalec ter TVD Partizan Žalec. Sejem bo kot že vsa leta doslej v športnem parku v Žalcu.

T. TAVČAR

SMUČARSKI KLUB V PREBOLDU

Pred dnevi je bila ustanovna skupščina smučarskega kluba Prebold, ki ima v svojih vrstah že nad 200 aktivnih smučarjev. Med temeljnimi nalogami si je novi odbor, ki ga bo vodil Tomaž Vozlič, zadal skrb za množičnost in organizacijo smučarskih šol ter tečajev za predšolske in šolske otroke ter odrasle. Za te naloge ima klub na voljo tudi dovolj strokovnih kadrov – 8 smučarskih vaditeljev, trenerja in 12 smučarskih instruktorjev. Smučarski klub Prebold je prevzel v upravljanje tudi smučarsko vlečnico pod Žvajgo, kjer je urejeno smučišče za množično smučanje. Pri spodnji postaji te vlečnice, kjer je urejena tudi hišica, bodo montirali še električno razsvetljavo, da bo omogočeno smučanje tudi v večernih urah.

K. JUG

METKIN TURNIR USPEL

V Celju je bil zanimiv šahovski turnir, katerega je pripravil celjski šahovski klub, pokrovitelj pa je bila delovna organizacija Metka, ki praznuje 50-letnico obstoja.

Na turnirju je nastopilo 28 šahistov. V glavnem so to bili najboljši šahisti celjskega območja. Zmagal pa je Slak iz Žalca, ki je zbral 8 točk. Sledijo Pešec Celje 7,5, Bervar (Celje) 6,5, Črepan in Turk (oba iz Žalca) 6, Lesjak (Celje) in Streiher (Celje) 5,5, Brinovec, Pertinač in Dežmak pa 5 točk.

Po kategorijah je bil Turk iz Žalca najboljši med prvokategorniki, Črepan, pravtako iz Žalca med drugokategorniki, Naglav iz Celja pri tretjekategornikih in Rojec med četrtokategorniki. Zanimanje za tovrstno dvodnevno tekmovanje je bilo veliko. Zato velja še ponoviti takšne turnirje. Najboljši so dobili praktična darila pokrovitelja Metke iz Celja.

ČETVERKA V VODSTVU

V Celju se je pričel turnir tretjekategornikov, na katerem sodeluje deset šahistov. Po treh kolih je v vodstvu četverka Naglav, Jager, Peternel in Zalokar s pol tretjo točko. Peti je Jošt, ki ima dve točki in šesti Jereb s točko in pol.

ZNOVA V REPREZENTANCI

Štirje celjski rokometaši Aera Vlado Vukoje, Milovan Tomić, Milan Peunik in Slavko Ivezić so v nedeljo zvečer odpotovali na pripravo jugoslovanske rokometne reprezentančce, ki bo v prihodnjih dneh sodelovala na velikem turnirju za pokal Karpatov v Romuniji. Ob povratku pa bo ista reprezentanca nastopila še na turnirju v Sovjetski zvezi.

V republiški reprezentanci za turnir Avnoja pa bodo sodelovali Praznik, Pušnik in Božič.

ODLOČITEV V ZADNJEM KOLU

V odbojkarski republiški ligi so naši predstavniki v moški ligi dosegli popolni uspeh. Le Ingrad iz Celja je v derbiju izgubil proti Šempetru 2:3. Topolšica je premagala Stavbarja 3:1, Savinjska pa Žerjava iz Mežice 3:0.

Na lestvici je Topolšica druga in se bo pomerila v zadnjem kolu proti vodeči ekipi Mislinja. Savinjska iz Braslovč je tretja, Šempeter peti in Ingrad šesti. V prihodnjem kolu pa igrajo: Ingrad–Polskava, Šempeter–Žerjav v Mežici in Stavbar–Savinjska.

DVOJNI USPEH DEKLET

Prvič v letošnjem prvenstvu sta oba predstavnika pri ženskah uspela. Golovec je v Mariboru premagal Branik 3:2, Ljubno pa doma močno ekipo Mislinja 3:2. Na lestvici je Golovec sedmi, Ljubno pa deveto. V prihodnjem kolu igra Golovec doma proti Gorjam, Ljubno pa gostuje na Bledu.

ZAKLJUČEK V REPUBLIŠKI LIGI

V republiški ligi so že končali jesenski del prvenstva. Zadnje kolo je bilo uspešno za naša predstavnika. Unior je z zadetkoma Videčnika premagal Izolo 2:0, Šmartno pa je premagalo Železničarja iz Maribora pravtako z 2:0. Strelca sta bila Omladič in Kreger. S tem so ob koncu prvega dela tekmovanja igralci Šmartnega na šestem mestu in imajo 11 točk, Unior pa je zadnji in ima skupaj s še tremi ekipami 7 točk.

DERBI MARIBOR–RUDAR

V zadnjem kolu jesenskega tekmovanja v II. zvezni nogometni ligi se bodo nogometaši Rudarja iz Velenja v nedeljo pomerili doma proti Mariboru. To bo ponovno domači republiški derbi. Tokrat pa so Velenjčani izgubili v Bihaču proti Jedinstvu 0:4. Na lestvici so deseti in imajo 13 točk.

NOV USPEH KLADIVARJA

V drugi republiški nogometni ligi so nogometaši Kladivarja v gosteh premagali Domžale 4:2. Zadetke so dosegli Blagus dva, Benčina in Hasanbašič. Na lestvici še nadalje vodijo nogometaši Kladivarja, ki se bodo v zadnjem kolu pomerili proti Kamniku. Elkroj pa je drugi in je bil tokrat prost.

J. KUZMA

KOŠARKA

ZMAGA V PODALJŠKU

Zdaj proti R. Žeravici v Puli

V I. kolu prvenstva v II. ZKL – zahod so košarkarji Libele pod domačimi koši ob bučni podpori svojih zvestih navijačev v srečanju s Slovanom le izbojevali zmago in vknjižili prvi točki. Srečanje je bilo izredno težavno. Do 13. – te minute je bil rezultat šestkrat izenačen le dve minuti kasneje pa je Libela vodila z 42:32. To lepo prednost pa so Celjani z lahkomiselno igro in neizdelanimi akcijami kmalu zapravili. S tremi koši prednosti so odšli na odmor.

V nadaljevanju je Libela zopet zaigrala zbrano, povedla z 69:60 in v 30 minuti še s 77:68, vendar 3 minute pred koncem je bilo že 93:93. Sledil je razburljiv finiš, kjer si nobeno moštvo ni priborilo prednosti. Tako je bilo 95:95, 97:95, 97:97, pa 99:99! V podaljšku so po odhodu Polanca, Pipana in Kralja odlično zaigrala mlada kadeta Janžek in Medved, ki sta ob izkušenem Golcu priborila odločilne koše (vsi imenovani po 4), po 2 pa sta še prispevala Hauptman in Tovornik. Prav najboljši strelec Slovana Šantelj, ki je dosegel 32 košev, je bil v nadaljevanju zelo nespreten, saj je pri sedmih osebnih metih dosegel le en sam koš. Tako se je srečanje končalo v prid Libele s 115:108. Trener Mile Čepin je po zmagi izjavil: »Bila je to izredno težka tekma. Slovan ima odlično moštvo in je za nas že po tradiciji neugoden nasprotnik. Bili smo sicer za odtenek boljši in smo si zmago zaslužili. Vso prednost, ki smo si jo priigrali v igri, pa so nekateri igralci v želji osebne afirmacije s prehitrimi in nepreciznimi meti na koš zapravili. Le zaradi tega je bilo treba igrati podaljšek, v katerem so mladi igralci v veliki želji za zmago našega moštva le uspeli.«

Ne glede na določene spodrsljaje velja pohvaliti vse igralce, kjer so bili najbolj učinkoviti Polanec 28, Hauptman 20, Pipan 18, Tovornik 17, Golc 16 in Janžek 10. Če bi izbirali najbolj požrtvovalnega in disciplinirane ga igralca pa bi se brez premislekov odločili za Zorana Golca. V prihodnjem kolu bodo igralci Libele nastopili proti Puljanki v Puli, moštvu, ki ga vodi priznani trener Ranko Žeravica.

V republiški ligi je bilo na vrsti že IV. kolo. V skupini B je Elektra trenutno s 4 točkami na predzadnjem mestu v skupini B, Žalec v skupini C s 6 točkami na tretjem in Zlatorog iz Laškega z 2 točkama na zadnjem šestem mestu. Kadetinje Libele so osvojile 6. mesto v republiki.

K. JUG

PREBOLD: MLADI POSLEJ DRUGAČE

Mladi v Tekstilni tovarni Prebold so imeli programsko konferenco, na kateri so spregovorili o svojem minulem in bodočem delu.

V zadnjem času v delu mladinskih organizacij v delovni organizaciji ni bilo pričakovane aktivnosti. To pa seveda ne pomeni, da mladi niso ničesar naredili. Navzlic temu se bodo morali bolj zavzeti, zlasti še mladi komunisti, ki morajo biti jedro delovanja tudi v mladinski organizaciji.

Na konferenci so spregovorili o slabi povezanosti z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami, z mladimi v krajevni skupnosti, prav tako o neizpolnjevanju nalog itd.

Ob takšni oceni so sprejeli nov delovni načrt, ki je sestavljen po mesečnih obveznostih, mimo tega so določili nosilce posameznih nalog. V delovnem načrtu, ki velja do septembra prihodnje leto, imajo svoje mesto delovne akcije, tudi na Dobrovljah, zatem različne športne aktivnosti, sodelovanje na akcijah, ki jih bo pripravila občinska mladinska organizacija, srečanja z mladimi iz drugih osnovnih organizacij itd.

Nekatere obveznosti so že izpolnili, zato so prepričani, da tudi drugi rezultati ne bodo izostali.

DARKO NARAGLAV

ŠPORTNI DAN ŠD SLOVENIJA V GÜTERSLOHU

Pod geslom »razgibajmo telo« je ŠD Slovenija naših delavcev in otrok v Güterslohu v ZRN pred dnevi organiziralo športni dan. Otroci so se športnega dneva najbolj veselili. Program je obsegal tekmovanje na poligonu z ovirami, ki so si jih društveniki sami izdelali, vlečenje vrvi, metanje krogle, nogometno tekmo med starši in otroki, ki se je končala neodločeno 2:2, mami-

ce pa so se spoprijele z otroki v igri »med dvema ognjena«, kjer so bile zmagovalke odrasle mamice. Na gostovanju so bili še slovenski nogometaši iz Medžimurja, ki so premagali ŠD Slovenija dokaj visoko s 7:2.

Športni dan je bil zelo uspešen. Z novimi oblikami dela na tem področju je ŠD Slovenija pridobilo na propagandnem pomenu, saj si je prireditve ogledalo veliko število naših delavcev, začasno zaposlenih v tujini.

K. JUG

LT IZ ZREČ: FOTORAZSTAVA

Pod pokroviteljstvom Uniorja bodo v Zrečah na Dan republike, 29. novembra odprli fotografsko razstavo na temo »jesen«, ki se ga bodo udeležili člani fotografskih klubov in krožkov, poleg domačinov še iz Maribora, Nove Gorice, Slovenskih Konjic in EMO Celje.

Fotografski krožek v Zrečah deluje v okviru njihove Ljudske tehnike, zadnje čase so pridobili nekaj nove opreme in uredili prostore ter uspešno zastavili svoje društveno delo. Razstava sodi tudi v okvir praznovanj Kovaške industrije UNIOR, ki slavi letos svoj 60. jubilej.

UM

OB MEDNARODNEM LETU OTROKA

Društvo za mednarodni jezik Esperanto Celje je v počastitev mednarodnega leta otroka pripravilo zanimivo razstavo, ki je bila v Muzeju revolucije na ogled do 18. novembra. S svojimi izdelki so sodelovali esperantisti iz 21 držav, razstavne panoje pa so v veliki meri popestrile prisrčne risbe učencev iz osnovne šole Hudinja.

FOTO: M. PODJED

AKTIV INVALIDOV ŠTORSKE ŽELEZARNE ZA SVOJE ČLANE

V petek, 16. 11. 1979 je Aktiv invalidov Železarne Štore organiziral z Amaterskim gledališčem »Železar« Štore – Večer smeha in zabave.

Prijetne so bile pesmice najmljaših iz osnovne šole Štore v pozdrav. Zadonele so melodije ansambla »Vikija Ašiča« in »Braneta Klavžarja«. Amatersko gledališče Štore je s svojimi skeči zelo duhovito prikazalo probleme, ki se dnevno pojavljajo tudi v našem kraju oziroma delovni organizaciji. Eden glavnih je bil tudi tokrat dobro znani humorist »Celjski Poldek«, ki je povezoval s svojim pristnim humorjem celoten program in s svojim izvajanjem pripravil gledalce, do smeha.

Nastopajoči so program izvedli brezplačno oziroma so izkupiček namenili Aktivu štorskih invalidov, da bodo v prihodnje lahko spet organizirali prijetne trenutke svojim članom.

V mesecu oktobru so se udeležili srečanja invalidov Slovenskih železarn v Ravnah na Koroškem. Organizator letošnjega srečanja je bil Aktiv invalidov Železarne Ravne, kateri je pripravil poleg strokovnega razgovora, tudi izredno bogat kulturno-zabavni program.

MARIJA LAMUT

ŠENTJUR: DEDKU MRAZU NA POT

Le še dober mesec in že se bodo marsikje pričele prireditve ob novoletni jelki. Najmlajši pa že zdaj v dolgih večerih pisarijo pisma Dedku Mrazu in mu zagotavljajo, da so pridni in da bi radi imeli to ali ono stvar. Svojim varovancem zato ljubljeni mož že zavija darila, ki pa bodo, v vrtcih, šolah in krajevnih skupnostih, za vse malčke enaka. Razlikovala se bodo le glede na starostno stopnjo otrok, po vrednosti pa ne. Tako je tudi najbolj prav.

Tudi v šentjurski občini že četrto leto izvajajo družbeni dogovor o poenotenju obdaritev in prireditev za otroke ob novoletni jelki. Samoupravni sporazum o načinu združevanja in uporabi sredstev pa so v večini delovnih organizacijah podpisali leta 1978. Pri Občinski zvezi društva prijateljev mladine, ki vodi akcijo skupaj z občinskim sindikalnim svetom Šentjur, bodo poskrbeli, da bo vabilo za novoletno prireditev v krajevni skupnosti dobil vsak, še tako oddaljen otrok. V vrtcih in na šolah bo seveda tudi živahno, saj se bodo organizatorji trudili, da bi se mednarodno leto otroka prijetno in vsem enako izteklo. Prav je, da delovne organizacije čimprej in pravočasno izpolnijo svojo obvezo iz sporazuma in nakažejo 80 din od zaposlenega delavca, saj se bodo le tako zbrala potrebna sredstva za enotno obdaritev otrok v šentjurski občini.

MAP

TEDEN DOMAČEGA FILMA - CELJE

SREČANJE

ŽIVI ZA SVOJE PUNČKE

S srcem je na Gorenjskem, živi pa v Celju

Ko z drevesa življenja začno odpadati listi in ko nastopi še betežnost zaradi bolezni, se človek poslovi od domačih in pristane tam, kjer bodo zanj primerno poskrbeli – v domu za ostarele.

Poštna uradnica, upokojenka FANIKA BURNDORFER je iz Domžal pred sedmimi leti prišla v Celje, v Dom upokojencev. Težko se je prilagodila, čeprav ji štajerski kraji niso bili čisto neznani. Kot poštna uradnica je med drugim službovala tudi v Pristavi. Odlikuje jo izreden spomin, saj ji seže v najzgodnejša detinska leta. Spominja se, kako je kot osemletno dekletce spremljala mater skozi Trnovski gozd, ko sta iskali očeta, ki se je boril na soški fronti. Po nekaj dneh so se našli in se potem na vozu, skupaj z vojaškimi kotli selili iz kraja v kraj.

Niti je začela vbadati že s šestnajstimi leti. »Kar se naučiš, je dobro,« je bila modrost njene mame in tako se je Fanika začela učiti šivanja. Do izučene mojškrice ni nikoli prišla, ker se je raje šolala, šivanje pa ji je ostalo kot konjiček. Šivala je za svoja dva otroka, pa tudi zase. Na stroj, seveda. Kaj pa zdaj, ko se je v Domu upokojencev v Celju znašla s svojimi enainsedemdesetimi leti in povrhu še brez stroja? Le z nitjo v roki in obilico fantazije, ki ji je ni nikoli manjkalo? Segla je po kvačkanju, izdelovala je vsemogoče spo-

minske figurice, a pravega se še ni lotila. V osamljenosti je veliko razmišljala in prišla do zaključka, da se mora nečesa resno poprijeti, drugače bo od otožnosti po domačih in po mami še zbolela. In prišla je na idejo, da bo oblekla majhno punčko v narodno nošo. Ideje so se ji skraja motale po glavi, kmalu pa so dobile konkretne oblike. Dve leti je zbirala samo material, iz katerega je oblikovala avbice, ošpetelj, krilca. Ker je vse tako majceno, je taka izdelava še težja in vsa na roko. Počasi, vbod za vbodom in v njenih rokah nastajajo zdaj prave vezenine, s katerimi potem obleče golo punčko. Delo zato poteka izredno počasi, veliko časa pa ji vzame tudi brskanje po trgovinah za materialom. Skoraj toliko časa kot delo. Do zdaj je napravila okoli dvajset punčk, oblečenih v prave narodne noše in večinoma je tudi vse razdala. »Tako ustrežem ljudem in veselje jim naredim,« pravi sama. Samo da zdravje ne bo zatajilo, pa jih bo še več napravila. Šiva od jutra do večera, loti pa se tudi večjih stvari. Ne verjamete? Ker je še vedno rada po modi oblečena, za šiviljo pa ni denarja, si obleko ukroji in sešije kar sama. Na roko. S ponosom pokaže svoj zadnji izdelek in lahko bi se kosala s poklicno šiviljo.

Tako vbada niti upokojenka FANIKA BURNDORFERJEVA v Domu upokojencev v Celju ter tako pozablja na vsakdanje tegobe, ki jih prinaša starost. Preprosto – zanje se na zmeni, ker smisel njenega življenja še ni pri kraju. Pa čeprav ga vidi samo v njenih punčkah. Tudi to je dovolj.

ZDENKA STOPAR

T PRIPOROČA

Zima je pred vrati, zato bo prav, da s ogledate najnovejše zimske modele oblači na moškem in ženskem oddelku konfekcij v Veleblagovnici T.

Le delček tega, kar vam nudimo, pred stavljamo na spodnjih posnetkih – zatore pridite!

Predstavljamo vam ženska plašča, mošk plašč in vetrovki.

T PRIPOROČA

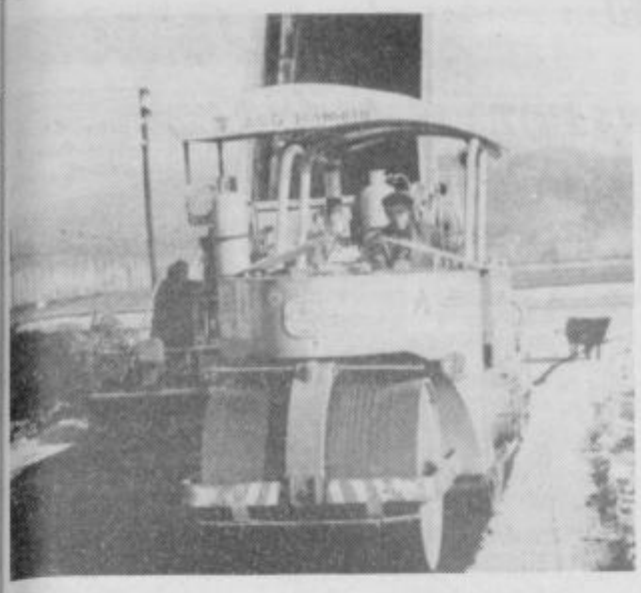

ASFALTNA POVEZAVA

Lepo vreme pretekli petek je omogočilo cestnemu podjetju iz Celja, da je končal z asfaltiranjem prvega sloja asfalta na Bregu pri Polzeli. Gre za odsek ceste, ki je dolg nekaj več kot kilometer. Povezuje pa vas Breg z Ločico. Pri gradnji, oziroma rekonstrukciji so se izkazali tudi občani, saj so zbrali kar precej denarja. Na sliki: dela pri asfaltiranju ceste na Bregu pri Polzeli.

T. TAVČAR

Obrtno združenje občine Žalec,

vabi
vse svoje člane, ljubitelje narodne in umetne pesmi

na pevski koncert
ki ga priredi obrtniški moški zbor iz pobratene občine Varaždin v Žalcu.

Pevski koncert bo v soboto, 24. novembra 1979, ob 19. uri v dvorani Hmezad Žalec.

Vstopnine ni.

Vljudno vabljeni

DELOVNE ORGANIZACIJE IN AVTOPREVOZNIKI POZOR!

V Celju obratuje preusmerjena avtomehanična delavnica, ki obvešča cenjene stranke, da v njej vršijo servisne usluge na tovornih vozilih, pranje na paro in mazanje.

Usluge vršimo hitro, kakovostno in po ugodnih cenah.

Priporoča se

AVTOSERVIS STANE ŠARLAH, Zadobrova 39/C
63211 Škofja vas, tel. 24-135

Pohištvena industrija
»GARANT«, p. o. POLZELA

Razpisna komisija Delavskega sveta

RAZPISUJE

prosta dela in naloge

VODENJE PRODAJNEGA SEKTORJA

POGOJI:
- visoka ali višja ekonomska ali komercialna šola
- 3 oziroma 4 leta delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah
- vodstvene in organizacijske sposobnosti
- moralnopolitična neoporečnost

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Za opravljanje del in nalog bo delavec izbran za dobo 4 let.

ZLATARNE – CELJE
TOZD »AUREA« CELJE
2

»AUREA« CELJE

vabi
k sodelovanju

DVA SODELAVCA ZA PROSTA DELA GRAVIRANJA

Pogoj za sprejem:

KV graver z dvema letoma ustreznih delovnih izkušenj.
Sodelujejo lahko tudi kandidati KV delavci drugih kovinarskih poklicev, ki se bodo graviranja priučili.

Poskusna doba je dva meseca.

Kandidati naj svoje vloge posredujejo v 15-ih dneh od objave na naslov »AUREA« Celje, Kersnikova ulica 17.

Odgovore na svoje vloge bodo prejeli v naslednjih 15-ih dneh.

PETROL

Restavracija TEPANJE

odprta od 6. do 23. ure, vsako soboto od 19. do 20. ure

ples

Priznana kuhinja.

Sprejemamo rezervacije za silvestrovanje tel. (062) 811-501

KOVINOTEHNA CELJE
TOZD TEHNIČNA TRGOVINA

objavlja naslednja prosta dela in naloge

v prodajalni REPRODUKT – Šmartno ob Paki
PRODAJALCA I.

Pogoji: – končana šola za prodajalce tehnične smeri in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

PRODAJALCA III.

Pogoji: – končana šola za prodajalce tehnične smeri in 1 leto ustreznih delovnih izkušenj

Kandidati, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, naj pismene vloge oddajo Kadrovski službi Kovinotehne, Celje, Mariborska c. 7, v roku 15 dni po objavi.

---

dobrina

VELETRGOVINO, GOSTINSKO-TURISTIČNO IN PROIZVODNO PODJETJE CELJE

MERX

TOZD PRODAJA ŠENTJUR
BLAGOVNICA ŠENTJUR

Vse občane in krajane obveščamo, da bo že v kratkem pričela poslovati v samem središču Šentjurja sodobna BLAGOVNA HIŠA, ki predstavlja skupen rezultat večletnih naporov in združevanja sredstev vseh delavcev organizacije »MERX« in pomeni na področju razvoja sodobne trgovinske dejavnosti pomemben korak k še večjemu zbližanju med našimi potrošniki.

Prav zaradi tega, da bomo našemu vsakdanjemu potrošniku lahko vsestransko strokovno svetovali in mu nudili vso pomoč pri nakupu in izbiri blaga v novi BLAGOVNI HIŠI, potrebujemo strokovno in delovno usposobljene trgovske in druge delavce, ki so pripravljeni svoje znanje in delovne izkušnje vložiti in uporabiti v razvoj BLAGOVNE HIŠE in hkrati tudi zadovoljiti še tako zahtevnega vsakdanjega kupca.

Predvsem vabimo k sodelovanju:

– visokokvalificirane trgovske delavce
z nekajletnimi delovnimi izkušnjami pri odgovornih in samostojnih nalogah na področju blagovnega prometa,

– kvalificirane trgovske delavce
z delovnimi izkušnjami na področju prodaje blaga širokega izbora,

– specializirane trgovske delavce
za prodajo tekstilnega blaga, usnjene galanterije, pohištva, čevljev, tehničnega blaga in ostalega blaga široke potrošnje,

– kvalificirane gostinske delavce
z delovnimi izkušnjami v strežbi in pripravi jedi,

– strokovno in delovno usposobljene delavce
na področju vzdrževalne dejavnosti in delavca za upravljanje dostavnega vozila,

– kvalificirane delavce
za prodajo tekstilnega blaga in popravilo konfekcije,

– kvalificirane trgovske delavce
z delovnimi izkušnjami pri prodaji tehničnega blaga in železnine,

– delavce za opravljanje zahtevnih skladiščnih nalog
in delavce pri nalogah nakladanje in razkladanje blaga ter opravljanje fizičnih del v skladišču,

– delavke
za opravljanje nalog čiščenja prostorov in okolja.

Delavcem zagotavljamo v skladu z določbami samoupravnih aktov:

– vspodbudne osebne dohodke, ki predstavljajo delovno in dohodkovno uspešnost posameznika in delovne enote,
– funkcionalno usposabljanje in izobraževanje ob delu,
– urejene in varne delovne pogoje,
– možnost skupnega urejanja stanovanjskega vprašanja.

Izbrani kandidati bodo dobili vso pomoč pri delu, še posebno pa v DVOMESEČNEM POSKUSNEM DELU.

Pričakujemo vaše prijave, ki jih z dokazali o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov: »MERX« – TEMELJNA ORGANIZACIJA ZDRUŽENEGA DELA PRODAJA ŠENTJUR v 15 dneh od dneva prve objave.

Vse prijavljene kandidate bomo poklicali na skupen razgovor ter o rezultatih izbire obvestili najkasneje v 30 dneh po opravljenem izbirnem postopku.

Delovna skupnost

OBČINSKE KONFERENCE SZDL CELJE

objavlja
prosta dela in naloge

administrativnih opravil – tajnice.

Delovno razmarje se združuje za nedoločen čas. Za opravljanje nalog pa je pogoj, da imajo kandidati
– zaključeno (4-letno) srednješolsko izobrazbo administrativne ali ekonomske smeri,
– da dobro obvladajo strojepisje ter
– da so moralnopolitično neoporečni.

O izbiri kandidata bomo odločili po preteku 15 dni od dneva te objave, zato vabimo vse zainteresirane, da svoje vloge s priloženimi dokazili o izpolnjenih pogojih osebno vložijo ali pošljejo v tajništvo Občinske konference SZDL Celje, Gledališka 2.

HMEZAD DO GOSTINSTVO TURIZEM
ŽALEC, Soseska Ložnica 81
TOZD HOTEL Prebold

– Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

dela oz. naloge

– pomočnika vodje kuhinje
– POGOJ: KV kuhar s prakso

– KV kuharje
– 2 natakarja
– 2 kuharska pomočnika
– 3 pomivalke
– 2 čistilki

Delo je za nedoločen čas s poskusno dobo, OD po pravilniku. Kandidati naj vloge z dokazili o usposobljenosti pošljejo v 15 dneh po objavi na gornji naslov.

TOVARNA AROM IN ETERIČNIH OLJ
ETOL-IFF CELJE, Ipavčeva 18

objavlja prosta dela in naloge

opravljanje čuvajske službe
– 2 delavca

Pogoj: Dokončana osemletka in opravljen gasilski tečaj.

Pismene ponudbe z dokazili o izobrazbi pošljite na gornji naslov v 15 dneh po objavi oglasa.

V kolikor se ne bodo javili kandidati, ki izpolnjujejo vse pogoje, bomo sprejeli tudi kandidate, ki nimajo gasilskega tečaja pod pogojem, da ga bodo opravili v roku 6 mesecev od pričetka dela.

HMEZAD
CELJSKA MESNA INDUSTRIJA
CELJE

Komisije za delovna razmerja

TOZD Proizvodnja, TOZD Prodaja na veliko in DS Skupne službe

objavljajo
prosta dela in naloge

1. vodenje knjigovodstva
2. knjiženje knjigovodskih
dokumentov s knjižnim strojem (za določen čas)

3. zajemanje podatkov
za računalniško obdelavo (za določen čas)

4. korespondenčna
in administrativna dela

5. vodenje skladišča
svežega mesa

6. tehtanje blaga
7. organiziranje prodaje blaga

Poleg ostalih pogojev, ki jih za posamezna dela določa razvid del, se za objavljena dela in naloge zahtevajo še naslednji pogoji:
pod 1.: višješolska izobrazba ekonomske smeri in 4 leta delovnih izkušenj
pod 2.: poklicna šola administrativne ali trgovske smeri in 1 leto delovnih izkušenj
pod 3.: poklicna šola in 1 leto delovnih izkušenj
pod 4.: srednješolska izobrazba administrativne smeri in 2 leti delovnih izkušenj
pod 5.: srednješolska izobrazba trgovske ali živilske smeri in 2 leti delovnih izkušenj
pod 6.: poklicna šola trgovske ali živilske smeri in 6 mesecev delovnih izkušenj
pod 7.: višješolska izobrazba ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi, o izbiri pa bodo obveščeni v 45 dneh po objavi.

M OGLASI

CENJENE bralce Novega tednika obveščamo, da naslovov od objavljenih oglasov ne posredujemo. Sprejemamo samo pismene ponudbe.

PRODAM

PO UGODNI ceni prodam dnevno sveža kokošja jajca, doma vsak dan, ob sredah in sobotah na tržnici. Vinter, Lopata 55, Celje.

ZASTAVO 1300 70 letnik in zlato uro Omega, prodam. Ogled v soboto in nedeljo dopoldan, Vrbje 49, Žalec.

KOBILO staro 3 leta in traktor Fent 22 KM ugodno prodam. Ogled: Jelen, Šentrupert 13, Gomilsko.

TRAJNO GOREČO PEČ Küpersbusch, prodam. Informacije po tel. 224-90.

HIŠO, nedograjeno, delno vselljivo, prodam. Ogled vsak dan od 19. ure dalje. Štefan Turk, Cesta na Dobravo 62/A, Celje

PAR MLADIH VOLOV – juncev prodam. Martin Košec, Glinsko – 63211 Škofja vas.

NSU 1200 ugodno prodam. Informacije na tel. 26-169 od 6. do 14. ure, Petz, Strmec pri Vojniku 6.

KARAMBOLIRAN 126 prodam za 15.000 ND. Kočevarjeva 11, Celje.

FIAT 750 LUX prodam. Kristina Jesenek, Kidričeva 19, Celje.

SPALNICO z jogi vložki, televizor RIZ črno-beli, poceni prodam. Telefon (061) 28-235. Fifer, Janežičeva pot 3, Aljažev hrib, Celje.

R 4 letnik 1976 prodam. Srebotnjak, Trnovlje 199.

KRAVO, pšenično, brejo s četrtim teletom, prodam. Franc Križan, Šmartno v R. dolini 12.

MG 1300 MK II, generalno obnovljen, prodam za 40.000. Informacije po telefonu 701-061.

SPALNICO prodam po ugodni ceni. Tel. 26-509.

BARVNI TELEVIZOR ekran 66, ugodno prodam. Marko Jugovič, Škvarčeva 5, Celje.

FIAT 850 special prodam za rezervne dele, zaradi selitve. Ogled popoldan Ul. 8. črnogorske brigade 9, Celje (stara Dečkova cesta).

KAVČ, vitrino, 2 kavča, 2 fotelja, omaro in vitrino, prodam zelo poceni. Informacije na telefon 26-119 popoldan.

AUSTIN 1300 letnik 1971 ugodno prodam skupaj z nekaterimi rezervnimi deli. Drago Snoj, Pohorska 4, Celje.

OSTREŠJE komplet 8 m šperovci, prodam. Vprašati po telefonu (063) 724-077.

NOVO POLISTER CISTERNO – SKIP 4200 l (1250–3700) prodam. Informacije po telefonu (063) 26-652.

TELICO »bohinjko« 7 mesecev staro, prodam. Gorišek, Laška vas 35, Štore.

FIAT 850 special prodam. Lesjak, Celje, Celovška 11/Nova vas.

AVTODVIGALO, primerno za izolacijska dela in motorno žago za kovine, prodam. Celje, Tel. 24-135.

KRAVO ali telico – frizike, obe breji, prodam. Franc Črenožnik, Sp. Grušovlje 17, Šempeter.

PEČ ZA CENTRALNO moči 3500 KL in osebni avto kombi, registriran do oktobra 1980, prodam. Ivan Kavka, Ulica II. bataljona 22, Šentjur.

ENOOSNO 3-tonsko prikolico prodam. Slavko Dečman, Šentvid, Grobelno.

TRAKTOR PESHLI 30 KM, leto izdelave 78, prodam po ugodni ceni, Ivan Drofenik, Cerovec 14, Šmarje.

90 ar ZEMLJE, primerne za vikende, 4 km iz Rimskih Toplic, prodam po ugodni ceni. Janez Rajh, Toplice 18, Rimske Toplice.

GUME in sklopki prodam. Ponudbe pod »NSU 1200«.

RENAULT 4/74 in prikolico za osebni avto prodam, Franc Rajh, Večje brdo 6, Dobje pri Planini, tel. 783-139.

PARCELE ZA VIKENDE, dovoz primeren za vsa vozila prodam. Vse informacije dobite pri Vinku Aškercu, Lahomno 31, Laško.

KRAVO simentalko, 8 mesecev brejo, dobro mlekarico, prodam. Franc Hrastnik, Vrhe 42, Teharje.

ČRNO-BELI TELEVIZOR, prodam. Miloradovič, Stanetova 1, Celje.

FORD TAUNUS XL COUPE – 1971, prodam z vso dodatno opremo. Tel. (063) 25-672.

BMW-1600, prodam ali zamenjam za manjši avto. Breznikar, Pucova 5, Celje.

ZASTAVO 101 prodam. Vida Hojnik, Gregorčičeva 2, Celje.

FIAT 750 I 1975, dobro ohranjen, registriran do 10. 11. 1980, prodam. Ivan Šeško, Liboje 166.

ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK in sesalec Iskra Hover brezhiben ter pralni stroj v okvari, ugodno prodam. Celje, Tkalska 5, stan. 5, tel. 27-520 po 15. uri.

FIAT 124 prodam. Tel. 21-178.

AVTO SPAČEK l. 1975 prodam za 2 milijona. Gajšek, Velenjska 5, Žalec.

SPAČKA prodam. Pernovšek, Ložnica 45, Žalec.

BARAKO za garažo ali novogradnjo prodam. Pečovnik 12.

PRAŠIČE za zakol, domače reje, prodam. Vinter, Lopata 55, Celje.

OPEL MANTA de lux, dobro ohranjen, letnik 1971, ugodno prodam. Franc Radišek, Žalec, Velenjska 8 a.

STANOVANJA

OGREVANO SOBO oddam fantu ali študentu. Pismene ponudbe pod oznako »SOLIDEN«.

OPREMLJENO SOBO oddam solidnemu fantu. Celje, Dobrava 8.

KUPIM

SPALNICO lepo ohranjeno in elektromotor od 5–10 KV, kupim. Franc Marinko, Debro 69, Laško.

POSAMEZNE POSTELJE ali kavče, mize, stole, kupim. Rozalija Romih, Sp. Trnovlje 213, Celje.

MANJŠO HIŠO v Celju ali okolici, kupim. Bregar, Ul. Bratov Vošnjakov 5/64.

KRAVO – nebrejo, za zmrzovalno skrinjo, kupim. Viki Prislan, Poljče 2, Braslovče.

MONTAŽNO GARAŽO kupim takoj. Šon, Debro 53 c, Laško.

ZAPOSLITEV

REDNO ZAPOSLIM čevljarja. Delovni pogoji in dobra plača. Ponudbe pod oznako »ČEVLJAR«.

KOVINOSTRUGARJA zaposlim. OD po dogovoru. Andrej Weber, Celje, Zidanškova 8, strojno ključavničarstvo.

KLJUČAVNIČARJE ali priučene sprejmem v delovno razmerje. Ključavničarstvo Erjavec, Delavska 8, tel. 22-707.

SAMO V STOPU 11 TV SPOREDOV

RAZNO

GARAŽO vzamem v najem na Otoku ali bližnji okolici. Plačam za 1 leto naprej. Javite na telefon 27-877.

UPOKOJENKO sprejmem v skupno gospodinjstvo. Imam svojo hišo in zemljo. Možno je dedovanje. Ker sem osamljena, se zglasite takoj. Marija Žnidar, Tremerje 19, Celje.

GARAŽO v Celju oddam. Informacije v prodajalni »Presta« pri tov. Cvetki Meznarič.

VARSTVO za otroka starega 10 mesecev, od 6. do 15. ure iščem. Rajko Mojovič, Kraigherjeva 7 – 27/V, Nova vas, Celje.

INSTRUKTORJA za matematiko drugi, tretji letnik tehnične šole iščem. Cerovšek, Šaranovičeva 7/C, Celje.

PREKLICUJEM, kar sem govorila in se zanimala za neresnične stvari Majde Stopar – Zdravstveni center Celje. Verica Pecel, Zdravstveni center Celje.

Velcblagovnica T v CELJU sporoča

Na športnem oddelku

vam te dni lahko ponudimo široko izbiro smučarskih kompletov in posameznih artiklov za zimsko-športno rekreacijo. Poleg opreme za smučanje in drsanje, za najmlajše tudi sani s krmilom in navadne sani.

Na oddelku elektromateriala pa termoakumulacijske in plinske peči.

NOVI tednik

»STEKLAR« steklarsko podjetje Celje, Tomšičev trg 3/II

Komisija za delovna razmerja

objavlja

prosta dela oziroma naloge

1. **operativnega delavca-kalkulanta**
   za pripravo tehnične in finančne dokumentacije objektov za zasteklitev, kalkulacije
   Pogoj:
   – srednja strokovna izobrazba gradbene smeri
   – zaželjene delovne izkušnje na sorodnih delih
2. **3 mizarjev**
   za dela v okvirnici in to:
   – 2 za obrat v Celju
   – 1 za obrat v Žalcu
   Pogoj:
   – KV ali PU delavec mizarske stroke
   – odslužen vojaški rok
3. **več učnih mest za steklarja zasteklevalca**
   za obrat v Celju, Žalcu in Velenju
4. **1 učno mesto za prodajalca**
   v obratu Celje

Delovno razmerje pod 1 in 2 sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom s posebnim pogojem poskusnega dela.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na gornji naslov.

Kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30 dneh po zaključku objave.

Na podlagi sklepa sveta delovne skupnosti komisija za kadrovske zadeve in izobraževanje

kazensko poboljševalnega doma za mladoletnike in zaporov v Celju

objavlja za nedoločen čas naslednja prosta dela in naloge:

1. **1 medicinskega tehnika**

   a) splošni pogoji:
   – višja izobrazba smeri splošne medicine
   – 2 leti delovnih izkušenj
   – strokovni izpit,

   b) posebni pogoji:
   – primerno telesno in duševno zdravje,
   – preizkus znanja iz penologije,
   – za moškega urejena vojaška obveznost,
   – smisel in veselje za delo s socialno deviirano in delikventno mladino
2. **1 nadzornika praktičnega pouka (učitelja)**

   a) splošni pogoji:
   – višja izobrazba tehnične ali druge ustrezne smeri
   – 2 leti delovnih izkušenj,
   – izpit iz pedagoške skupine predmetov,
   – strokovni izpit,
   – sposobnost organizacije in vodenja,

   b) posebni pogoji:
   – primerno telesno in duševno zdravje,
   – preizkus znanja iz penologije,
   – za moškega urejena vojaška obveznost
   – smisel in veselje za delo s socialno deviirano in delikventno mladino.

Na vseh delih in nalogah se čas opravljanja dolžnosti šteje v zavarovalno dobo s povečanjem (12/16).

Nastop službe je mogoč takoj oz. po dogovoru.

Stanovanj ni na razpolago.

Vsi kandidati morajo biti moralnopolitično neoporečni ter ne smejo biti sodno kaznovani ali v kazenskem postopku.

S svojeročno napisanimi prošnjami in z obširno napisanimi življenjepisi ter dokazili o šolski oz. strokovni izobrazbi, naj se kandidati osebno zglasijo na razgovor v Kazensko poboljševalnem domu za mladoletnike in zaporih v Celju, Linhartova 3, kjer bodo dobili še vsa ostala potrebna obvestila.

Kandidati, ki ne bodo prišli na osebni razgovor in predložili zahtevanih listin, ne bodo obravnavani.

Prijave kandidatov sprejemamo 15 dni po tej objavi.

LIBELA – Industrija tehtnic in finomehanike, n. sol. o. Celje

Komisija za delovna razmerja

DSSS DO LIBELA Celje

objavlja prosta dela oz. naloge na področju:

1. **Vodenje kadrovskega oddelka**
2. **Socialnega varstva delavcev, v kadrovsko splošni službi.**

Pogoji za zasedbo navedenih del oz. nalog:
Pod 1. – končana višja šola ustrezne smeri in najmanj 18 mesecev delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali podobnih del oz. nalog,
– zmožnost komuniciranja in dela z ljudmi,
– opravljanje poskusnega dela v trajanju treh mesecev
Pod 2. – končana višja šola za socialne delavce in najmanj 18 mesecev ustreznih delovnih izkušenj,
– zmožnost komuniciranja in dela z ljudmi,
– opravljanje poskusnega dela v trajanju dveh mesecev

Delavski svet

TOZD servisi

objavlja prosta dela oz. naloge

– enega delavca za pomoč pri vodenju temeljne organizacije

Za zasedbo del oz. nalog se lahko prijavijo kandidati, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:
– višja šola ekonomske, strojne ali organizacijske smeri,
– najmanj 3 leta delovnih izkušenj,
– pravilen odnos do samoupravljanja in poznavanja družbenih odnosov

Pismene ponudbe pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: LIBELA CELJE, Kadrovsko splošna služba, Opekarniška 2.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po zaključku objavnega roka.

K sodelovanju vabimo tudi večje število:

- **KV ključavničarjev**
- **KV rezkalcev**
- **KV finomehanikov**
- **KV strugarjev**
- **delavcev za priučitev pri montaži preciznih tehtnic**
  (končana osnovna šola)
- **delavcev pri transportu in odpremi blaga**
  (končana osnovna šola),

za delo v TOZD tovarna tehtnic in TOZD tovarna finomehaničnih izdelkov

Nudimo dobre delovne pogoje in primerne osebne dohodke.

Vse informacije dobite v kadrovski službi DO, telefon 26-311.

TV SPORED

NEDELJA, 25. 11.

8.45 POROČILA (Lj)
8.50 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Akademski pevski zbor Tone Tomšič, II. del (Lj)
9.20 TV KAŽIPOT (Lj)
9.40 A. Haley: KORENINE, TV nadaljevanka (Lj)
10.30 PODZEMSKA JAMA, mladinska oddaja (Lj)
11.25 MOZAIK (Lj)
11.30 KMETIJSKA ODDAJA (Lj)
12.30 POROČILA (do 12.35) (Lj)
Botanik, dokumentarni film
Kako se oblačimo
Mehiška srečanja, oddaja iz cikla Mehika pod svojim nebom
Poročila
Zreli barok in rokoko, oddaja iz cikla Komorna glasba skozi stoletje
Športna poročila
POT DO PLEMSTVA, angleški film
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 NAŠA LETA, nadaljevanka TV Skopje (Lj)
21.05 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.10 NEIZPLAČAN DOLG (ZRN), oddaja iz cikla Svet na razpotjih (Lj)
22.00 ŠPORTNI PREGLED (Bgd)
22.45 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.30 NEDELJSKO POPOLDNE (Bgd)
19.30 TV DNEVNIK (N. Sad)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Bgd II)
20.45 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 CELOVEČERNI FILM (do 22.45) (Zgb II)

PONEDELJEK, 26. 11.

8.55 TV V ŠOLI: Poštni nabiralnik, Pogovorni jezik, Istrski gradič (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Materinščina, Risanka, Biologija (Bgd)
11.10 TV V ŠOLI: Za najmlajše (do 11.25) (Sa)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (Zgb)
16.00 TV V ŠOLI, ponovitev (do 16.15) (Sa)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 ŽIVA PESEM: Madžarska (Lj)
17.35 BOTANIK, dokumentarni film (Lj)
18.00 POT DO PRAVIČNE IN SPODBUDNE DELITVE, izobraževal. odd. (Lj)
18.30 MOZAIK (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Bgd)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 L. N. Tolstoj – G. Badridze: KAVKAŠKI UJETNIK, sovjet. TV drama (Lj)
21.10 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.15 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
21.55 TV DNEVNIK (Lj)
22.10 MOZAIK KRATKEGA FILMA (Lj)

TOREK, 27. 11.

9.15 TV V ŠOLI: Veliko pristanišče, Zanimivo potovanje, Dnevnik 10 (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Reportaža, Risanka, Glasbeni pouk, Začetki pismenosti (do 11.35) (Bgd)
15.05 ŠOLSKA TV: Merila za nagrajevanje po delu, Inovacije, Merjenje dela pri zasebnikih, Električni bojler (Lj)
15.50 POROČILA (Lj)
15.55 PALČKI NIMAJO POJMA, oddaja TV Zagreb (Lj)
16.25 HOKEJSKI TURNIR OB DNEVU REPUBLIKE – prenos tekme za I. mesto (Lj)
v I. odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
v II. odmoru OBZORNIK (Lj)
18.40 ČAS, KI ŽIVI: GRADILI SO SKOJ IN PARTIJO (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 TV TRIBUNA (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 H. Fallada: ČLOVEK HOČE NAVZGOR, TV nadaljevanka (Lj)
21.50 KOMORNA GLASBA SKOZI STOLETJA (Lj)
22.20 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd)
17.45 PUSTOLOVŠČINA, otroška oddaja (Bgd)
18.15 NOVE KNJIGE (Zgb)
18.45 NARODNA GLASBA (Sk)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb/II – Sa)
20.00 TV DRAMA (Sa II)
21.15 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.35 ZNANOST (Bgd II)
22.20 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (do 23.10) (Sa II)

SREDA, 28. 11.

9.30 TV V ŠOLI: Kornati (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Reportaža, Kocka, kocka, Kratek film (do 11.10) Bgd)
17.30 POROČILA (Lj)
17.35 Z BESEDO IN SLIKO: Prišel je pevec slovenske dežele (Lj)
17.50 POTOVANJE V DEŽELO LUTK, serijska oddaja (Lj)
18.15 NE PREZRITE (Lj)
18.30 MOZAIK (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 ZBOR »SREČKO KOSOVEL« (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FESTIVAL »REVOLUCIJA IN GLASBA«, prenos (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 FILM TEDNA: ČUDOVITI MOŽJE S KAMERO, češkoslovaški film (Lj)
22.25 MINIATURE: Ustvarjanje in soustvarjanje (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

16.55 FINALE V VATERPOLU ZA POKAL JUGOSLAVIJE (Bgd II)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd)
18.45 GLASBENA ODDAJA (Bgd)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 NOGOMET BAYERN-CRVENA ZVEZDA
POP GLASBA (Bgd)
TV DNEVNIK (Zgb)

ČETRTEK, 29. 11.

9.00 POROČILA (Lj)
9.05 FESTIVAL REVOLUCIJA IN GLASBA – KONCERTNI NASTOP PIHALNIH ORKESTROV (Lj)
9.35 PEGAM IN LAMBERGAR, lutkovna predstava (Lj)
10.05 ZLATI BRAT, češkoslovaški film (Lj)
11.30 FESTIVAL REVOLUCIJA IN GLASBA – KONCERT NASTOPA ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV (Lj)
13.50 ROKOMETNI TURNIR AVNOJ, finale (Bgd)
15.00 ALJASKA, dokumentarni film (Lj)
15.50 JAKEC IN ČAROBNA LUČKA, otroška serija (Lj)
16.05 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Lj)
16.35 OTROŠKA DODAJA (JRT)
17.35 POROČILA (Lj)
17.40 BITKA ZA HRANO, dokumentarni film (Lj)
18.40 PARTIZANSKI PEVSKI ZBOR IZ TRSTA (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 NAŠI VELIKANI, dokumentarna oddaja (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 GLASBENE MINIATURE, L. Van Beethoven: SONATA V MESEČINI (Lj)
21.00 OKUPACIJA V 26 SLIKAH, jugoslovanski film (Lj)
22.55 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.00 TEKMOVANJE V BOKSU ZA ZLATO ROKAVICO (Bgd II)
17.30 KOŠARKA BOSNA:LEVSKI (Sa II)
18.45 GOLI Z EVROPSKIH NOGOMETNIH IGRIŠČ (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Sa)
20.00 GLASBENI ORATORIJ (Sa II)
21.10 PESEM O SVOBODI, dokumentarna oddaja (Bgd II)
21.55 ZABAVA VAS BENNY HILL (Zgb II)

PETEK, 30. 11.

9.00 POROČILA (Lj)
9.05 POZDRAVLJEN, PRAZNIČNI DAN (Lj)
9.35 KRALJ MATJAŽ IN ALENČICA, lutkovna predstava (Lj)
10.10 HAJDUŠKI ČASI, jugoslovanski film do 11.40) (Lj)
15.20 ZLATI CEKIN, posnetek evrovizijske oddaje (Lj)
16.20 A. Seghers: JOZIA – DELEGATKINA HČI, vzhodnonemška TV drama (Lj)
17.25 »ORFEUM« STRIČKA BRANINA otroška serija (Lj)
17.40 RAZNAŠALCI ČASOPISOV, otroška serija (Lj)
18.05 POROČILA (Lj)
18.10 FOLKLORA GRADIŠČANSKIH HRVATOV (Lj
18.40 SKUPINSKA SLIKA Z NADO VREČAR (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 7 + 7, zabavnoglasbena oddaja (Bgd)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 PETROCELLI, serijski film (Lj)
21.50 POROČILA (Lj)
21.55 NOČNI KINO: SLABA DRUŠČINA (Lj)

SOBOTA, 1. 12.

8.00 POROČILA (Lj)
8.05 LJUDJE IN ZEMLJA, ponovitev (Lj)
9.05 Z BESEDO IN SLIKO (Lj)
9.25 JAKEC IN ČAROBNA LUČKA, otroška serija (Lj)
9.35 ŽIVA PESEM: Madžarska (Lj)
9.55 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE, oddaja TV Beograd (Lj)
10.25 PALČKI NIMAJO POJMA, oddaja TV Zagreb (Lj)
10.55 ČLOVEKOVO TELO, izobraževalna serija (Lj)
11.25 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
L. N. Tolstoj: TRNOVA POT, TV nadaljevanka (Lj)
14.40 POROČILA Lj)
14.45 IZZOVI VOLKA, angleški film (Lj)
15.45 ROKOMET RADNIČKI:ŠTIMCA (ženske) (Bgd)
v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA
18.40 NAŠ KRAJ (Lj)
18.50 MUPPET SHOW: Jean Stapleton (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 N. Collins: LONDON JE MOJ, TV nadaljevanka (Lj)
20.50 KAKO SE OBLAČIMO (Lj)
20.55 TV ŽEHTNIK (Lj)
21.30 GERARDOVE PUSTOLOVŠČINE, angleško-italijanski film (Lj)
23.10 TV DNEVNIK (Lj)

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja
KONUS TOZD BLAGOVNA HIŠA CELJE s prodajalnami v Celju, Rogaški Slatini in Slovenskih Konjicah

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. VOULES VOUZ – ABBA
2. PESEM ZA DINAR – PEPEL IN KRI
3. RECI MI TIHO, TIH0 – NOVI FOSILI
4. DA YA THINK I'M SEXY – ROD STEWART
5. SUPERMAN – PEPEL IN KRI

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem .....

izvajalec .....

Ime, priimek, naslov .....

.....

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah **KOVINOTEHNA – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA** Celje.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. POLETI, POZIMI – AVSENIK
2. TEBI SLOVENIJA – SLOVENIJA
3. ČEZ POLJANE – PETRIČ
4. SPET SMO PRIJATELJI ZBRANI – DOLŽAN
5. PRELEPA SAVINJA – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem .....

izvajalec .....

Ime, priimek, naslov .....

.....

Nagrajenca: Marjan Rajterič, Prosinac 20, Dubravica, SR Hrvatska
Viktor Mikek, Rečica ob Savinji 24

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.
Vsakič nagrada mala plošča.

POIŠČITE V... TEHNIKI

Ob hladnejših in vlažnejših dneh bo gotovo dosti prijetneje posedeti doma na toplem – saj so zato tu termoakumulacijske peči – ob glasbi.

Zato vam predstavljamo na spodnji fotografiji stereo radio za borih 3367 din z dvema zvočnikoma.

Da ne boste preveč obremenjevali oči ob temačnih dneh, bo prav, če boste uporabljali pantografske svetilke, ki jih lahko poljubno usmerite na delovno polje. Cene so ugodne.

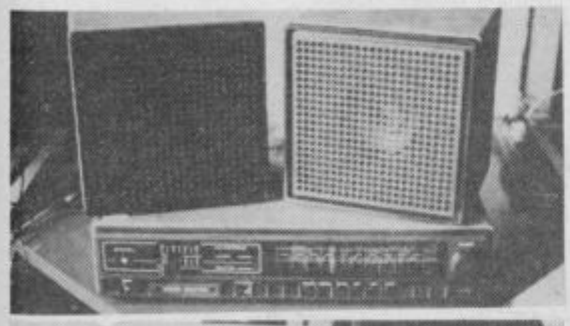

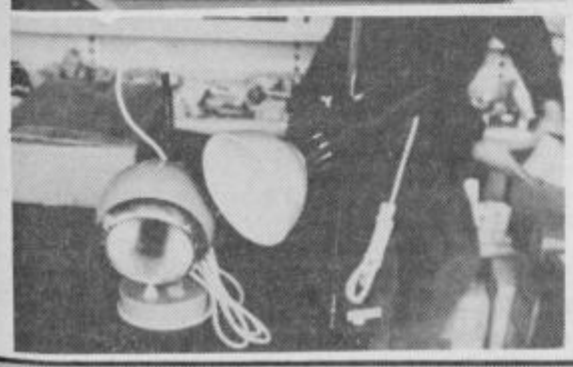

KOVINOTEHNA
TOZD Tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 22. DO 28. 11. 1979

Četrtek, 22. 11.: 8.00 poročila, **8.05** dopoldan z vami (vmes ob **9.00** poročila), **10.00** zaključek sporeda, **15.30** obvestila, **16.00** poročila, **16.15** čestitke in pozdravi, **16.30** V ŽIVO – O SPOREDU RADIA CELJE, **17.45** zabavni globus, **18.00** zaključek sporeda.

Petek, 23. 11.: 8.00 poročila, **8.05** petkov mozaik (vmes ob **9.00** poročila), **10.00** zaključek sporeda, **15.30** obvestila, **16.00** poročila, **16.05** čestitke in pozdravi, **16.45** zabavni globus, **17.00** kronika, **17.15** rezerviran čas, **17.45** turistična oddaja, **18.00** zaključek sporeda.

Sobota, 24. 11.: 8.00 poročila, **8.05** dopoldne z vami (vmes ob **9.00** poročila), **10.00** zaključek sporeda, **15.30** obvestila, **15.45** športna sobota, **16.00** poročila, **16.05** čestitke in pozdravi, **17.00** kronika, **17.15** zabavni globus, **17.30** filmski sprehodi, **17.45** lestvica zabavnih melodij, **18.00** zaključek sporeda.

Nedelja, 25. 11.: 10.00 poročila, **10.15** obvestila, **10.30** Kekčevi prijatelji, **10.45** onkraj srebrne črte, **11.00** med prijatelji, **11.30** predstavljamo vam, **11.45** zabavni globus, **12.00** čestitke in pozdravi, **13.00** literarna oddaja, **13.15** žveplometer, **13.30** poročila, **13.35** kmetijska oddaja, **14.00** zaključek sporeda.

Ponedeljek, 26. 11.: 8.00 poročila, **8.05** dopoldan z vami (vmes ob **9.00** poročila), **10.00** zaključek sporeda, **15.30** obvestila, **16.00** poročila, **16.05** čestitke in pozdravi, **16.45** zabavni globus, **17.00** kronika, **17.15** glasba, ki je ne poznamo, **17.30** športni pregled, **18.00** zaključek sporeda.

Torek, 27. 11.: 8.00 poročila, **8.05** dopoldne z vami (vmes ob **9.00** poročila), **10.00** zaključek sporeda, **15.30** obvestila, **16.00** poročila, **16.05** čestitke in pozdravi, **16.30** reportaža, **16.45** zabavni globus, **17.00** kronika, **17.15** lestvica narodnozabavnih melodij, **17.30** iz rahiva resne glasbe, **18.00** zaključek sporeda.

Sreda, 28. 11.: 8.05 dopoldan z vami (vmes ob **9.00** poročila), **10.00** zaključek sporeda, **15.30** obvestila, **16.00** poročila, **16.05** čestitke in pozdravi, **16.45** zabavni globus, **17.00** kronika, **17.15** glasbene novosti, **17.30** aktualno, **17.45** iz zakladnice zborovske glasbe, **18.00** zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

Četrtek, 22. 11. 79 od 8.05 do 10.00 DOPOLDAN Z VAMI – TEDEN DOMAČEGA FILMA JE PRED DURMI

V četrtkovi dopoldanski oddaji bomo temeljito spregovorili o Tednu domačega filma, ki bo od 3. do 11. decembra v Celju. Prireditev je pred durmi, spored te osrednje slovenske filmske manifestacije pa je letos bogatejši kot pretekla leta. Že samo dejstvo, da bo spored potekal kar v štirih kinodvoranah in da bo praktično revija vsega organizirano posnetega filmskega gradiva v Sloveniji v enem letu, pove dovolj. TDF bo namreč prvič v filmskem delu prikazal tudi namenske (EPP), poučne,študijske, amaterske in druge filme, s tem pa nakazal nadaljnjo smer razvoja manifestacije, ki želi postati na eni strani revija vsega, kar ima zvezo z domačim, slovenskim filmom, na drugi strani pa mesto pogovorov o filmu, krepitve filmske ustvarjalnosti in njenega kar največjega podružbljanja.

Toda, o tem podrobneje v dopoldanski oddaji, ki bo prvič popolneje predstavila celovito vsebino TDF.

Kolektiv radia Celje se zahvaljuje vsem organizacijam, delovnim in drugim kolektivom ter posameznikom, ki so izrekli čestitke ob srebrnem jubileju Radia Celje.

ANDI 78

PO KORDILJERAH DO PRESTOLNICE INKOV

Danes pa sem ostal sam in sem se moral zadrževati v bližini taborišča. Ob dogovorjenih urah sem se po radiu pogovarjal s fanti, sicer sem pa užival v blagi sončni toploti in pohajkoval ob ledeniškem potoku, ki se je po travniku na drugi strani ceste poganjal sedaj v to, pa spet v ono smer, se trgal v rokave, tvoril majhne robinzonske otočke in se spet stekal, kot bi hotel uganjati norčije. Njegova struga z ledenomrzlo vodo mi je v teh tednih nadomestila udobno kopalnico.

S ceste ob jezeru sem zaslišal ropot motorja. Potem sem tudi že razločil motorista, ki se je počasi bližal po luknjasti cesti. Še minuto dve in ustavil se je tik pred menoj. Mlad, nizek, toda vseeno postaven moški s katranasto črnimi, gostimi, gladkimi, nazaj počesanimi lasmi in bronastim orlovskim obrazom. Toda kljub kavbojskemu revolverju za pasom mi je prejkone vzbujal simpatijo. Spomnil sem se, da nam je pred dnevi pri karavli ob vstopu v Llanganuco pregledal dovolilnico.

Oblast torej, priporočljiva bo prijaznost! Zapletla sva se v pogovor in izkazalo se je, da je njegov obisk predvsem radovednostne in vljudnostne narave. Sedla sva na kamne pred šotori in pogostil sem ga z dobrotami iz naših zalog. Ko sva že marsikatero rekla in odgestikulirala, sem napeljal pogovor tudi na ribe v jezeru. Oči so se mu zasvetile, vendar je zadržano povedal, da je v teh letnih mesecih ribolov prepovedan. Zelo se je zanimal za našo opremo in si še posebno zaljubljeno ogledoval zračno blazino, ki sem jo potegnil iz šotora, da bi se od časa do časa malo sončil. Ni rečeno, da mu ob našem odhodu ne bi ene odstopili, sem neobvezno pripomnil. Potem je že pomenljivo pomežiknil, če imamo s seboj trnke. Ko sem pritrdil in privlekel na dan še dva vložka za žepno baterijo, sem lahko bil prepričan, da imamo sezonsko karto za lov na postrvi v žepu. Poslovila sva se že kot dobra stara prijatelja: asta luego, doctor, buenos tardes, Lucho!

9

Piše: DR. JOŽE ČETINA

Potem je prišel še večkrat. Razen Janča je od nas vseh bil deležen najizdatnejšega Petrovega blagra in nam je – porque sois buen gente – vedno prepustil ves svoj ulov.

Ob štirih sem imel zadnjo radijsko zvezo. Naslednji dan bodo Franček, Mišo in Janč vstopili v severozapadni greben. Preostali štirje so se šele po deveti uri utrujeni vrnili v bazo. Sestopali so z roba ledenika naravnost po goščavnatem grušču, in šele v trdi temi po plazu, ki je pred osmimi leti pod seboj za večno pokopal vso češko odpravo, dosegli dolino.

Sledili so štirje sončni dnevi čakanja in negotovosti. Le kaj je z navezo? Niti en sam poiskus radijske zveze ni več uspel. Le prasketajoča tišina v sprejemniku. Kako so vzstopili, kje so, kako napredujejo, imajo smolo, ali celo nesrečo? Vsa ta in druga vprašanja so glodala v meni in le delno so me pomirili tovariši, ki so bili bolj optimistični. Denimo, da je prišlo do nesreče. Kako naj sami izvedemo uspešno iskalno ali celo reševalno akcijo v tej ledenoskalnati vertikalni puščavi? Ali celo onstran vrha, na ledeniku z njegovimi neštetimi razpokami, opastmi in seraki, ki je tako prostran, da se v njem izgubiš kot mravlja v gozdu. Že samo do vznožja bi bilo dva dni hoda.

Peti dan je bil sončen, topel. Z ovinka ceste, morda 800 metrov nad nami, se je odlepil ogromen rdeč ptič in v širokih krogih polagoma jadral v dolino. Nekaj dni prej smo v švicarskem taborišču, pol ure hoda od nas, videli razstavljeno konstrukcijo zmaja.

Nemir in zaskrbljenost sta se sedaj začela lotevati tudi tovarišev. Napravili smo načrt iskalne akcije, ki naj bi jo začeli naslednje jutro. Ko se je stemnilo in je pritisnil mraz, smo oblečeni v tople puhovke čepeli okoli plinskega gorilnika v kuhinjskem šotoru in si kuhali čaj. Kot v magično kroglo, smo zrli v lonec, v katerem so na dnu nastajali prvi majhni mehurčki. Naše misli in besede so bile pri onih treh in vedno znova smo premlevali vse možnosti poteka njihovega vzpona in vrnitve. Tu in tam sem iz navade in instinkta čuječnosti odgrnil platno na vhodu in se ozrl po okolici. Vedno mi je pogled kot v praznem upanju zatával tudi v smer jezera, za katerim se je kot globoka zareza med navpičnimi stenami začenjala naša dolina...

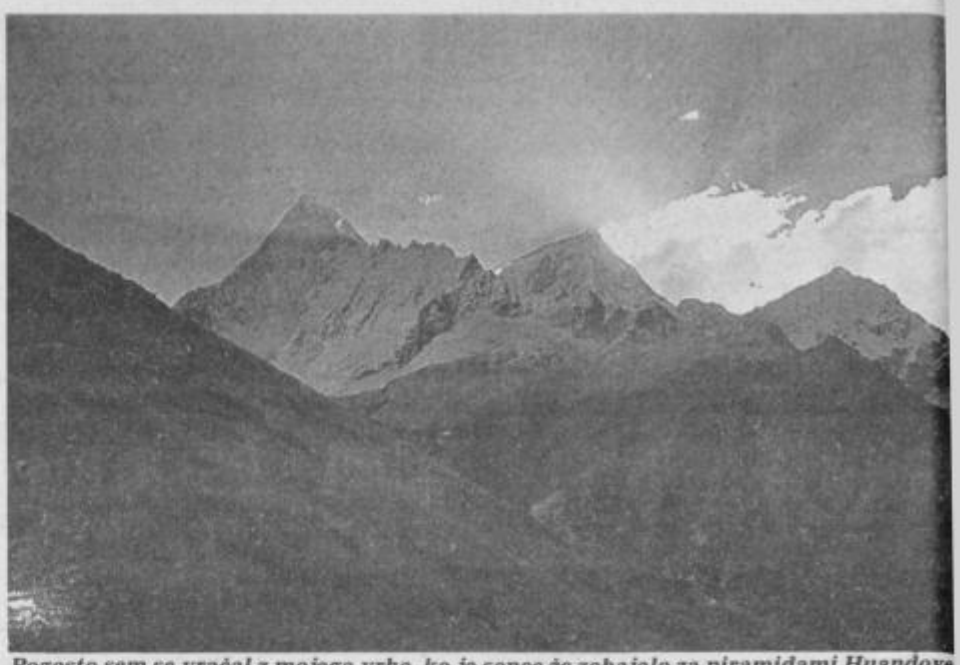

Pogosto sem se vračal z mojega vrha, ko je sonce že zahajalo za piramidami Huandoye

9 VRTNIC

Danes, v četrtek, 22. novembra, bo v dvorani Narodnega doma slavnostna podelitev vrtnic in priznanj najbolj vnetim gojiteljem cvetja. Gre za tradicionalno akcijo celjskega Turističnega društva, ki privablja v svoj krog čedalje več gojiteljev cvetja in sploh urejevalcev okolja.

Tudi letos je imela komisija za ocenjevanje več kot težko delo. V ocenjevanje je zajela 1326 gojiteljev cvetja! V končni izbor za podelitev priznanj jih je prišlo 260. Vsi ti bodo tudi dobili priznanja za opravljeno delo. Najboljšim pa bodo podelili devet vrtnic, od tega eno zlato, dve srebrni in šest bronastih.

Na slavnosti, ki se bo pričela ob 18. uri, bodo zavrteli še film o cvetlicah, prikazali nekaj barvnih diapozitivov, celoten spored pa bo dopolnila tudi folklorna skupina ŽPD »France Prešeren« iz Celja. M. B.

UMETNIK

(Jakiju)

Na brezskrbni zasneženi travnik
je s klokotajočo steklenico barve
zvabil iz davnine svoje domišljije
še nevidne pošasti
naše jutrišnje nevarnosti,
da se je sonce do pomladi bojevalo
z njimi, kakor sveti Jurij z zmajem.

Ob vodi je ležal nasedli rečni kamen,
vzel ga je, se ga dotaknil s čopičem
in vrnil reki vitko, švigajočo ribo.

Z vzhičenim veseljem, kot v roko prijatelju,
je segel po trohnečem lesu
in povzdignil svoj brezimni rod
v svetniškem liku starca,
ki je živel z večnim ognjem v srcu.

Še ko na sedmi dan, iz samovšečnosti,
ne iz utrujenosti kakor bog,
gre leč pod svojo kmečko jablano,
lovi, kot Odisej v votlini Polifema,
bele ovce oblakov in jih skozi veje
barva s svojo otroško vero v lepó.

In zaljubljenci po mestih in vaseh
ozirajo se proti nebu: Kakšen krasen dan!

CIRIL ZLOBEC

NISO VSI STOLI ENAKI

Na sliki vidite stolček, za katerega bomo še slišali. To je namreč stol nekega vratarja, vendar je stabilen in ga vratar zaseda že petnajst let. Sedaj mislijo takšne stole namestiti tudi v direktorske pisarne, ker so njihovi stoli tako slabe kvalitete, da direktorji ne morejo na njih sedeti niti leto dni.

S TERENA POROČA AMADEUS

ZA RIBJI ZAROD

Vsako jesen ima odlovna ekipa Ribiške družine Celje v vzrejnih ribnikih v Blagovni polne roke dela. Iz enajstih vodnih objektov je treba spustiti vodo, poloviti in pobrati morajo več ton rib, jih sortirati in nato pod kisikom odpeljati v lovne revirje lastne družine in tudi v vode drugih ribiških organizacij.

To delo je naporno in umazano, vendar je treba z njim nadaljevati, če hočemo imeti lovne revirje čim bolj poribljene.

SANDI UDERMAN

NOVI tednik 46

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni urednik Novega tednika in Radia Celje Avgust Ribič. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, Odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 5 din, celoletna naročnina 230 din, polletna 115 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.